

High School DxD

Ichiei Ishibumi

Tập 13 – Ise SOS

- Minh Hoa
- Life 1 Người anh hùng của Quỷ tộc
- Life 2 Ise SOS
- Life 3 Khi Ác Quỷ bị bệnh
- Life 4 Phượng Hoàng chưa được tái sinh
- Life 5 Trận chiến sinh tử tại Hội thao!
- Extra Life Những lo lắng của người thừa kế thứ 2

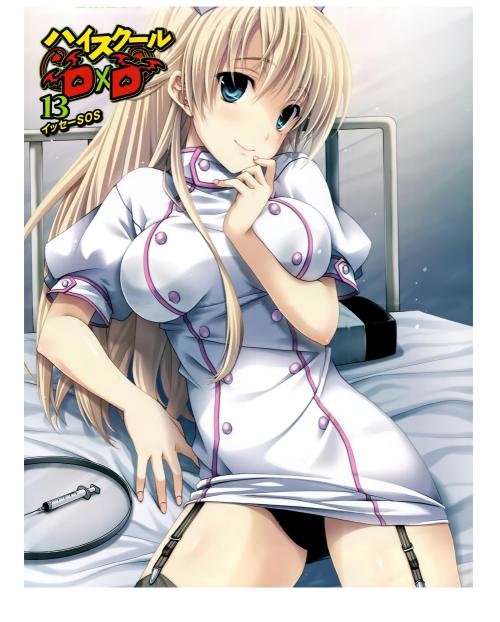

ISBN978-4-8291-3798-7 C0193 ¥600E

定備:本体600円(根別)

富士見書房

9784829137987

ISBN978-4-8291-3798-7 CO193 ¥600E

定価:本体600円(税別)

富士見書房

ハイスクールD×D13

こんにちは、赤龍帝イッセーこと氏藤一誠です。やりましたっ! 日頃の努力が認められて、魔王セラフォルー・レヴィアタンさまからご指名依頼を受けちゃいましたっ!

アタンさまからご指名依頼を受けちゃいましたっ! 依頼内容は特撮映画『マジカル☆レヴィアたん』への出演? 「悪魔に祝なす赤き龍帝! この魔法少女レヴィアたんが滅ぼ

してあげちゃうんだから!」
……なんだこりゃ!? いざ撮影に入ってみれば、魔物、ビーム、爆発すべてが本物じゃないかっ! いや、それ死ぬって。
いろんなものに目が嵌み、俺、今日もピーンチっ!!
悪魔な学園ラブコメバトルファンタジー、ぶっちぎりだぜ!

ファンタジア文

ハイスクールD×0 1 旧校舎のディがロス
ハイスクールD×0 2 戦闘校舎のフェックス
ハイスクールD×0 3 月光校屋のフェンックス
ハイスクールD×0 4 停止業金のプランパバー
ハイスクールD×0 5 列門舎館のペーレー
ハイスクールD×0 7 数国権のデーレー
ハイスクールD×0 8 アウマのおした
ハイスクールD×0 9 等等所可はグデモニクム
ハイスクールD×0 10 等額のマイスリート
ハイスクールD×0 11 連続技能・プロスス
ハイスクールD×0 13 イセーS×0
バイスクールD×0 13 イセーS×0

Tập 13 – Ise SOS

Life 1 - Người anh hùng của Quỷ tộc

Part 1

" Tên Xích Long đại đế, thứ chỉ mang đến vận rủi cho quỷ tộc kia! " Cô gái phép thuật " Levia-tan này sẽ tiêu diệt người

ĐÙNGGGGGGGGGGGG!

Ngay trước mặt tôi, ma thuật thiếu nữ đang vung cây đũa phép của mình lên khiến cho cả một vùng xung quanh nổ tung với sức mạnh to lớn của mình

" Gyaaaaaaaaaaa ! Tôi sắp sửa bị giết mất rồi !"

Tôi đang vận trên mình bộ giáp màu đổ và đang la hét hoảng loạn, không hề giống diễn một tí nào, trong khi đang chạy thoát khỏi các đòn công kích bằng quỷ lực chết người! Mỗi đòn công kích đều tung ra một cách điên cuồng! Lần va chạm cuối cùng, nó đã phá hủy hoàn toàn một ngọn núi và thổi bay cả một cánh rừng đấy!

Đúng vậy. Tôi, Hyoudou Issei, đang phải chiến đấu với một "cô gái ma thuật" ở trên núi. Không , nói là thế trận một chiều thì đúng hơn đấy!

Đó là bởi vì đối thủ của tôi không phải là một "cô gái pháp thuật", nhưng lại là một "Ma vương thiếu nữ" đích thực!

Hãy trở lại thời điểm trước đây, để giải thích tại sao mọi chuyện là thành ra thế này.

Sau khi kì nghỉ hè kết thúc và học kì hai vừa mới bắt đầu

Hôm đó, trong khi đang chơi trò chơi thể bài với những thành viên khác trong câu lạc bộ, tôi đã được Hội trưởng gọi đến.

[&]quot;Ise này, đây là tình huống khẩn cấp đấy."

[&]quot; Chuyện gì vậy ạ?"

- Tôi hỏi và Hội trưởng đáp lại bằng một nụ cười
- " Chị vừa nhận được một lời đề nghị riêng tư từ một Quỷ vương đấy. Đó là từ Serafall Leviathan-sama."
- Quỷ vương sao! Tôi vừa nhận được một đề nghị từ một trong tứ đại Quỷ vương, những người vốn là vua của Quỷ tộc.
- " Nghiêm túc chứ ? Nếu đó là Leviathan-sama, thì thật là vinh dự quá đi !"
- Tôi hét lên sung sướng. Tất nhiên rồi! Người phụ nữ duy nhất trong tứ đại Quỷ vương chính là Leviathan-sama đấy! Tôi cảm thấy thật vinh dự, nhận được một đề nghị từ một Quỷ vương cơ đấy!.... Mặc dù chị ấy là một người khá kì quặc
- " Ngài ấy xin phép chúng ta cho mượn Koneko, Gasper và cả Xenovia, trong đó thì Ise nắm giữ vai trò chủ chốt đấy."
- Hội trưởng tiếp tục. Gasper bỗng thét lên "Hiiiiiiii
- " E-em nữa sao! E-em không muốn mình trở nên nổi bật đâu"
- Aaah, em ấy vừa nói vừa núp vào bên trong một cái hộp. Mặc dù cậu bé này bị mắc hội chứng anthropophobia và là một hikikomori, cậu ấy vẫn tệ hại trong việc trở nên nổi bật.
- " Nhưng mà tại sao lại là bọn em cơ chứ?"
- Xenovia liền chỉ vảo bản thân mình. Koneko-chan cũng gật đầu theo.
- "Có vẻ như ngài ấy cần đến sức mạnh đặc biệt của các em
- Hội trưởng trả lời.
- Sức mạnh đặc biệt. Tôi thì có..... một con rồng mạnh mẽ trú ngụ bên trong cơ thể. Gasper mang trong mình dòng máu của Vampire. Konoke-chan là một nekomata youkai (yêu mèo), và Xenovia thì có thể điều khiển thánh kiếm
- Như tôi nghĩ ngay lúc này, chúng tôi là một tập hợp của những người khá đặc biệt.
- Hội trưởng liền nói, trong khi vuốt ve đôi má của tôi.
- " Chị muốn đi theo các em lắm, nhưng chị và cả Akeno phải rời khỏi đây cho một cuộc giao dịch đặc biệt rồi. Bọn chị sẽ để cho Yuuto hộ

tống mình. Chị đã đề cập đến điều này với Leviathan-sama rồi, nên sẽ chẳng có vấn đề gì đâu. Asia, em cũng đi theo Ise đi. Đây sẽ là một trải nghiệm tốt dành cho em đấy.

" Vâng, em sẽ đi cùng với Ise-san."

Asia liền gật đầu trước lời nói của Hội trưởng.

" Vậy đó chính là toàn bộ câu chuyện đấy. Bây giờ mình sẽ để nó lại cho các cậu, bởi vì mình phải đi theo hộ tống Hội trưởng và Akenosan rồi"

Kiba nói. Ngggh! Hộ tống cho Hội trưởng! Cái tên đào hoa chết tiệt kia! Cậu ta đúng là một kẻ may mắn, nhưng tôi không thể nào chịu được trước cảnh cậu ta là quân Mã yêu thích của Hội trưởng.

Munyuun.

Tôi bỗng cảm thấy một thứ gì đó mềm mại! Người đang ôm chầm lấy tôi là Akeno-san! Aaaaaaaah, tôi không thể nào chống cự lại cái sự mềm mại này được! Akeno-san nói một cách đầy khiêu gợi, trong khi đang vuốt ve bờ môi của tôi bằng những ngón tay của mình.

" Thật buồn khi phải rời xa khỏi em đấy, nhưng đáp lại Quỷ vương là điều mà Ise-kun cần phải làm đấy."

" Vâng ạ!"

Tôi đáp lại đầy tự tin, trong khi máu đang chảy ra từ mũi của mình. Trước những lời nói của chị ấy, con tim tôi vừa mới lỡ đi một nhịp đấy

Véo!

Véo mà tôi vốn là một cử chỉ đáng yêu của Hội trưởng! Chủ nhân của tôi, Hội trưởng, liền tỏ vẻ không hài lòng khi thấy tôi thân mật bên cạnh người con gái khác! Có vẻ như chị ấy không thể chịu được cảnh tôi bị cướp đi mất từ tay của ai khác, mặc dù vô cùng yêu quý tôi. Thật tự hào khi là một đầy tớ của chị ấy!

" Dù sao thì đừng có là những chuyện thô lỗ đấy."

" Vâng ạ."

Tôi liền gật đầu liên tục, trong khi vẫn để cho má mình bị véo.

Đó là cách mà năm người chúng tôi, Asia, Koneko-chan, Xenovia và

Gasper, nhận được một lời đề nghị từ Quỷ vương.

Part 2

Vậy là vào một ngày đẹp trời, chúng tôi đã đi qua vòng tròn ma pháp dịch chuyển và tiến đến một bãi biển nằm trên một hoang đảo ít người biết đến.

Không có nơi nào để tàu thuyền có thể neo đậu và bờ thì được bao phủ bởi những tảng đá thô kệch. Còn chẳng thể tìm ra một bãi cát nữa. Quang cảnh của hòn đảo này hầu hết chỉ toàn là rừng và núi thôi.

Nó giống với một hoang đảo bị cô lập giữa đại dương bao la hơn.

Tôi có thể nghe thấy tiếng hú của các loài động vật," Giii! Giii!".... Nhân tiện thì rõ ràng nó vẫn là một phần của Nhật Bản...

" Tự nhắc với bản thân, Quỷ vương đâu rồi nhỉ?

Trong khi chúng tôi ngước nhìn xung quanh thì

BÙM BÙM BÙM BÙM!

Mặt đất bỗng rung chuyển và cả bọn đều bị tác động bởi chấn động. Chuyện gì đang diễn ra vậy?

Một sinh vật khổng lồ xuất hiện trong khi đang đẩy những tán cây xuống ! Tôi không biết rõ nguyên nhân, nhưng đó là một loài khủng long trông giống như là khủng long bạo chúa vậy, chính là nó phải không nhỉ ?

"Yoo hoo ~ Những hầu cận của Rias-chan.~ Levia-tan đây.~"

Một người với vẻ ngoài dễ thương, đang cưỡi trên đỉnh đầu của con T-Rex chào hỏi chúng tôi! Cô ta đang cosplay trong phục cô gái ma thuật! Đúng vậy, đây chẳng phải ai khác ngoài Quỷ vương, Serafall Leviathan-sama cả.

"Dừng lại ~ dừng lại~"

Leviathan-sama cư xử với con T-Rex như một chú ngựa và dừng lại ngay phía trước chúng tôi.

" Tou!"

Cô ấy nhảy ra khỏi con T-Rex và xoay vòng trên không trung, trong

khi đang thả mình từ từ xuống mặt đất. BỐP! Levia-tan vừa tiếp đất bằng khuôn mặt của mình! Thất bại trong việc tiếp đất bằng chân, quần lót của cô ấy lộ cả ra ngoài! Quần lót của Quỷ vương! Cô ấy đang mặc loại quần lót có kẻ sọc!

Cô ấy liền đứng dậy ngay lập tức và mỉm cười, trong khi thực hiện một dấu hiệu hòa nhã với chúng tôi bằng những ngón tay. Nhưng khuông mặt của cô ta thì đầy bụi bẩn!

" Ngạc nhiên chưa \sim Serafall Leviathan, sẵn sàng phục vụ bạn đây \sim "

.... Cô ta vẫn có một áp lực bá đạo và một thái độ dễ đoán, vẫn như mọi khi...

Thậm chí lúc trước khi tôi gặp cô ấy ở trường, cô ấy còn có một buổi chụp hình nữa. Serafall Leviathan-sama này, yêu thích những chương trình cô gái ma thuật của Nhật Bản và hóa trang thành dạng cô gái ma thuật. Cô ta thậm chí còn cầm theo cả một cây đũa phép lấp lánh trên tay nữa.

"Đã lâu rồi nhỉ, Leviathan-sama. Vậy lí do mà ngài triệu tập bọn tôi đến hoang đảo này là gì vậy?"

Tôi làm một bài giới thiệu ngắn gọn và đi thẳng vào chủ đề chính. Lý do mà ngài ấy triệu tập chúng tôi đến hòn đảo này là gì vậy nhỉ?

" Ta gọi mọi người đến đây là để giúp ta quay một bộ phim đấy"

Cô ta liền giải thích với chúng tôi. Phim sao?

Trong lúc cả bọn còn đang ngạc nhiên, những người mang theo thiết bị quay film đang chạy đến, như thể là họ đang cố đuổi theo con T-Rex vậy. Vậy là họ thật sự muốn quay một bộ film rồi! Liệu con khủng long này cũng là thứ họ đã chuẩn bị cho bộ film đúng không nhỉ?

"Thưa Serafall-sama! Cảnh thứ 21, [cô gái ma thuật kết thân với một con khủng long cổ đại]! Chúng ta vừa có một cảnh quay tuyệt vời đấy ạ!"

Nằm trong số các phi hành đoàn, một người đàn ông trung niên đang vận trên mình một cái nón và cặp kính râm xuất hiện, cầm trên tay một cái loa. Ông ta giống như hình ảnh của một đạo diễn điển hình vậy. Vậy đây chính là đạo diễn sao....?

Hơn nữa, từ trước tới giờ tôi chưa bao giờ nghe thấy chuyện rằng một cô gái ma thuật sẽ kết thân với một con khủng long cổ đại cả!

Maou-sama nói với đao diễn

"Đạo diễn-san này, những đứa trẻ này chính là người mà tôi đã từng đề cập đến với ông đấy."

" Oh! Tôi thấy rồi , vậy họ chính là nhóm Gremory, đã đạt được những kết quả nổi bật trong Rating Game đây sao !"

Họ biết chúng rôi à ! Game, hừ ? Nếu tôi nhớ không nhầm, thì đó là trận đấu của chúng tôi, đội Gremory với đội nhà Sitri, đã được phát sóng trực tiếp trên khắp cả thế giới của Quỷ tộc.... toàn bộ cả Địa ngục.

"Vâng, đây chính là thứ mà đạo diễn-san ở đằng kia đã nghĩ như thế này. "Chính là vậy!", khi ông ấy quan sát trận đấu của các cậu, những thành viên của nhóm Gremory. Đó là lí do mà ông ấy gửi lời đề nghị này đến các bạn."

Maou-sama giải thích.... Lời đề nghị sao ? Vậy là chúng tôi sắp có một bộ phim đầu tay sao ? Đạo diễn vừa nói vừa gật gù

"Thật ra hiện tại chúng tôi đang dự định quay một tác phẩm điện ảnh, chương trình về người anh hùng Serafall-sama, "Ma thuật sư Levia-tan", hướng đến đối tượng là bọn trẻ. Chúng tôi muốn mọi người đóng vai là kẻ địch của ngài ấy."

" Ông nói.... Ma thuật sư Levia-tan sao ?"

Tôi bỗng trở nên bối rối khi nghe thấy cái tên của chương trình mà mình chưa từng được nghe thấy bao giờ, tuy nhiên...

".... Nó cơ bản giống như là một chương trình về anh hùng, hiện đang được đánh giá rất cao ở Địa ngục. Nó khá là phổ biến với thiếu nhi."

Koneko-chan giải thích cho tôi hiểu. Tôi hiểu rồi, một chương trình về anh hùng của Địa ngục. Vậy đây sẽ là một tác phẩm của Địa ngục, bộ phim về những người anh hùng giấu mặt vốn vẫn đang được phát sóng tại Nhật Bản. Mặc dù chủ đề của nó là về cô gái ma thuật.

" Nội dung chủ yếu là về tôi, Levia-tan, người đã liên minh Quỷ tộc và chiến đấu chống lại thiên thần, thiên thần sa ngã, rồng và những kẻ liên qua đến giáo hội. Tôi sẽ tiêu diệt mọi kẻ thù của quỷ tộc chỉ

trong một đòn đánh."

Maou-sama liền tạo một tư thế dễ thương, nhưng lời nói thì lại sặc mùi nguy hiểm !

".... Thiên thần và thiên thần sa ngã vốn đã là kẻ thù tự nhiên của Quỷ tộc trong một thời gian dài, nhưng chúng ta cuối cùng cũng đã thiết lập hòa bình với họ rồi mà. Có ổn không khi đề ra một cái ý tưởng chống chính phủ như vậy chứ?"

Khi nghe tôi hỏi vậy, người đạo diễn chỉ mỉm cười vô tư lự.

"Phương châmcủa tôitrong công việc là việc bao gồm thêmcả một lời nhắn chống chính phủ."

Đây là một chương trình vốn hướng thẳng đến đối tượng là trẻ em cơ mà! Ông ta đang lợi dụng nó để tuyên truyền! Người lớn thật là những kẻ đáng sợ mà! Điều này thực sự ổn chứ, Levia-tan?

"Tuy nhiên, tại sao lại là chúng tôi?"

Tôi hỏi một cách thẳng thừng. Hội trưởng vốn xuất thân từ một gia tộc cao quý và gia tộc của chị ấy thì nổi tiếng khắp Địa ngực. Tuy nhiên, chúng tôi, những người hầu cận, không phải là những diễn viên, chỉ là Quỷ thôi. Hơn nữa lại còn là những con quỷ hạ cấp.

Nếu nhớ lại thì Hội trưởng có nói với chúng tôi về thứ gì đó như "Sức mạnh đặc biệt". Liệu đó có phải là nguyên nhân cho chuyện này không? Người đạo diễn đưa ngón tay cái lên và nói.

"Sau cùng thì, các cậu vốn là một con rồng huyền thoại, một người sử dụng thánh kiếm, một ma cà rồng, và một yêu mèo nữa! Đúng vậy! Đầy đủ các thể loại kẻ địch của Quỷ tộc! Hơn hết, các cậu đều nổi tiếng tại Địa ngục qua những trận đấu vừa rồi! Tất cả các cậu đều đã được nhắc đến rất nhiều! Đó là lí do mà tôi đề nghị các bạn đóng vai kẻ địch của Levia-tan đấy!"

Vậy là ông ấy đưa ra lời đề nghị như thế này, bao gồm cả mọi thành viên trong cả đội, với toan tính rằng chúng tôi vốn là những người trong nghề. Vốn có rất nhiều chủng loại trong nhóm của chúng tôi. Nên, chúng tôi sẽ thành kẻ địch của Maou-sama sao ?

"Điều này có vẻ thú vị đấy."

Oh, Xenovia có vẻ khá hứng thú với nó.

" E-em sợ lắm.... nhưng bởi vì đó là đề nghị của Maou-sama nên...."

Gasper nhút nhát cũng đã đồng ý trong khi vẫn đang núp sau lưng tôi.

"Cả hai người cũng đều ổn với chuyện này đúng không, Asia, Koneko-chan? Mặc dù anh nghĩ rằng chúng ta phải làm chuyện này..."

Khi tôi hỏi hai người bọn họ

" Vâng, mình sẽ cố gắng hết sức."

"Được thôi, nếu họ chấp nhận em...."

Họ đều đã chấp thuận rồi.

Tôi cũng ổn với nó. Hơn nữa, nghĩ kĩ lại thì, liệu đây có phải là cánh cửa để tôi bước vào con đường diễn viên không nhỉ? Tôi có thể sẽ trở nên nổi tiếng nhờ bộ phim này! Tôi cũng sẽ trở nên nổi tiếng hơn với nữ giới tại Địa ngục nữa chứ!

Tôi liền tưởng tượng đến cảnh mình được vây quanh bởi các fan nữ dưới sự che chở của các vệ sĩ.

[Kyaaaa~!Ise-sama kìa !~] [Nhìn về hướng này này] [Aaaaa~! Anh ấy thất là tuyết vời quá đi ~!]

Những lời hâm mộ đang được thốt ra!

[Em.... Em thật hạnh phúc quá....] [Này ! Lại một người nữa ngất xỉu với niềm vui khôn tả kìa !]

Một cô gái ngất xỉu và một nhân viên bảo vệ liền đến khiêng cô ấy ra.

Tôi liền mim cười trước khung cảnh này.

[Fufufu, cứ thế này em sẽ chết mất !] Những cô gái lại tiếp tục điên đảo trước nhưng tư thế ngầu lòi của tôi.

•••••

Gufufu! Tuyệt vời. Những điều như vậy quả thật tuyệt vời quá! Đó chắc là đỉnh cao của sự sung sướng rồi!

Có thể ngay sau đó, tôi có thể chạm vào những fan nữ và..... Không, không, có thể được kết thân với một nữ diễn viên dưới Địa ngục, bị

bắt gặp trong những cuộc hẹn hò bí mật và bị đăng lên tạp chí cũng là một trải nghiệm tuyệt vời đấy!

Ah, tôi không thể nào ngưng tưởng tượng được! Giấc mơ của tôi là trở thành Harem King bằng việc trở thành Quỷ thượng cấp, nhưng trở thành diễn viên và nổi tiếng với những cô gái cùng không phải là điều gì đó quá tệ đâu!

" Sau đó tôi có thể làm chuyện này chuyện nọ với những người mẫu nóng bỏng dưới Địa ngực và....."

Có thể được chọc vào cặp vếu bằng những ngón tay nữa! Và tôi bắt đầu chảy nước dãi

Bup ∼!

Koneko-chan bỗng dậm một phát thật mạnh vào chân tôi! Ouch Ouch Ouch!

".....Tưởng tượng về những thứ bậy bạ bị nghiêm cấm."

Koneko-sama đúng là luôn luôn nghiêm khắc! Tôi liền chùi nước dãi và trả lời một cách nghiêm túc!

"Tuân lệnh! Chúng tôi, những hầu cận của Rias Gremory, vui vẻ chấp thuận việc đóng vai kẻ địch trong bộ phim!"

Vậy là vai diễn của chúng tôi trong bộ phim đã được quyết định.

Part 3

" Nó... năng vãi...."

KENG KENG

Những âm thanh va chạm của kim loại. Bộ phim liền được bắt đầu ngay khi chúng tôi đồng ý nhập vai vào nó và hiện tại cả bọn đang ở trong một khu rừng.

Tôi đã thay bộ trang phục được gửi đến cho mình....

Nó là một bộ giáp được phủ đỏ. Rõ ràng đây là sự nhái lại Boosted Gear Scale Mail

Bởi việc biến hình đòi hỏi rất nhiều yêu cầu (Chủ yếu là do thời gian giới hạn của Balance Breaker), nên tôi phải sử dụng cái thứ hàng giả này đây.

.... Bộ giáp này nặng thật đấy. Nó thật sự chỉ là một mớ kim loại hỗn độn. Rõ rang là nó được làm từ công nghệ của Quỷ tộc và mặc dù khá là vất vả, nhưng họ cũng đã cố giảm nhẹ nó hết sức có thể rồi. Nó cũng có độ cứng cao để chống lại tác động và nó thật sự rất là nặng!

Chất lượng của phiên bản này khá là cao. Tôi cũng có thể cảm nhận

được âm thanh của đá quý và cũng có thể trượt để mở mặt nạ ra.

Tôi không hề cảm nhận được sức nặng của bộ giáp nguyên bản khi biến hình. Nhưng tôi dần nhận ra nó thật sự rất nặng khi bận những thứ như thế này vào....

"Giii Giii!"

Một âm thanh bí ẩn vang lên. Trời ơi đáng sợ quá điiiiiiiiii! Giống như cái lúc thấy con khủng long đó, tôi thật sự không thể nào đoán được những thứ có thể tồn tại ở đây. Nơi này chắc chắn không phải là Nhật Bản rồi!

"Ise-san này."

Giọng của Asia. Khi tôi quay lại thì...

"Trông mình có kì lạ lắm không?"

Asia đang vận trên người một bộ trang phục được đính kèm những phụ kiện kì lạ!

" Asia, cái thể loại trang phục gì thế này?"

" Thì đây vốn là trang phục của nữ tu, tính đồ của Xích Long Đại đế."

Oh, vậy ra là một nữ tu à. Nếu nhìn kĩ lại thì, đây không còn giống như....Asia bình thường nữa....đúng không nhỉ? Khi một Asia ngây thơ vận trên người bộ phục trang quái gở như thế này, nó khiến cảm xúc của tôi loạn cả lên....

" Ta chính là người nắm giữ quỷ thánh kiếm đây."

Xenovia xuất hiện. Ö, nó chắc chắn là loại trang phục mô phỏng theo kiểu nữ chiến binh Amazon, thứ trông có vẻ khá thuận tiện cho việc di chuyển. Làn da lộ rõ của cậu ấy liền đập thẳng vào cặp mắt của tôi.

" Nhưng là một người nắm giữ quỷ thánh kiếm.... Fufufu, nó có vẻ là một vai phù hợp với một cựu thiên sứ (fomer Christian) như tôi, người đã trở thành quỷ tộc theo sở thích của mình đấy."

Aahh, cô ta lại thế nữa rồi. Cô nàng này lại bắt đầu nghĩ và mong chờ về những điều phi lí....

".... Và em là một hầu gái."

Lần này là Koneko-chan.- Chờ đã, cái này là....! Em ấy đang mặc trang phục hầu gái trong khi để lộ ra cả tai và đuôi của mình! Nó quả thật là một cú công kích cực kì bá đạo với Koneko-chan, người vốn có cơ thể nhỏ bé mặc nó! Em ấy cute quá!

Tôi thì trong một bộ giáp sắt, Asia trong trang phục nữ tu ác quỷ, Xenovia là một nữ chiến binh Amazon với thánh kiếm trên tay và Koneko-chan thì là một hầu gái Nekomata."

Hmm, có quá nhiều chủng loại trong nhóm đấy. Đây thực sự là những kẻ thù không tưởng với Levia-tan đấy."

Theo kịch bản thì tôi là một con Quỷ long vốn bị phong ấn trên hòn đảo này. Koneko-chan và những người khác từ một tổ chức đối địch, quyết được đến đây để gỡ bỏ phong ấn cho con rồng.

Câu chuyện là về Levia-tan đến hòn đảo này, để chặn đứng kế hoạch của họ lại. Đây thật sự là một thể loại chương trình điển hình dành cho trẻ em.

"....Gya-kun đâu rồi?"

Koneko-chan liền nhìn xung quanh. Ah, cậu nhóc Gasper không có ở đây. Em ấy đã được chỉ định đến một vị trí nào đó, để đóng vai Vampire rồi. Không biết em ấy đang mặc loại trang phục gì nhỉ?

".... E-em ở đây này."

Giọng của Gasper. Tôi có thể nghe thấy giọng của em ấy. Nhưng tôi không hề nhìn thấy em ấy ở xung quanh.

"....Em ở đây này."

Khi tôi nhìn đến vị trí mà giọng nói phát ra..... tầm nhìn của tôi liền bị chặn lại bởi một chiếc hộp lớn.

....Có hai cái lỗ trên chiến hộp và có một cặp mắt màu đỏ đang phát sang từ bên trong.

Đừng nói với tôi đây là....

" N...này, Gyasuke. Đừng có nói với anh là em định xuất hiện trong bộ dạng như thế nhé ?"

Khi hỏi xong, tôi liền nghe thấy một giọng nói đầy sức sống từ bên trong chiếc hộp.

"Đ-đúng vậy ạ! Khi họ vừa chọn trang phục cho em xong, em liền chạy vào bên trong cái hộp và đạo diễn-san đã thấy rồi ạ...."

[Đây là điều mới mẻ đấy! Được rồi, chúng tôi sẽ chỉ định cậu vào vai Danball Vampire!] Và tất cả là như thế sao? Thế đéo nào! Gasper thực sự là có thói quen trốn trong một cái hộp, nhưng có thực sự ổn khi để em ấy diễn như thế không vậy trời?

"Em thật sư ổn với chuyên này sao?"

Gương mặt của em sẽ không được xuất hiện, em biết chứ? Em ấy sẽ nổi bật theo một cách kì lạ, nhưng em thật sự ổn với nó sao?

" Vâng a!"

Em ấy liền trả lời tôi một cách đầy sức sống! Yeah, tôi thực sự không biết chuyên gì nữa sẽ xảy ra đây!

Có một diễn viên như vậy nữa sao! Họ vừa mới đưa Danball Vampire thành một vai diễn đỉnh cao đấy!

Tôi sợ rằng chúng tôi sẽ bị phàn nàn từ thế giới của Vampire khi làm một cái hộp, cho một Vampire, mà không để cho cậu ấy thể hiện một tí gì trên màn ảnh cả! Liệu có nhanh hơn khi không sử dụng một chiếc hộp bình thường và thay nó bằng CG (kĩ xảo điện ảnh) không nhỉ?

" Mọi người, sau khi tất cả đã đọc xong kịch bản rồi, chúng ta sẽ bắt đầu bấm máy."

Chúng tôi nhận được thông báo từ đội ngũ nhân viên.

Vâng, đây chính là cái cách mà bộ film đã được bắt đầu. Tôi chỉ cảm thấy quan ngại trước điều này mà thôi.

Cảnh A:"Levia-tan vs nekomata youkai và Danball Vampire

Và như thế bộ film đã được bắt đầu. Đầu tiên, Levia-tan đang bay trên một cánh rừng, nơi ẩn náu của nhiều loại thú dữ, bằng đôi cánh quỷ của mình.

".... Levia-tan, ta sẽ không để cho người vượt qua đâu."

Koneko-chan,người đang đóng vai kẻ địch, hầu gái Nekomata xuất hiện! Giống như ý định của đạo diễn, em ấy diễn xuất một cách rất tự nhiên. Koneko-chan đang cư xử như bình thường mà không hề có bất kì sự cứng nhắc nào trong diễn xuất cả.

" Ngươi chắc hẳn là một trong những kẻ hồi sinh lại Xích Long đại đế huyền thoại! Các ngươi đang dự tính chuyện gì khi lại đi đánh thức vị vua của loài rồng đang yên ngủ sâu bên trong cánh rừng vậy hả?"

Wow, nhuệ khí chiến đấu của Levia-tan thật là cao đấy.

"..... Đó không phải là chuyện của ngươi. Nếu ngươi đang có ý định cản đường bọn ta, thì chúng ta sẽ phải tiêu diệt ngươi đấy."

Koneko-chan liền chuẩn bị tư thế. Koneko-chan, kĩ năng diễn xuất của em thật là tuyệt đấy.

"Tou! Levia beam!"

Leviathan-sama bắn ra một chùm sáng từ cây gập phép của mình! Wow! Vây là ho sẽ không dùng đến CG cho những phần này à!

" Ma thuật sư ~ Levia-tan cơ bản không hề sử dụng bất cứ kĩ xảo nào, chúng tôi cố tập trung vào việc để cho ngài ấy diễn xuất bằng quỷ lực của mình."

Nhân viên liền giải thích trước vẻ kinh nhạc của tôi.

Tiện thật đấy, bằng sức mạnh của quỷ.... Quỷ lực! Rõ ràng là sức mạnh đó chỉ được Leviathan-sama sử dụng cho mục đích diễn xuất, nên thậm chí có bị đánh trúng đi nữa, chắc ảnh hưởng của nó cũng không nghiêm—

ĐÙNGGGGGGGGGGG!

Một tiếng nổ vang lên, vị trí mà tia sáng chiếu tới, cây cối đã bị thổi bay hết.

.....

Đó là một sức mạnh áp đảo! Cho việc diễn xuất, với nó sao?

Ngài ấy đã không nghiêm túc thực hiện nó, nhưng đó vẫn là một đòn đánh từ Quỷ vương đấy! Tất nhiên là nó sẽ chứa đựng một sức mạnh khủng khiếp rồi! Từ từ đã, vậy là Koneko-chan đang gặp nguy hiểm rồi! Lúc này mối quan tâm của tôi chỉ hướng đến Koneko-chan thôi....

"..... Ngươi sẽ không thể nào hạ được ta với chỉ nhiều đó đâu."

Koneko-chan đã nhanh chóng né được rồi! Đúng là một nekomata có

khác!

"Tuyệt thật! Đúng như mong đợi từ một hầu cận nhà Gremory!"

Đạo diễn cũng đang vỗ tay tán dương. Hơn nữa, họ sẽ làm gì nếu em ấy không tránh được nó đây.

Thôi, không nên nghĩ nhiều về nó làm gì nữa.

Nhưng liệu có ổn khi tôi ăn phải đòn đánh đó không nhỉ? Tôi chỉ có thể tin tưởng vào bộ giáp sắt, thứ được chế tạo đặc biệt này thôi!

Tôi vui vì không hề có một cảnh hành động nào trong kịch bản cho vai của Asia cả. Với Asia, người có một phản xạ chậm chạp, cậu ấy sẽ chết khi dính phải luồng sáng đó mà chẳng kịp làm gì cả!

Sau đó bỗng một trong những tia sáng đánh trúng Koneko-chan! Tệ rồi đây!

Tôi đã bị sốc.... nhưng có vẻ là Koneko-chan không gặp phải vết thương chí mạng nào cả. Quần áo của em ấy cũng bị rách hết rồi.

" ổn thôi mà. Serafall-sama đã giảm nhẹ đòn đánh của mình đi rồi"

Người nhân viên lại một lần nữa giải thích cho tôi.

V...vậy là sao ? Nó ổn à. Nói cách khác, đòn đánh có thể né tránh bởi những diễn viên có sức mạnh, trong khi ngài ấy giảm thiểu sát thương của đòn công kích của mình.

Tôi sẽ khóc thét nếu Koneko-chan bị thổi bay đấy.

".....Ugh."

Koneko-chan khuyu gối xuống.

"Con yêu mèo kia! Bây giờ ngươi vẫn sẽ chiến với ta tiếp chứ?"

Levia-tan chĩa cây đũa phép của mình vào Koneko-chan. Sau đó thì...

"....D-dừng lại đi mà \sim \sim "

Giọng nói của Gasper.... Và một cái hộp bỗng xuất hiện trước mặt của Levia-tan!

Đó là một cái thùng các tông! Nghiêm túc thì nó chỉ là một cái thùng các tông thôi!

"T...ta là một Ma cà rồng đấy!"

Ôi trời, em ấy lo lắng đến nỗi nói lắp bắp lun kìa! Thật là khó chịu quá. Với Gasper, người vốn chỉ nhốt mình ở trong phòng, đóng phim quả là một cực hình mà. Có vẻ như em ấy chỉ có thể diễn được bằng cách nhốt mình bên trong chiếc hộp thôi.

"Không như n-n-n-n-n-nekomata, ta....ta....ta....ta..."

Có vẻ Gasper không thể nói thêm nữa rồi.

VÙ!

Một bóng đen khổng lồ bỗng tiến vào phim trường! Wow! Nó là một con ác điểu khổng lồ đấy! Đó cũng là một phần của bộ phim sao?

"Giii Giii!"

Ah. Đó là thứ âm thanh kì lạ mà tôi đã nghe được khi đặt chân đến hòn đảo này, là của một con chim khổng lồ à! Con chim gắp lấy " cái hộp chứa Gasper ở bên trong" bằng móng vuốt và...

" Gii- Gii!"

Nó bay thẳng lên không trung

Đây cũng là diễn sao.... Này này, Gasper vừa bị bắt đi, đưa lên tận không trung đấy. Đây là một người bạn của Levia-tan hay thứ gì đó dạng vậy sao ?

" Con chim đó là thứ gì thế?"

" Không biết nữa."

Người nhân viên và đạo diễn liền có một cuộc đối thoại đầy vẻ lo lắng ~! Eeeeeeeeh !? Vậy đó là một tai nạn sao ?

Tiếng hét của tôi vang vọng khắp cả không trung!

Gasper đã biến mất giữa không khí cùng với con chim khổng lồ đó rồi....

Tôi bỗng tưởng tượng đến gương mặt mỉm cười của Gasper ngay giữa bầu trời. Sau ngày hôm đó, tôi được thông báo rằng con chim khổng lồ đó là một sinh vật trong thần thoại với tên gọi " Ác điểu ma

thuật của bầu trời", Ziz.

Tại sao một sinh vật chỉ có trong thần thoại lại ở trên đảo và tại sao chỉ có mỗi em ấy là bị bắt đi vậy chứ hả? Tôi chỉ biết nghi ngờ, nhưng ngay bây giờ, tôi chắc chắn rằng mình sẽ không thể nào quên được Gasper, người đã bị bắt đi, trong suốt phần đời còn lại.

Cảnh B :" Levia-tan VS chủ nhân thánh kiếm và tướng quân Danball Vampire !"

"Hiiiiiin! Cảm giác thật là nhẹ nhõm! Cảm giác như là cơ thể vừa được nâng lên một cách đột ngột vậy!

Cuối cùng thì Gasper đã được giải cứu an toàn và em ấy hiện đang khóc bên trong chiếc hộp.

Nhân tiện, cảnh quay kia tuy đã bị quấy nhiễu bởi con chim khổng lồ lúc nãy, nhưng bởi cảnh quay ấy trông vẫn khá là thú vị nên họ đã tạm chấp nhận nó.

Có vẻ như là đạo diễn có một ấn tượng sâu sắc với những hộp các tông của cậu nhóc Vampire, người vừa bị mang đi bởi một con chim khổng lồ đến nỗi ông ta lại bất thình lình quyết định sử dụng tiếp Gasper cho phân cảnh tiếp theo.

.....Thì cậu nhóc này vốn là con Danball Vampire duy nhất trên thế giới, người hơn hết đã bị mang đi bởi một con chim khổng lồ và bay lượn trên không trung....Hơn hết, khi nhìn lại kịch bản, tôi nhận ra là vai của Gasper đã được chuyển sang " Tướng quân Danball Vampire"

Thế éo nào mà lại thay đổi chóng mặt đến thế chứ ? Chẳng lẽ ông ta đã đúc kết được một đống kinh nghiệm khổng lồ khi ông được thực hiện bộ phim trên một hòn đảo hay thứ gì đó tương tự chăng ?

Sau đó thì địa điểm đã được thay đổi, đến một tàn tích bí ẩn. Có vẻ như là họ đã chuẩn bị sẵn cho cái tàn tích này, với những bức tượng đá được chạm khắc cho ngày hôm nay.

Levia-tan và người nắm giữ thánh kiếm, Aka Xenovia, chiến đấu tại đây. Tôi cho Xenovia mượn thanh thánh kiếm Ascalon. Cậu ấy vẫn chưa thể điều khiển được sức mạnh của Durandal và cũng do sức mạnh hủy diệt của nó là quá kinh khủng, nên nó sẽ không thể là một đạo cụ để quay phim được.

" Hỡi người nắm giữ thánh kiếm ! Hãy đi ra khỏi đây đi ! Ta sẽ không để người đánh thức Long đế đâu !"

"Fufufu, nhìn ta có giống sẽ để cho người làm vậy không?"

Xenovia, cậu ấy đã hoàn toàn giống như đang đóng kịch vậy!

Well, cảm giác thật khó chịu bởi vì chúng tôi chỉ là dân nghiệp dư.

" Ta đến đây !"

" Nhận lấy này !"

Cả hai nhanh chóng di chuyển và đang tạo ra những pha va chạm nảy lửa giữa kiếm và đũa phép.

Wow, quả là một trận đánh đầy kinh ngạc! Sau cùng thì họ vẫn là Quỷ vương và một nữ kiếm sĩ. Tôi có thể dõi theo nó một cách an toàn. Tôi cũng khá là bất ngờ trước cây đũa phép, thứ có thể đánh ngang ngửa với cả Ascalon! Đó có phải là điều mà tôi đã không lường trước được từ một cây đũa phép được sở hữu bởi một Quỷ vương không nhỉ?

Levia-tan bắn ra vài tia sáng bằng quỷ lực, chỉ mang tính chất tượng trưng cho bộ film, trong khi Xenovia thì né tránh hoặc xé tan nó bằng thánh kiếm. Thậm chí ngay cả đội ngũ nhân viên cũng đang chăm chú quan sát theo, bởi những hành động và bước di chuyển linh hoạt.

Đối với phân cảnh này, việc lôi kéo người xem bằng hành động sẽ tốt hơn là sử dụng những đoạn đối thoại dở dang, nên chúng tôi hiện đang có những thước quay vô cùng tuyệt vời cho cảnh này.

Trận đấu đã đến hồi cao trào và sức mạnh của Levia-tan cuối cùng cũng đánh bật được thánh kiếm trong tay của Xenovia. Thanh kiếm bị đánh bay đã cắm sâu xuống mặt đất rồi!

"Ku, ngươi mạnh thật đấy Levia-tan~!"

Như thường lệ, khả năng diễn xuất của Xenovia là vô cùng tệ hại. Cậu ấy biểu hiện đầy cứng nhắc nhưng trong phân cảnh sau đó, thứ vừa được bổ sung vào, lại theo một chiều hướng khác!

"Vampire, xin hãy cứu tôi"

Xenovia bỗng cầu cứu sự trợ giúp.

Cảnh được bổ sung vào là "Gasper trong chiếc hộp" sẽ đến và cứu Xenovia thoát khỏi nguy hiểm.

Camera liền tập trung vào vị trí của Gasper. Sau đó thì

"Rôt rôt "

Có một con T-Rex đang nhai và ăn cái hộp chứa Gasper ở bên trong!

Gasper đang bị ăn saoooooooooo!

" Gasperrrrrrrrrrrrrrr!"

Tiếng hét của tôi lại vang khắp phim trường một lần nữa!

Gasper à, anh muốn có được cái sự can đảm mà em đã thể hiện đấy.

Cảnh C : "Trận chiến cuối cùng của Levia-tan. Phục sinh, Long vương huyền thoại và chúa tể Danball Vampire "

Cuối cùng thì Gasper cũng được giải cứu an toàn, và lại đang khóc lóc trong chiếc hộp mới được nhận.

Về cái cảnh mà chiếc hộp bị ăn bởi con khủng long, một lần nữa nó lại được quyết định sẽ đưa vào bộ film. Rõ ràng là bọn họ đã quyết định cũng sẽ đưa Gasper vào phân cảnh cuối cùng rồi.

Tôi không chấp nhận điều này đâu! Tên đạo diễn đó đang cố làm một bộ phim với nam chính là một cái hộp à? Tôi cũng nghĩ em ấy là một loại hộp mới, bởi vì em ấy đã bị bắt cóc bởi một con chim và bị ăn bỡi một con khủng long kia mà.... Nhưng nếu là tôi thì tôi không hề muốn chứng kiến cảnh đó tí nào cả.

Bọn họ chắc chắn sẽ bị trí trích tại thế giới của Vampire! Theo kịch bản, bây giờ thì là "Chúa tể Danball Vampire" được thêm vào cơ đấy! Em ấy vừa đang nâng lên cấp độ chúa tể sau khi bị nuốt chửng bởi một con khủng long sao?

Có vẻ như em ấy còn cao cấp hơn cả tôi, người sắp sửa trở thành trùm cuối của cả bộ phim... Nó sắp chuyển sang một phân cảnh mà chiếc hộp sẽ đi tới Levia-tan, nhưng mà Leviathan-sama thì lại...

" Nó sắp sửa trở thành bô phim tuyệt vời nhất rồi. Phần mà các bạn không thể nào đoán được nó sẽ kết thúc thế nào chính là chìa khóa tạo nên sự thành công đấy!"

Yeah, tôi cũng chẳng tài nào đoán được chuyện gì sắp sửa diễn ra đây. Không ai nghĩ rằng họ lại trình chiếu một bộ phim về một cái hộp khi mà họ lại lên kế hoạch theo dõi bộ phim của Levia-tan. Liệu

bọn trẻ sẽ yêu thích cái bộ phim có cảnh một cái hộp có quan hệ với một con chim và một con khủng long không đây?

" Danball-kun này ! Tôi sẽ gửi lời thoại đến cho cậu nhé !"

Đạo diễn-san viết một cái gì đó cho "chiếc hộp của Gasper". Cái điều mà ông ta đã viết là....

- "Thiên thần sa ngã, "Sự biến mất của thiên thần sa ngã" và những lời nhắn nguy hiểm dạng vậy, những lời nhắn được coi là chống chính phủ!"
- "Xin đừng có đưa những thứ như vậy vào một bộ phim dành cho con nít được không! Đặc biệt là khi một Vampire trong chiếc hộp lại nói ra điều đó đấy! Ông chỉ khiến cho các đảng phái trở thành kẻ thù của chúng ta thôi!"

Tôi bác bỏ ý tưởng của đạo diễn! Chúng tôi đang trở thành những diễn viên cho một bộ phim chống lại chính quyền một cách thái quá đấy!

- "Tôi không muốn đây đơn giản chỉ là một bộ phim dành cho thiếu nhi. Đây là bộ phim sẽ làm thay đổi cả thế giới."
- "Đừng có mà thay đổi nó."

Tôi ngưng cái việc cãi nhau với đạo diễn lại..... Nó sắp thành cái thể loại phim gì đây trời....

Thôi, cũng chẳng có vấn đề gì cả. Tôi kiểm tra lại lời thoại. Sau khi Asia kết thúc việc cầu nguyện tại nhà thờ, sẽ có một luồng sáng phát ra và đó là lúc tôi xuất hiện, kèo theo tiếng nổ và khói bụi.

Fufufu, tôi dự định sẽ khiến cho bản thân mình nổi bật đến mức trở thành một diễn viên xuất sắc nhất chưa từng có! Tôi không quan tâm việc nó có là một bộ phim chống chính quyền hay không. Nó ổn nếu khiến tôi nổi bật lên! Tương lai sắp tới tôi sẽ được làm chuyện ấy với nhiều nữ diễn viên xinh đẹp đây!

Thứ nổi bật trong cái phân cảnh trận chiến cuối cùng này là bức tượng của một con rồng! Trước đó là một nghi lễ được thực hiện để thanh tẩy phong ấn giữa Long đế và Asia, người đóng vai là một nữ tu của ác quỷ, đang nói lên lời nguyện của mình.

"Long đế-sama, Long đế-sama. Xin hãy lắng nghe ước nguyện của tiểu nữ. Hãy đánh bại Levia-tan bằng sự vĩ đại của ngài, sức mạnh ác quỷ."

Có vẻ như cậu ấy hoàn toàn chỉ đang đóng kịch thôi, nhưng Asiachan trông thật cute khi cố gắng để diễn xuất thật tốt như thế này đấy! Tôi muốn vỗ về cậu ấy sau chuyện này!

Sau lời cầu nguyện đó, Levia-tan liền xuất hiện và....

" Vậy ra đây chính là nơi Long đế được phong ấn à ! Ah ! Lời cầu nguyện đã bắt đầu rồi sao ! Tệ rồi đây !"

" Hãy ngưng việc cầu nguyện lại ngay!"

Levia-tan chuẩn bị tư thế chiến đấu với cây đũa phép.

Asia liền đứng dậy trong khi đưa hay tay của mình lên trên cao. Bây giờ, sau lời thoại kế tiếp của Asia, bức tượng rồng sẽ bị chẻ ra làm đôi và đến lúc anh thể hiện rồi. Tôi đã ở đằng sau bức tượng rồi. Tôi khá là căng thẳng, nhưng tôi sẽ cố gắng hết sức có thể. Tôi đang nhớ lại lời thoại của mình bằng một cách nào đó!

Hơn hết, tôi muốn kết thúc chuyện này và cởi bỏ cái bộ giáp nặng nề này ra! Nó nặng và nóng nữa và điều này thì đúng là tệ hại mà!

" Aaah, Long đế-sama. Đã đến lúc hồi sinh rồi."

Sau đó, bức tượng nứt ra.

RĂC!

Một tia sáng xuất hiện và và bức tượng nứt ra một phía trong khi phát ra âm thanh RÂMMMMMMMM.

Được rồi! Đến lúc rồi!

Tôi liền nhảy về phía trước từ đằng sau và xuyên qua làn khói.

"Fuahahahahaha! Ta chính là Xích Long đại đế đây! Ta đã nhận được lời nguyện cầu của quỷ dữ và đã hồi sinh, một lần nữa, tại thế giới này! Fuahahahahahahaha! Trước hết ta sẽ phá hủy cả Địa ngục, nơi mà những tên quỷ tộc đã phong ấn ta lại đang sống!"

Tôi cười một cách ngạo nghễ! Yup! Tôi nghĩ màn ra mắt khá là ổn. Đạo diết cũng không nói "cắt" hay gì cả. Levia-tan xuất hiện trước mặt và chĩa thẳng cây đũa phép vào tôi.

" Vậy là cuối cùng ngươi đã thức tỉnh, Long đế! Ta sẽ không để

ngươi đến được Địa ngục đâu! Ta sẽ xóa sổ ngươi ngay tại đây thôi!"

"Fuahahahahaha! Chỉ là một nữ quỷ ngốc nghếch mà dám đương đầu với Long đế này. Rất tốt. Ta sẽ tắm máu ngươi đầu tiên vậy."

Tôi chắc chắn là đã thổi phồng quá rồi ! Đóng vai phản diện cũng thú vị phết đấy chứ!

Sau đó, Levia-tan và tôi bắt đầu trận chiến.

Uumm, nếu tôi nhớ không nhầm, bộ giáp này đã được phủ lên một lớp quỷ lực và một thiết bị phun lửa rồi.

Tôi đang cố gắng chuẩn bị cho trận đánh, nhưng Levia-tan lại bắt đầu tập trung sức mạnh quỷ lực khổng lồ và cái đũa phép của mình ngay trước mắt tôi. Sóng của quỷ lực làm cho cả bầu không khí rung chuyển và nó khiến tôi có cảm giác cực kì nguy hiểm.

......H....huh? Là do tôi hay do sức mạnh này mạnh quá vậy....? Có quá nhiều nguồn sức mạnh nguy hiểm...

Dù có nhìn thế nào đi chăng nữa, có vẻ như là đã có quá nhiều sức mạnh tấn công trong nó rồi.....

"Long Đế! Ta sẽ đánh bai người!"

Khoảnh khắc tiếp theo, một nguồn sức mạnh khổng lồ được tung ra từ cây đũa phép của cô ấy đầy sự chết chóc, nổ tung mọi thứ xung quanh tôi.

Tôi đã bị kéo vào vụ nổ và được tiễn thẳng lên tận cung trăng!

Part 4

Trở lại mạch chính của câu chuyện!

Tôi hiện đang chạy xung quanh trong khi tạo ra những âm thanh kì lạ từ bộ giáp của mình.

Tôi sắp sửa bị giết mất rồi! Leviathan-sama đang tung ra những đòn tấn công đầy sức mạnh thẳng vào tôi!

Tôi bỗng nhận được lời nhắn từ đội ngũ nhân viên .

[Đây là một phân cảnh quan trọng cho trận chiến cuối cùng, nên cả

hai người phải tấn công nhau một cách nghiêm túc đấy.] Ông nói một cách nghiêm túc sao ? Đối thủ của tôi là một Quỷ vương đấy ! Sức mạnh của cô ta khi mà nghiêm túc mạnh đến nỗi nó có thể thay đổi diện mạo của cả đồi núi đấy ! Hòn đảo này đang dần bị bào mònmỗi khi tôi né tránh đòn tấn công của cô ta !

"Đứng lại đó! Hãy đối mặt với ta đi nào!"

Levia-tan liền đuổi theo tôi ! Tôi sắp sửa bị giết rồi ! Nhìn đi nhìn đi nhìn đi ! Có quá nhiều hiểm họa từ nguồn quỷ lực chết chóc đang tập trung xung quanh cây đũa phép !

BÙMMMMMMMMMMM !

Mặt đất vừa bị thổi tung lên trước cú bắn vửa rồi á! Uwaaah! Có nguyên một cái lỗ lớn được tạo ra trên mặt đất, nơi bị nó đánh trúng! Ah! Có cả một vết nứt trên cả bộ giáp đã được gia tăng khả năng chống chịu va chạm luôn sao! Như tôi đã nghi ngờ, nó không hề có một chút sức phòng thủ nào để có thể chịu được một đòn tấn công của Quỷ vương cả!

Nó đã thành ra thế này chỉ với một luồng sóng xung kích! Nếu bị dính trực tiếp phải nó, tôi sẽ bị vỡ vụn thành nhiều mảnh mất!

Không hề có bất cứ câu "cắt" nào được phát ra cả! Điều này nghĩa là sao thế hả! Nhìn kiểu gì thì đây cũng là một vụ thảm sát một chiều cơ mà! Khi ánh mắt tôi hướng đến vị trí của đạo diễn....ông ta chỉ gât đầu một cách manh mẽ và đưa ngón tay cái lên!

Eeeeeeeeh! Điều này ổn sao?

Đôi mắt tôi mở tung ra, và tôi đã bị sốc, nhưng những đòn tấn công của Levia-tan vẫn không chịu dừng lại. Tôi chỉ có lựa chọn duy nhất là bỏ chạy mà thôi! Tuy nhiên bộ phim có thể sẽ không hoàn thành nếu tôi cứ chay xung quanh thế này!

Tôi lấy lại bình tĩnh và quay lại. Tôi có gắng sử dụng nguồn nạp quỷ lực và phóng ra lửa!

Booooooon, Pyun-pyun.

Từ phần đầu của bộ giáp, hệ thống phun lửa tung ra một ngọn lửa, thứ có vẻ như đốt được, và nó tung ra một cặp quả cầu bằng quỷ lực từ tay phải của tôi và chỉ có như thế thôi.

" Chỉ nhiêu đó sao ? Bất khả thi rồi ! Không đời nào tôi có thể giành

chiến thắng chỉ với nhiêu đó cả!"

Tôi lại bị sốc và nhận ra một lời nhắn khác.

[Chúng tôi sẽ thay thế cảnh nào một ít bằng kĩ xảo để làm cho nó sinh động hơn.] " Ông nói làm cho nó "sinh động" hơn nghĩa là gì hả?"

Hết rồi! Bộ phim này không thể cứu vãn được nữa rồi!

"Đúng là ngoài mong đợi từ một Long đế! Quả là một đòn tấn công đáng ngạc nhiên đấy! Nhưng ta sẽ không thua đâu!"

Aaaaaaaaaah, Leviathan-sama cung đang nói như thể tôi vừa có một đòn tấn công ảo diệu vậy ! Vậy là nó đã được mặc định rằng đòn tấn công của tôi sẽ được điều chỉnh bằng kĩ xảo sao !

" Nhận lấy này."

Một cú bắn đầy sức mạnh hướng về phía tôi và.....

Sức mạnh được tung ra từ cây đũa phép thổi bay tôi một cách ảo diêu....

Gufu. Bởi vì đã bị cuốn theo bởi vụ nổ, tôi hiện đang quay vài vòng trên không trung..... Tôi vất vả đứng dậy và bỏ chạy sau khi ngã xuống mặt đất.

Toàn thân thì đau nhức..... Bộ giáp cũng đã biến dạng rồi.....Cứ thế này thì tôi sẽ bị giết mất.... Vì chẳng có câu nói "cắt" nào được hô lên, có nghĩa là bộ phim vẫn đang được tiếp tục....

"S-senpai!"

Giọng của Gasper. Khi nhìn đến vị trí xuất phát của giọng nói, đó là một cái hộp.

"Gya.....Gyasuke....."

Tôi liền di chuyển cái thân thể bầm dập này và tiếp cận Gasper.

Ku.... Vết thương của tôi nhức quá....

".....Fufufu, anh không thể nào đánh bại Leviathan-sama được cả...."

Khi đã lết đến được chiếc hộp, tôi liền chọc ngón tay đang run rẩy của mình vào một cái lỗ trên đó. Tôi đã bị chảy máu tay bởi một vết thương nhỏ.

".....Hút máu của ta đi.... Với nó, sức mạnh của cậu sẽ được gia tăng đấy...."

Tôi nói một cách run rẩy. Không được rồi.... ý thức của tôi sắp biến mất rồi...

"S-senpai! Em...em!"

"Gasper này.... có lẽ thời đại đang mong chờ về một chiếc hộp như cậu đấy..... Xin hãy thay mặt nhóm Gremory trả thù cho ta...."

Tôi lăn đùng ra đất, trong khi ngón tay vẫn còn ở bên trong cái lỗ..... Tê thất rồi.... tôi không thể nào di chuyển được nữa rồi.

"Senpaaaaaaaaaaaaaai! Uwaaaaaaaaaaaaaa!"

Gasper hét lên. Sau đó Gasper liền mút lấy ngón tay tôi như kẹo mút vậy. Ah, miệng của Gasper thật là ấm áp.... Tôi bắt đầu có những ý nghĩa sặc mùi BL (boy loves) trong khi đang dần mất đi ý thức.

ĐÙNG! (DON!)

Trong khi tầm nhìn của mình đang dần mờ đi, tôi nhận thấy chiếc hộp đang được bao phủ bởi một luồng khí bất thường. Có vẻ như Gasper đã có được sức manh sau khi hút máu tôi.

"Levia-tan. Ta sẽ là đối thủ của ngươi!"

Khi Gasper vừa nói xong... cái hộp liền bay lên một cách dữ dội! Trong khi quan sát một cảnh tượng hiếm có về một cái hộp thay đổi vị trí của mình nhiều lần trên không, nó liền hướng về phía Levia-tan với một tốc độ chóng mặt.

- "Chuyển động gì thế này ! Đây chính là sức mạnh của chúa tể Danball Vampire sao ?"
- Levia-tan cũng trở nên kinh ngạc trước cách di chuyển của Gasper. Cả hai bay lên không trung và sắp sửa có một trận chiến dữ dội.
- Ah, cái hộp Danball đang di chuyển một cách linh hoạt trên không, trong khi né tránh những đòn tấn công của Levia-tan. Sau đó cái hộp liền lấy thân mình tấn công vào Nữ Quỷ vương, trong khi di chuyển một cách chóng mặt.
- Levia-tan và một cái hộp danball đã bắt đầu một trận đánh ác liệt trên không trung của hòn đảo.
- Tuyệt thật..... Tôi chưa từng biết rằng một cái hộp có thể chiến đấu với một Quỷ vương đấy
- Bộ phim về một cái hộp! Bạn sẽ không bao giờ có thể quay một thứ như thế một lần nữa đâu! Cái hộp này tuyệt thật đấy! Nó đang bay kìa! Và nó đang chiến đấu với một Quỷ vương!"
- Đạo diễn cũng đang quá xúc động rồi.
- Fufufu, Gasper à. Em hoàn toàn có thể làm được nếu dám thử đấy...
- Tôi đã mất đi ý thức trong khi đang chứng kiến mặt dũng cảm của người đàn em của mình.
- Một Long đế, thứ còn yếu hơn cả một cái hộp, đến đây là kết thúc.

Part 5

[Đó chính là cách mà Levia-tan đánh bại một kẻ thù mạnh mẽ, Chúa tể Danball Vampire, và mang lại nền hòa bình cho Địa ngục.] Tại một hội nghị chiếu phim sang trọng. Chúng tôi, nhóm Gremory, đang theo dõi bộ phim " Ma thuật sư Levia-tan: cuộc chiến với chúa tể Danball Vampire!" trong một cái rạp khổng lồ, cùng với Hội trưởng và cả những thành viên khác không có tham gia vào nữa. Phân cảnh cuối cùng vừa mới kết thúc và kèm theo đó là cả bộ phim.

- "Cảm ơn! Cảm ơn!"
- Leviathan-sama, người hiện đang ở trên sân khấu, đang nhận được tiếng vỗ tay và phản hồi từ phía khán giả.
- Mọi người bao gồm tôi, Asia, Xenovia đều đã xuất hiện trong phim, nhưng cái hộp, Gasper lại nổi bật hơn cả. Thậm chí cả tiêu đề lúc

đầu của bộ phim là "cuộc tấn công cuẩ Long đế" cũng đã bị thay đổi sau đó....

Những người liên quan đến việc sản xuất bộ phim đang tán thưởng cái cách sử dụng chiếc hộp và bước di chuyển của nó. Họ đang bàn về những thứ như là "Đây là bộ film xuất sắc nhất về chiếc hộp của năm!" và những thứ dạng vậy....

Có vẻ như Gasper còn nhận thêm nhiều lời đề nghị từ các đạo diễn khác. Tất nhiên là cho vai diễn Danball như thế. Tôi thật sự không thể hiểu nổi cái thế giới của Quỷ tộc....

" Đó là một bộ phim khá tuyệt đấy. Ise và mọi người đều đã làm rất tốt rồi. Đặc biệt là Gasper, em ấy thật tuyệt vời."

Chủ nhân của chúng tôi, Hội trưởng, đang tỏ ra vui mừng khôn xiết trước ảnh hưởng của những người hầu. Tôi cảm thấy thật bối rối, nhưng vì Hội trưởng đã vui vẻ, nên đây là một kết quả chấp nhận được.

"U...umm, Ise-san."

Asia bỗng gọi tôi.

"Có chuyện gì vậy, Asia?"

"Có nhiều cô gái muốn được trở thành fan của Ise sau khi xem bộ phim này đấy. Họ đang yêu cầu một cái bắt tay."

Cái gì ? Tôi hiểu rồi. Fufufu. Vậy là vẻ quyến rũ của tôi cuối cùng cũng được nhận ra bởi các cô gái , thông qua bộ phim rồi. Có vẻ ổn khi khởi đầu sư nghiệp diễn xuất của mình tai đây đấy !

Rất tốt. Những fan nữ của tôi ơi! Nào, nhảy vào vòng tay của anh nào.

[KENG KENG] [KENG KENG] Thứ xuất hiện trước mặt tôi là một bộ giáp sắt và một bộ giáp quân nhân... Eh, chúng là thứ gì vây?

".... Có vẻ như đó là nhữngquái vật thiết giáp."

Koneko-chan liền giải thích. Yeah. Họ muốn tôi làm gì với những bộ giáp này đây....?

".... Những người này muốn trở thành fan của anh, và có vẻ như họ đã trở thành những fan hâm bộ sau khi được chứng kiến Ise bên trong bộ giáp."

Eeeeeeeeeeh? Những cô gái này à! Thật không thể tin được!

KENG!

Quái vật thiết giáp bỗng ôm chầm lấy tôi ! Guah ! Ouch ouch ouch ! Cảm giác lạnh và cứng của kim loại đang dần hủy hoại của cơ thể lẫn linh hồn của tôi rồi !

"Tôi sẽ không bao giờ xuất hiện trong một bộ phim thế này một lần nào nữa!"

Tiếng hét của tôi vang vọng khắp rạp chiếu phim.

Như vậy đấy, trải nghiệm phim trường mùa hè của tôi đã kết thúc với việc tôi trở nên nổi tiếng trong bộ giáp quái vật.

Sau đó, bộ phim này cũng trở nên khá nổi tiếng và được nói như là một bộ phim mà tôi, Vếu Long, đã xuất hiện trước khi trở thành một tiếng vang lớn.

Tập 13 – Ise SOS

Life 2 - Ise SOS

Phần 1

Chuyện xảy ra ngay sau khi chúng tôi xúm vàophụLeviathan-sama làm bộ phim của chị ấy.

Hôm đó, Buchou nhướn mày nhìn vị khách đến thăm căn phòng câu lac bô.

"Rias-san, tôi có chuyện muốn nhờ cậu. Cậu cho phép tôi mượn Isekun một chút được không?"

Người yêu cầu, với một dáng vẻ hừng hực lửa cháy, là đội trưởng của câu lạc bộ tennis(quần vợt), Abe Kiyome-senpai. Trong một trận thi đấu tennis vào học kỳ đầu tiên, đã có rắc rối xảy ra giữa câu lạc bộ của chúng tôi với bên họ.

Buchou trả lời trong khi nheo mắt lại.

"Có vẻ như tôi sẽ phải từ chối nhã ý đó khi mà cậu là người nhờ tôi, nhưng tôi vẫn sẽ lắng nghe những gì cậu nói."

Yeah, Abe-senpai đã thách chúng tôi làm một trận, lấy tôi làm giải thưởng nếu chị ấy thắng. Kết quả là chúng tôi, câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí, chiến thắng..... nhưng trận đấu đã trở thành điều tồi tệ nhất với tôi và nó là một số việc mà tôi chẳng thể nào quên!

Dường như Abe-senpai khá thích thú với sức mạnh Sekiryuutei trong tôi. Đó cũng là lý do khiếnchị ấy tới đâyhôm nay sao?

Abe-senpai tiếp tục, trong khi không hề hay biết những gì đang xẹt qua xẹt lại nơi tâm trí tôi.

"Sự thật là, bố tôi sẽ trở về sau chuyến đi của ông. Tôi muốn Hyoudou-kun giúp tôi."

"Ara ara, bắt nạt Ise-kun của chúng tôi là không được đâu, cậu biết chứ?"

Aaah, Akeno-san thật là tốt bụng. Tôi thấy cảm động sâu sắc!

".....Sự giúp đỡ này có thể trở thành một 'flag' cho cái chết của anh ấy"

Người vừa đưa ra câu nói như điềm dữ kia, là Koneko-chan! Cho anh thở cái đã nào, Koneko-chan......

"Cậu đang nghĩ rằng cậu phải giúp đỡ ai đấy khi họ cần, đúng chứ?"

Người nói như thế, với những từ ngữ thật dịu dàng, là Asia!

"Vậy cậu có vấn đề gì mà lại cần sự giúp đỡ của Ise?"

Buchou lại hỏi Abe-senpai lần nữa.

"Bố tôi đang bảo tôi đi xem mắt. Tôi vẫn còn là một học sinh cao trung mà. Tôi đã bảo ông rằng ông đang cố đẩy nhanh tiến độ đó, nhưng bố chẳng nghe tôi...... Bố tôi là người theo chủ nghĩa chắc chắn sẽ "theo đến cùng" một khi ông đã đưa ra quyết định."

Hmm, một buổi xem mắt à.

Nghe câu chuyện của chị ấy, gã trai đẹp của câu lạc bộ chúng tôi, Kiba gật đầu.

"Tôi hiểu rồi. Abe-senpai tới từ một thuần quái gia, với một dòng dõi cổ xưa và tôn nghiêm. Vậy nên cha mẹ chị quyết định chọn chú rể cho chị ngay lập tức phải không?"

"Hoàn toàn chính xác.Đúng như mong đợi từ Kiba-kun."

Phải rồi, người này là một thuần quái sư...... Cơ thể tôi run rẩy vì nhớ lại một ký ức khó chịu.

Nghe vậy, Xenovia nói với cái hộp gần đó.

"Gasper. Chị ấy có vẻ là một thuần quái sư. Cậu có nghĩ rằng mình là người phù hợp nhất để phụ giúp chị ấy không, vì cậu là một Vampire mà?"

Nghe Xenovia nói xong, tôi thấy tiếng hét "Hiiiiiii!" từ trong chiếc hộp.

"Em không muốn đâu
uuuuuu \sim ! Em sẽ chẳng được tích sự gìiiiiiiiiii \sim !"

Gasper, nhóc hikimori, hôm nay đã chui vào trong chiếc hộp vì cậu sợ gặp Abe-senpai, người cậu chưa từng gặp trước đây.

Điều này về cơ bản là một bí mật với những học sinh khác trong trường rằng chúng tôi, những thành viên của hội Nghiên cứu những điều huyền bí, đều là quỷ.Kể từ khi Abe-senpai có một thỏa thuận "Ngầm" bí mật, chị ấy biết về tình hình của chúng tôi như một đặc quyền riêng.

Ngoài Abe-senpai ra còn có vài người ở trường tiểu học, trung học, cao trung, mầm non, và đại học biết về sự tồn tại của quỷ. Tôi chẳng gặp họ nhiều, nhưng Buchou và Sona-Kaichou biết họ. Mặc dù phần lớn những người đó là nhân loại với năng lực đặc biệt hoặc kẻ đến từ những gia tộc có nguồn gốc đặc biệt......

Buchou hỏi đồng thời thở dài một tiếng.

"Vậy là cậu cần Ise;nhằm can thiệp vào buổi xem mắt hay việcgì đó khác à?"

Abe-senpai gật đầu.

"Phải, tôi muốn Hyoudou-kun giả làm bạn trai mình. Tôi đã thông báo với cha rằng mình có bạn trai và đó là lý do tôi không muốn xem mắt. Rồi ông bảo tôi, nếu chuyện đã vậy, ông sẵn lòng hủy buổi gặp đó, nhưng với vài điều kiện. Tôi chỉ cần cậu ấy cho ngày hôm đấy và......Arara, tôi thấy như mình bỗng nhiên nhận được mấy tia thù địch đầu đây."

Senpai đang thấy ớn lạnh.Khi tôi nhìn quanh, tất cả những cô gái đang trừng mắtđầy nguy hiểm về phía Abe-senpai. C-Chuyện gì vậy mọi người.....?

"Ise-senpai làm bạn trai chị ta....?"

"Không thể nào, ngay cả mình vẫn chưa...."

"Tôi sẽ không cho phép điều này đâu."

"Hừm, phải đó."

Giọng Asia, Akeno-san, Koneko-chan, và Xenovia trầm xuống nghe ghê vãi!

Liệu Buchou có cáu lên không!? Buchou yêu quý tôi như một con mèo cưng, bởi vậy có lẽ chị ấy không muốn tôi dính mũi vào điều gì đó

nguy hiểm! Có thể những điều kiện Abe-senpai nhận từ cha mình, đòi hỏi tôi phải làm việc nặng nhọc hoặc cái gì đó tương tự!

Đó là những gì tôi nghĩ, nhưng không ngờ Buchou đặt tay lên môi mình và dường như như chị ấy bắt đầu nghĩ. Hmm, chị ấy chẳng có vẻ gì là giận cả.

Chị ấy liếc tôi một cái và sau đó nói với Abe-senpai.

"Được thôi. Tôi sẽ chấp nhận yêu cầu đó, với một cái giá tương đương."

Tất cả thành viên trong câu lạc bộ đã bị sốc, vì câu trả lời bất ngờ của Buchou!

Do đó, mọi chuyện đã được an bài rằng tôi sẽ giả làm bạn trai của Abe-senpai, để phá hỏng buổi xem mắt của chị ấy.......

Hơn thế nữa, tôi tự hỏi, điều kiện cần có để hủy buổi xem mắt này là gì? Tôi chỉ thấy có chút dự cảm không lành về điều này.......

Phần 2

Thứ bảy tới, chúng tôi, nhóm Gremory, được gọi đến nhà Abe-senpai.

Tôi là thẳng tới đó để làm vài việc, nhưng cả Buchou, mọi người đều lo lắng cho tôi

Sụt sịt, có đồng đội như vậy đúng là tuyệt vời! Tôi xúc động sâu sắc.

Khi chúng tôi tới nơi ở của senpai, một ngôi nhà khổng lồ theo phong cách phương tây hiện ra trước mắt.

Khu vườn rất lớn và nội thất của ngôi nhà cũng thật tuyệt.Có vẻ senpai sống ở đây, một mình, khá lâu rồi.Cả cha và mẹ của chị đều là những thuần quái sư nổi tiếng, những người đi vòng quanh thế giới vì công việc.Khi chị ấy thấy cha mình trở về, sau một thời gian dài, vấn đề về vụ hứa hôn xuất hiện.

Hừm, hè này, nhà tôi cũng đã được cải tạo thành một lâu đài tuyệt đẹp theo sở thích của Buchou. Nó cao sáu tầng với ba tầng hầm ngầm!

Nơi chúng tôi được dẫn tới, sau khi đi bộ dọc hành lang nối tòa nhà xây kiểu phương Tây với tòa nhà khác, là một bể bơi trong nhà.

Chúng tôi thay đồ bơi, thứ đã được chuẩn bị sẵn cho mình và thẳng

tiến tới hồ.

Uooooo! Buchou và Akeno-san đang mặc đồ tắm, thật là quá khêu gợiiiiiiiii! Ngực của họ nảy lên theo từng bước đi! Asia và Koneko-chan thay những bộ đồ bơi dễ thương, với những đường diềm đăng ten trên đó.Xenovia thì mặc một bộ đồ bơi dùng cho vận động viên bơi lội.Nhìn những cô gái trong bộ đồ tắm thật bổ mắt làm sao. Thậm chí đàn em của tôi, Gasper, cũng mặc một bộ đồ bơi đáng yêu.....

"Em không cần phải mặc nó mà."

Tôi bảo cậu ta, trong trường hợp này. Hừm, thực sự trông nó hợp với cậu ta vì nhìn cứ như con gái vậy.

"Iyan! N-Nhưng nếu em mặc đồ bơi nam, ngực em sẽ bị lộ và vài điều không hay sẽ xảy ra \sim !"

"Éo ai lại có thể hạnh phúc với vếu đàn ông, nhá!"

Oh hừm, chắc tôi nên dừng quấy rầy đàn em của mình.

"Ở đây, lối này."

Abe-senpai giục chúng tôi tới chỗ cái bàn cạnh hồ bởi.

Mọi người tập hợp xung quanh chiếc bàn và rồi senpai giải thích các yêu cầu cần thiết để hủy vụ xem mắt, một lần nữa.

"Yêu cầu mà cha tôi đã đề cập, là một trận đấu của thuần quái sư."

"Và nó có nghĩa là sao ạ?"

Khi tôi hỏi, Abe-senpai trả lời, bằng ngón tay của mình.

"Một trận đấu 3 sử dụng quái vật trên đất, dưới biển và trên không! Nếu Hyoudou-kun thắng cha tôi 2 trận hoặc hơn, vụ xem mắt sẽ bị hủy."

"Đất, biển và trời < Thổ, thủy, phong > chị nói tới...... Dù vậy, em có phải một thuần quái sư đâu. Em không thực sự tự tin rằng......."

Đó là tôi, cái thẳng còn chưa có lấy một linh thú, bạn biết chứ? Và họ đột nhiên bảo tôi đấu một trận, trong khi sử dụng quái vật và giành chiến thắng nữa cơ......!? Hmm, chẳng phải điều này thực sự khó khăn sao?

Khi tôi cố huy động bộ não của mình để suy nghĩ, , Abe-senpai chỉ tới chỗ khác.

"Không thành vấn đề. Những con quái mà chúng ta sẽ dùng đã được chọn. Trước tiên, quái hệ thổ! Ra đây!"

"Hokyooooooon!"

Cơ thể tôi cứng đơ trước tiếng hú và rồi run lên!Đ-Đừng nói là......!

Thứ xuất hiện trước mặt chúng tôi, là một con vật màu trắng-khỉ độtttttttt! Vậy ra rốt cuộc là nó!

Nó nhìn tôi với ánh mắt mê mẩn!

"Uho."

"Ứng viên cho trận đấu trên đất liềnsẽ là cô ấy, Yuki-onna, Christie."

"Đó là lý do tại sao, chị có thể dừng việc gọi ra cái con khỉ đột tuyết này không, một Yuki-onna! Trí tưởng tượng của tôi đang bị nghiền nát!"

Những đồng dâm! Các cậu có biết không? Yuki-onna trên thế giới này không phải là một yêu quái xinh đẹp trong bộ kimono, với một vẻ đẹp mê hồn, mà lại là một con khỉ đột trắng với thân hình đồ sộ, thứ đang ở ngay trước mặt tôi......

Đây là Christie. Một Yeti(người tuyết)(nữ). Tôi ếu muốn gọi nó là Yuki-onna(Tuyết nữ) chút nào!

<Thông tin về Yuki-onna: http://nhatban.vietnhat.tv/e25400.html>

Ngày trước khi tôi đấu một trận tennis với Abe-senpai, tôi đã chiến với con khỉ đột tuyết này trong khi bắt cặp cùng Buchou. Chắc chắn một điều làt tôi đã phải chịu đau đớn trong trận đó bởi hơi thở băng giá của "cô ta"..... Tôi chẳng muốn nhớ lại nữa.

"Có lẽ cô ấy không nhận ra, nhưng lông của cô đã sáng hơn so với lần cuối tôi thấy cô ấy."

Buchou nói, như thể chị cho nó là điều có thể khen ngợi! Chả có gì đáng để tâng bốccả, khi người ta nói về một đống lông, đúng chứ!? Nó là một con khỉ đột, một con khỉ đột đấy!

"Với trận chiến trên đất liền, tôi muốn Hyoudou-kun sử dụng Christie

và đấu lại quái mà cha tôi sẽ dùng."

Chị đang chỉ tôi cách dùng con Goristie này à!?

"Uho...."

Đừng có nhìn tao với đôi mắt đầy cảm xúc như thế! Khốn kiếp! Dường như cái thứ này đã phải lòng tôi, bởi trận tennis lúc trước! Tôi ghét thế giới này!

"Tiếp theo tôi sẽ gọi thủy quái. Nó là một tiên cá."

Khi Abe-senpai bấm ngón tay, thứ gì đó bắt đầu di chuyển trong hồ bơi! Nó chuyển động với một tốc độ đáng ngạc nhiên!

"Một tiên cá! Chị nghiêm túc chứ!?"

Khuôn mặt tôi lấp lánh niềm vui, bởi Abe-senpai đã nhắc tới một tiên cá!

Tiên cá là sinh vật đáng yêu, với phần trên cơ thể của một cô gái xinh đẹp và phần dưới của cá đúng chứ!?

"Nếu nói đến tiên cá, thì giọng hát tuyệt vời của họ thật đặc biệt."

Akeno-san cũng đưa thêm thông tin! Wow! Tôi đang mong đợi điều này!

SPLASH!

Một Tiên cá-sama đangđi ra từ bể bơi!

"Đây là nàng tiên cá, Estleena."

Thứ mà Abe-senpai giới thiệu cho chúng tôi, là một con cá to đùng với hai chân. Nó có hình dáng như một con cá ngừ có chân!

"Gyogyogyo."

Gyogyogyo!? Giọng của nó phù hợp với dáng vẻ của mình đấy nhỉ!?

Theo tôi thấy thì, nó là một con cá! Thứ này hoàn toàn là một con caaaaaaaá!

"Cái sinh vật vụng về này là gì thế!?"

Chấn động não tôi quá, đến mức mắt tôi gần như vọt ra ngoài và

Abe-senpai thẳng thắn nói.

"Một tiên cá."

Eeeeeeeeeeeh!?

"Dừng lại! Đừng nghiền nát trí tưởng bở của em hơn thế nữa! Nước mắt em không ngừng rơi nãy giờ này!

Đây là một tiên cá!? Nghiêm túc đấy à!? Đùa nhau sao!? Đây là thứ kinh khủng! Thứ này như là một "kể gây vỡ mộng" vậy! Được lợi cái quái gì từ một con cá có chân chứ!?

"Không thể nào, cái thứ này, làm sao có thể hát ra một khúc ca tuyệt mỹ được! Nó là một con cá mà!"

"Thật thô lỗ. Estleena, hát một bài cho họ nghe."

Abe-senpai bảo con cá khổng lồ.

"Gyogyogyo~ Gyoso☆"

Nó đang hát câu gì đó vớicái giọng khàn khàn! Nghe cứ như một bài hát bị nguyền rủa! "Gyoso" là gì thế!?

"Làm ơn dừng lại! Có cảm giác như thể em sẽ đâm nó với một cây lao vậy!"

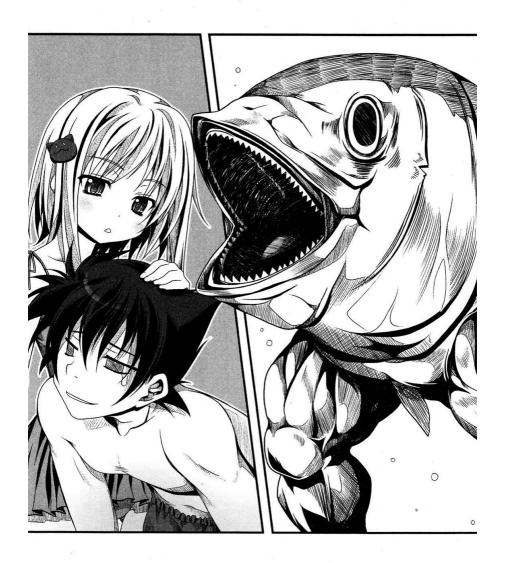
Tại sao! Cũng như cái lúc thấy Yuki-onna, nàng tiên cá này, tại sao thế giới cứ phải ghét tôi thế!? Mà đúng hơn, tôi biết kiểu gì mấy chuyện như thế này cũng sẽ xảy ra! Dường như mọi việc sẽ diễn biến như vậy! Nhưng! Tôi có chút thương hại cho mình! Nước mắt tôi không ngừng rơi trước thực tại khắc nghiệt này!

"Đó là một ca khúc dễ thương."

Đôi mắt Asia đang lấp lánh! Hình như có thứ gì đó đã thu hút được sự chú ý của Asia-chan.

"......Ð-Điều này thật kinh khủng."

Tôi gục ngay tại trận. Chẳng cần biết tôi nhìn vào nó như thế nào, nó vẫn là một con cá ngừ với hai chân...... Nếu tôi bắt được thứ gì như thế trong lúc đi đánh cá, tôi sẽ thả nó ngay lập tức và vờ như không thấy gì. Thật đáng sợ vì tôi có thể bị nguyền rủa nếu rốt cuộc tôi không thả nó đi!

Koneko chan an ủi trong khi xoa đầu tôi. Uuu, Koneko-chan!

Koneko-chan, một nekomata trông dễ thương nhường này, mà tiên cá và yuki-onna lại là mấy thứ sinh vật......

Tôi chẳng muốn chứng thực như này đâu~.

Tôi trở nên cực kỳ thất vọng. Abe-sen
pai nói, trong khi bình tĩnh nhấp một ngụm trà đen.

"Hừm, có vẻ như cũng tồn tại những tiên cá trông giống trong truyện, nhưng đây là loại đặc thù."

"Thế nào mà là loại đặc thù được!? Chẳng cần biết bạn nghĩ gì về nó, đây là một sinh vật vượt quá sức tưởng tượng của con người! Uoooooooo! Tôi không muốn ghi lại vào từ điển trong đầu mình rằng đây là một tiên cá đâu!"!

Ö, thứ gọi là Estleena-san đang mở miệng một cách rất đau đớn trên thành bể trong khi nằm xuống!

"Gyogyo....!"

"Arara, tệ rồi đây. Cô nàng bị mất nước.Cô ấy sẽ chết, bởi vì cô không thể thở khi lên bờ."

"Thế thì trả nó về biển đi! Dành cuộc đời nó dưới đáy biển sâu sẽ khiến cả nó và em hạnh phúc!"

Một bóng đen tiếp cận chúng tôi, thứ vừa trả con cá gọi là Estleena về hồ.

"Ojou-sama. Cha người sẽ đến sớm thôi."

Kẻ tiến đến là một quái vật người chim, với một cái mào trên đầu, một cái mỏ làm miệng và đôi cánh gắn với tay của mình!

Abe-senpai gật đầu.

"Ù, ta biết rồi. Ö, tôi chưa giới thiệu ông ấy với mọi người nhỉ.Đây là vệ sĩ riêng của tôi, đồng thời là quái vật trên trời, người chim, Takahashi.Ông ấy cũng là người Hyoudou-kun sẽ sử dụng."

"Takahashi!?Ông ta có một cái tên Nhật à!? Ở đâu tại Nhật có người chim như thế này vây?"

"Takahashi tới từ Kobe."

"Kobe!? Có những người chim ở Kobe sao!?"

"Kỳ lạ thật. Người chim được cho là những quái vật huyền thoại, sống trên đảo Phục Sinh mà

Xenovia, người khá hiểu biết về quái vật, nghiêng đầu bối rối.

Vậy ra là có người chim trên Đảo Phục Sinh

https://vi.wikipedia.org/wiki/Moai

"Ò, chắc ý cô muốn nói là nhà Watanabe.Tổ tiên của tôi trở về Nhật và trở thành họ Takahashi."

"Nhật và Đảo Phục Sinh, tôi chẳng biết đâu mới là câu trả lời đúng nữa! Thôi, tôi chẳng quan tâm đâu!"

Sẽ chẳng hay ho gì nếu tôi nghĩ về nó quá nhiều! Phải! Có những người chim ở Kobe! Hỡi người dân Kobe, làm ơn liên lạc với tôi nếu bạn thấy một người chim nhé!

"Vậy cậu là con rồng huyền thoại mà Ojou-sama đã nhờ cậy..... người đàn ông sở hữu Sekiryuutei? Fufufu, tôi hiểu rồi, cậu trông được đấy. Tôi là Takahashi. Tên tôi nghĩa là Thiên trong Thiên Đường rực rỡ. Ta cùng cố gắng nhé."

Người chim "Thiên Takahashi", tới bắt tay tôi, đồng thời hành động như một quý ông. Ông ta là một người chim với cái tên lộng lẫy đến mức bóp chết tên của tôi luôn.

"Vâng, cùng nhau cố gắng nào. Có phải lý do tôi đang cảm thấy nản chí vì quý danh của ông, cái tên nghe thật là hiện đại, là bởi tôi vẫn là một thẳng trẻ trâu không nhỉ?"

"Fufufu, trẻ tuổi thật tốt. Khi tôi còn trẻ, tôi cũng có một tài năng đặc biệt là quên mọi thứ, khi tôi bước ba bước."

"Đó là vì ông là người não chim mà! Dù vậy, trông ông vẫn có một cái đầu chim nhìn rất thông minh! Ngoài ra thì đó không phải là tài năng đặc biệt! Đấy là một điểm yếu, một điểm yếu của ông thì có! Hay nó chí ít cũng không phải điểm mạnh!"

Đây là điều tệ nhất. Một con Gorila tuyết, một con cá ngừ có chân, và một người với cái đầu chim. Họ chỉ làm tôi nghĩ đến những gã phản diện trong chương trình Tokusatsu...... và tên họ cũng là Christie, Estleena, và Takahashi...... Chết tiệt, nước mắt tôi không ngừng trào ra.

https://vi.wikipedia.org/wiki/Tokusatsu

"Ise, cố hết sức nhé. Bọn chị sẽ chống lưng cho."

Buchou cổ vũ tôi! Buchooou! Thật là tốt bụng! Đúng như mong đợi từ Onee-sama của tôi!

Nhưng tôi vẫn thấy nghi ngờ. Sao chị ấy lại có thể dễ dàng chấp nhận lời đề nghị kia? Liệu có còn lý do nào khác đằng sau việc Buchou, người rất yêu quý bầy tôi của mình, đồng ý với cái yêu cầu điên rồ như thế này từ Abe-senpai chứ?

"Sao lần này chị lại chấp nhận đề nghị của Abe-senpai?"

Buchou mím cười trước câu hỏi của tôi.

"Em biết đấy, chị cũng từng gặp rắc rối về vụ hứa hôn. Đó là lý do tại sao, em cũng hiểu mà, chị có chút...... Ùm...."

......Ô phải.Buchou cũng bị dính vào một vụ đính hôn, với người chồng chưa cưới được chọn lựa bởi cha mẹ mình, trong kỳ học đầu tiên.Buchou đã tìm kiếm tình yêu mà chính mình tự quyết định lấy và em ghét lễ đính hôn đó.Vì vậy chúng tôi, những đầy tớ của em, đã phá hỏng nó.Buchou dường như nhìn thấy chính bản thân mình trong Abe-senpai......

"Em hiểu rồi! Em sẽ cố hết sức!"

"Tốt, đúng như mong đợi từ Ise đáng yêu của chị."

Buchou vuốt má tôi.Hừm, điều này là tuyết nhất đấy.

Nhưng em cũng nói trong lúc mỉm cười.

"Em không được có tình cảm với Abe Kyome-san đâu đấy."

Nụ cười của em chứa đựng cảm xúc mạnh mẽ trong đó! Sợ vãi! Rồi Akeno-san thì thầm vào tai tôi.

"Buchou có thể chịu đựng, với một mức độ nhất định, những cô gái xung quanh mình, nhưng em có biết rằng cô ấy rất nghiêm khắc với những người khác không? Lừa dối cô ấy sẽ không có gì tốt lành đâu."

"Akeno, tôi nghe thấy đấy."

"Ara ara, đáng sợ quá."

Munyun! Akeno-san trong bộ đồ bơi đang ômmmmmmm tôiiii! Có thể vì tôi chỉ mặc mỗi cái quần bơi, tôi có thể cảm nhận được bộ ngực khủng của Akeno-san ở ngay trênda mình ~! Aaaaaah, máu mũi tôi đang tuôn trào, bởi vì cặp vếu mềm mại và đàn hồi của chị

ấy! Cứ như là cơ thể Akeno-san dính luôn vào da tôi vậy và thật khó để có thể cưỡng lại nó!

"Geez."

Buchou nhéo má tôi đồng thời thở dài một tiếng. Ouch ouch! Hẳn là Buchou đã lo lắng nhiều lắm.Bạn có biết rằng tôi chẳng hề có ý định kiếm thêm một chủ nhân khác ngoài Buchou chứ?

Trong bể bởi Asia, Xenovia và Kiba đang chới bóng. Koneko-chan và Gasper thì đang thả trôi cơ thể theo dòng nước đồng thời nằm thư giãn trên mấy chiếc phao bởi.

Ah, mọi người quanh tôi đều đang thư giãn. Còn tôi rốt cuộc lại bị kéo vào một cuộc chiến khó khăn..... Nghiêm túc đấy, khi tôi lâm nguy, xin hãy giúp tôi nha mọi người.

Thời gian để chúng tôi chơi đùa không được lâu.

"Giờ thì, Tôi đã sẵn sàng chào đón cha mình."

Abe-senpai đi đón cha chị ấy! Vậy là kế hoạch làm hỏng lễ đính hôn của người ta, bắt đầu!

Phần 3

Trong khi bầu trời bị bao phủ bởi mây đen, chúng tôi ra vườn sau khi đã thay lại quần áo thường ngày. Và đợi cha của Abe-senpai tới.

Có thể nghe thấy tiếng vó ngựa từ phía cánh cổng, một thứ gì đó bất thường đang đến gần chúng tôi!

Người vừa xuất hiện kia tỏa ra một bầu không khí đầy nguy hiểm, là.... một người đàn ông cao to, với một cái nhìn đầy nghiêm khắc!

Ông ta đang cưỡi trên một cỗ xe lớn, mặc áo choàng và đội mũ sắt một sừng trên đầu! Mắt ông toát ra vẻ sắc bén! Ông ta đã dịch chuyển từ thế giới song song nào vậy!? Chỉ có thể nhận thấy rằng đây là một người cực mạnh, kẻ tới từ một thế giới mà ở nơi đó bạo lực chính là công lý! Ông ta, người trông giống như vị Tiên Hoàng tới từ thế giới của kỷ nguyên cuối cùng,là cha của Abe-senpai......?

"Vậy ra ngươi là tên xấc xược đang hẹn hò với con gái ta?"

Giọng trầm xuống, ông trừng mắt nhìn tôi! Sợ vãiiiiiii! Ông ấy thực sự nghĩ tôi là một thẳng xấc láo!

Abe-senpai vòng tay ôm tôi.

"Phải đấy ạ, thưa Otou-sama. Anh ấy là bạn trai con, Hyoudou Isseikun."

U..Umm, ngực Abe-senpai chạm vào tay tôi. M-Mềm quá.....

BIRI!

Khi tôi nhận thấy một luồng áp lực đầy bí ẩn phóng đến, tôi nhìn theo hướng đó và thấy Buchou đang cười, trong khi tỏa ra hào quang màu đỏ! E..Em ấy giận tôi~! Chẳng phải em ấy ủng hộ tôi làm việc này sao!?

Cha của Abe-senpai nói, thậm chí còn chẳng thèm xuống ngựa.

"Tốt lắm.Đích thân ta sẽ kiểm tra ngươi, để xem liệu ngươi có đủ tiêu chuẩn để làm rể nhà Abe hay không."

VUT!

Những tia chớp lạ giáng xuống sân, phía sau lưng cha Abe-senpai!

Vả rồi cuối cùng, trận đấu bắt đầu!

Trận đầu tiên là đấu quái trên đất liền! Có một sân đấu hình chữ nhật, được tạo thành từ các đường kẻ trên vườn! Trận đấu được bắt đầu ở đó!

"Thứ mà ta sẽ gửi tới đầu tiên là đây.Ra đi!"

Quái đã xuất hiện! Đó là..... một con khỉ đột tuyết còn to hơn Christie nhiều!

Uoooooo, khắp cơ thể nó đều bị bao phủ bởi những vết sẹo!

Nó có vẻ là một con quái mạnh, cứ nhìn dáng vẻ từng trải kia đi rồi biết! Hào quang phát ra từ người nó chẳng phải dạng thường!

"Abe-senpai, tên người tuyết này có một sức mạnh đáng ngạc nhiên đấy...... Liệu Christie có thể đánh bại nó chứ?"

Tôi hỏi Abe-senpai, nhưng chị ấy lắc đầu. Eh? Thế nghĩa là sao?Tôi bắt đầu thấy nghi ngờ và rồi Abe-senpai trả lời rành mạch.

"Đó là chị gái của Christie, Stephanie."

......Hả? Tôi cho rằng tôi vừa nghe nhầm, vì thế tôi hỏi lại.......

"......Chị gái?Stephanie? Đ...Đó là giống cái à?"

"Đúng vậy, một trinh nữ."

Từ từ đã, đây là trận chiến giữa chị và em gái à!? Điều gì sẽ xảy ra!?

"Trọng tài sẽ là tôi, Kiba Yuuto."

Kiba đang đứng ở trung tâm sân đấu. Cậu ấy đưa hai con khỉ đột vào chiến trường.

Cha của Senpai và tôi đứng ở rìa sân đấu và chúng tôi bắt đầu ra lệnh từ đây!

"Bắt đầu!"

Trận chiến trên mặt đất bắt đầu cùng lúc với hiệu lệnh của Kiba!

"Stephanie! Đầu tiên hãy gỗ trống ngực!" "Stephanie! First do the drumming!"

"Hokyoooooon!"

DON DON! Con khỉ đột bên phía đối phương bắt đầu nện nắm đấm vào ngực nó sau khi nghe mệnh lệnh mà cha Senpai đưa ra!

"Trống ngực của Yuki-onna có khả năng tăng sức tấn công của nó!"

Gì cơ!? Nó có tác dụng vậy sao!? Cảm ơn vì lời giải thích, thưa cha!

"Vậy thì chúng ta cũng sẽ gióng trống, Christie!"

"Uhohohohohoho!"

DODODODO! Phớt lờ mệnh lệnh của tôi, Christie đột nhiên băng qua sân đấu! Nó đang làm cái gì thế!? Thấy vậy, Koneko-chan lẩm bẩm.

"Đó là......Yuki-onna có một kỹ năng đặc biệt, bản sao bằng tuyết."

Bản sao bằng tuyết!? Khi tôi nhìn vào sân trong sự hoang mang, Christie tăng số lượng lên hai, ba, rồi bốn và chưa kịp nhận ra thì đã có rất nhiều khỉ đôt trên sân!

Vậy ra đó là kỹ thuật phân thân! Nhân bản bằng tuyết! Mọi người, ở

đây chỉ toàn là khỉ đột! Đúng là cảnh tượng tồi tệ nhất có thể

"Em biết nó à, Koneko-chan?"

Koneko-chan giải thích cho Akeno-san, người vừa hỏi em!

"......Nó là một bí kỹ cao cấp, chỉ có thể lĩnh ngộ bởi những Yukionna sống trên dãy Alps của Nhật. Họ nói rằng những bản sao có thể hành động độc lập với bản thể chính, một khi đã làm chủ kỹ năng."

Có thứ như vậy à!? Thế giới hẳn là đầy rẫy những điều bí ẩn!

"Ngh! Ngươi khá giỏi đấy! Khi đã dùng chiêu bản sao bằng tuyết đồng thời ra lệnh gióng trống!"

Cha chị ấy bắt đầu lầm bầm! Ông nhầm rồi! Đó chỉ do con khỉ đột tự hành động, vượt trên cả tưởng tượng của tôi!

"Stephanie, chúng ta cũng không thể thua! Phản đòn với chiêu "Freezing Beat-to-Death Stick"!(< Cọc băng thông-đến-chết>)

Chiêu thứccó cái tên nghe thật đáng sợ đó là gì vậy!? Stephanie bắt đầu lấy thứ gì đó ra từ cái túi đeo trên lưng mình! Nó là một quả chuối!

Buuuuuuuu! Nó ném quả chuối lên trời sau khi đóng băng nó bằng hơi thở lạnh giá của mình! Mọi người nhìn xem! Những con khỉ đột này có thể tung chiêu hơi thở băng giá! Buuuuuuu!

"Uho!"

Christie- mắt đang nhìn chăm chăm vào quả chuối, nhảy lên trời cùng với những bản sao! Vậy ra nó có phản ứng với chuối! Chẳng thể giúp gì được vì nó là khỉ đột mà!

Chờ một chút, cái "Cọc băng đâm tới chết thì thôi" gì đó! Nó chỉ là một quả chuối bị đông đá thôi mà!

Christie bắt đầu nhảy bổ về phía quả chuối! Tệ rồi đây! Phân thân của nó cũng biến mất! Nó không hề phòng vệ! Chẳng hề do dự, Stephanie nắm lấy cơ thể Christie!

DOGON!

"Ubo!"

Christie, thứ vừa nhậnmột cú chụp thẳng vào mặt, bị ném ra ngoài

sân đấu và nó tiếp đất một cách dữ dội!

"...... Tấn công bằng cách sử dụng chuối băng, thức ăn ưa thích của Yuki-onna như một mồi nhử, để hướng sự chú ý vào nó...... Một con Yuki-onna bình thường sẽ không thể nào cưỡng lại và ăn quả chuối đó. Nhưng mà dùng nó như một trang bị...... Yuki-onna phe đối phương, kẻ có thể vượt qua lòng tham của nó với chuối hẳn đã được huấn luyện rất tốt......."

Koneko-chan giải thích, như một bình luận viên.Hử? Cô bé này đã luôn như vậy sao? Có lẽ em ấy là một fan hâm mộ bí mật của môn quái vật chiến chăng?

Christie đang nằm sóng soài trên mặt đất. Ah, kết thúc rồi.

"Bên thắng, Stephanie! Vậy người thắng cuộc trong trận đầu tiên là cha của Abe-senpai."

Trọng tài Kiba tuyên bố!

Chết tiệt! Họ thắng một trận rồi! Tôi chưa từng biết là một trận chiến của khỉ đột lại phức tạp đến vậy! Vậy ra chúng tôi cần phải thêm một quả chuối vào chiến thuật của mình hử! Shit!

Goristie, cái chết của ngươi sẽ không vô ích...... Chắc vậy! Và nó cũng chưa có chết!

"Fufufu.Thật vô lý. Ta sẽ không cho phép người hẹn hò với con gái ta với cái cấp độ này."

Cha của senpai cười một cách vô lo! Liệu tôi có thể thắng người này không? Tôi chỉ thấy là nó thật chẳng đơn giản! Nhưng tinh thần chiến đấu của tôi cũng tăng thêm! Vì chúng tôi đã đi xa tới vậy, tôi chắc chắn sẽ chiến thắng!

"Tiếp theo sẽ là trận chiến của quái vật biển. Vậy ra cái hồ này sẽ là sân đấu hử?Bây giờ, ta sẽ cho các người thấy quái của ta."

Khi tia chớp nháy lên, một con quái dạng cá khổng lồ xuất hiện!

Nó có hình dáng của một con cá mập...... một sinh vật với đôi chân! Uoooooo! Nó là phiên bản cá mập của Estleena!

Nhưng không khí xung quanh nó đầy vẻ nguy hiểm! Trông nó mạnh bởi vì dáng vẻ của nó! Rốt cuộc, quái của chúng tôi trông cứ như con cá ngừ! Chẳng cần biết bạn nghĩ gì về nó, cá mập khỏe hơn là cái

chắc!

Nhưng..... con cá mập không cho thấy bất kì dấu hiệu nào là nó sẽ di chuyển. Nó chỉ đứng đấy trong khi há rộng miệng ra.

"…"

Khi cha của senpai nghĩ nó thật kỳ lạ và chạm vào, trong khi vẫn cưỡi trên con ngựa của mình.....ROI! Con cái mập ngã xuống bên cạnh! Hử? Con cá đó không hồi đáp.

"Ah,vì nó là một con cá mập, nó sẽ chết nếu không bơi liên tục trong nước."

......Eeeeeeeeeeeeeeee!? Tôi sốc trước phản ứng đầy ngu người của cha senpai! Kiba đến gần, và xác định tình trạng của nó. Sau một chốc, câu ta lắc đầu và rồi tuyên bố.

"Người thắng trong ván hai là Ise-kun."

Tôi đã có một chiến thắng mà tôi đếch thể tả được. Tôi thắng dù chẳng phải thi đấu!

Tiện thể thì Estleena, thứ cũng đang đợi chúng tôi ở cạnh bể bơi, đã chết vì mất nước mà chẳng ai nhận ra.

Một lát sau, đã có cá ngừ và cá mập trên bàn ăn. Hừm, đó lại là câu chuyện tại thời điểm khác.

Và cuối cùng, trận đấu quyết định cũng sắp bắt đầu!

Phần 4

Trận chung kết. Trận chiến của quái vật bầu trời. Chúng tôi chuyển địa điểm thi đấu tới một ngọn núi không có dân thường bằng phương pháp dịch chuyển của quỷ, với một vòng tròn ma thuật. Nếu ở sâu trong những ngọn núi, chúng tôi có thể sử dụng số lượng quái vật bay nhiều tùy ý mà không phải lo lắng việc người khác trông thấy.

Cha của senpai và tôi đang đứng đối mặt nhau trên bề mặt bao phủ bởi những tảng đá lởm chởm. Ở nơi này chúng tôi có thể quan sát xung quanh bầu trời, và vì thế sẽ không có bất kì thứ gì có thể trở thành chướng ngại.

"Hai chúng ta sẽ chiến đấu trên bầu trời trong khi đang cưỡi những con quái thú. Hiểu rồi chứ?"

Cha senpai phổ biến luật thi đấu cho tôi. Hiểu rồi. Triển thôi! Cha của senpai chuẩn bị một ma điểu trinh sát thần bí!

"Gyaaaaaaaaon!"

Nó đe dọa chúng tôi bằng những âm thanh đáng sợ! Hiiiiii! Nếu chúng tôi lãnh một cú mổ bởi cái mỏ khổng lồ đấy, hẳn là nó sẽ để lại một cái lỗ lớn trên người

Cộng sự của tôi là Takahashi-san! Tôi đang cưỡi trên lưng Takahashi-san.

"Fufufu, này nhóc. Thời tiết thật tốt. Cường độ gió này, cảm nhận trên da của ta cho thấy nó chắc chắn là để dành cho một trận chiến."

"Vậy sao ông lại phải chịu nhiều áp lực thế.....? Nói cách khác thì tôi đang muốn về nhà thật nhanh đây......"

"Có thể nói là giờ ta đang giống như một chiếc chong chóng!"

Tôi không thích con chim này. Tôi không nuốt nổi những lời ông ta nói và chỉ muốn cho ông ta một quả đấm.....Thứ còn làm tôi bực mình hơn là bộ lông của ông ta!

Cha của senpai đã bay lên bầu trời với con ác điểu của ông. Trong khi đang cưỡi ngựa! Ông ấy cưỡi con ác điểu, với trung gian là chú ngựa! Một con ác điểu chở một con ngựa khổng lồ, thứ đang mang trên mình Fist – King. Điều đó trông thật bất bình thường và cũng quá mức quyền lực rồi. Ông ấy thích cưỡi ngựa hơn sao!?

Kiba tiến vào giữa chúng tôi và hét lên.

"Trận chung kết! Bắt đầu!"

FLAP! Con ác điểu phóng thẳng lên trời với tốc độ kinh hoàng! Quá nhanh! Tệ rồi đây! Chỉ cần va chạm với chúng tôi với tốc độ khủng khiếp như thế này cũng đủ để gây ra một lượng sát thương khổng lồ! Chúng tôi cũng cần mau chóng bay lên!

"Takahashi-san, chúng ta cũng cần...."

"Uooooooooooo!"

DODODODODODODO!Takahashi-san bắt đầu chạy như điên xung quanh mặt đất trong khi bỏ ngoài tai lời tôi nói! Eeeeeeeeh! Con chim này đang làm cái quái gì vậy

"Na-Này Takahashi-san!? Sao ông lại chạy điên cuồng vậy!? Ông không phải một người chim sao!? Chúng ta không thể tham gia một trận chiến trên không nếu ông không bay!"

"Fu. Ta là một người chim, nhưng thuộc tộc người chim Nagoyakochin. Bọn ta thường không thể bay được!"

Ông ta mạnh dạn nói với tôi!

"Không thể bayyyyyyy!? Đợi đã, Nagoya-kochin!? Chẳng phải ông đến từ Kobe sao!?"

"Kobe cũng là một mảnh đất rộng lớn mà!"

Ông ta không đến từ quận Hyogo! Con chim này là gì vậy!? Tổ tiên ông ta đến Đảo Phục Sinh của Nhật Bản, thế mà bằng cách nào lại kết thúc bằng việc trở thành Nagoya – kochin!?

"Lừa đảo! Tất cả chỉ là sự sắp đặt của ông để lừa bọn này sao!? Một kẻkhông thể bay dù tên hắn là Sky![('s :v) (Edit: O' hơ hơ Sky'ss =]]
)]

"Ta không phải kẻ lừa đảo! Ta là một Nagoya-kochin!"

"Tôi sẽ đem nướng ông, con chim điên nàyyyyyyyyy!"

"Vậy ngươi mau cút xuống đê!"

Trong khi tên "Nagoya-kochin" và tôi đang tranh cãi, cha của senpai cưỡi con ác điểu lao về phía chúng tôi!

"Oh!"

Takahashi-san né một cách gọn gàng! Ö! Mặc dù ông ta không thể bay, những ông ta lại có kĩ năng né tránh tốt!

"Làm tốt đấy! Nhưng chỉ vậy thì chưa đủ đâu!"

Tôi thấy cha của senpai đưa ra vài mệnh lệnh cho con ác điểu

Sau đó con ác điểu há rộng mỏ!

GOOOOOON!

Con ác điểu tạo ra một quả cầu lửa khổng lồ từ miệng của nó!

DOOOOOON!

- Quả cầu lửa đang rơi, nhằm về hướng chúng tôi~!
- "Nếu chúng ta hứng quả này, chắc chắn ta sẽ trở thành yakitori, hahahaha!"
- http://bazantravel.com/thuong-thuc-yakitori-mon-an-duong-pho-nhat-ban/
- "Ông đang cười gì vậy chứ, đồ chim điên! Tôi cũng sẽ trở thành rồng nướng! Thế nên chạy đi, tôi bảo ông, chạy!"
- Takahashi-san bắt đầu chạy trong khi né quả cầu lửa lao tới chúng tôi!
- Không ổn chút nào! Một con chim không biết bay thì thật vô dụng!
- Huff huff! Tôi bắt đầu thở gấp. Tôi sẽ tạch mất. Cứ cái đà này tôi sẽ đi bán muối thật mất!
- Takahashi-san và tôi bằng cách nào đó đã né được đòn tấn công của đối thủ và đang nấp sau một tảng đá lớn.
- Khi tôi nhìn ra từ phía sau tảng đá, có vẻ như cả hai vẫn chưa bị phát hiện, tôi thấy cha của senpai và con ác điểu đang lùng sục chúng tôi!
- Chỉ là vấn đề thời gian cho đến lúc họ tìm thấy chúng tôi. Bằng cách nào đó, tôi cần phải trấn tĩnh lại và suy nghĩ về hành động tiếp theo, bình tĩnh nào!
- Được rồi! Tôi nên đặt ra một kế hoạch với Takahshi-san! Takahashi-san cũng đang thở dốc.
- "Cậu cần phải bình tĩnh trong những lúc thế này. Đó là một câu nói ở gia đình của ta. Họ nói nếu bạn bước ba bước về phía trước và lùi hai bước, bạn sẽ có một tâm trí minh mẫn hơn.....Đợi đã, ta lại đang làm gì thế này? Đây là đâu? Cậu là ai? Ta trông cậu giống họ hàng của ta, Yoshida-san. Cậu là Yoshida-san?"
- -Ông ta mất trí nhớ sao!?
- "Không phải là có suy nghĩ mạch lạc hơn, mà là chúng đã bị xóa điiiiiiiiiii! Não chim! Mà ai là Yoshida!? Ông ta trông giống tôi sao!? Chẳng nhẽ tôi nhìn giống một Nagoya-kochin!? Geez! Tôi chẳng biết phải nói gì nữa! Tôi cảm thấy giờ mình đã có một ký ức tồi tệ về Nagoya-kochin!"
- Thôi xong rồi.

Tôi gục đầu xuống trong khi đang nấp sau tảng đá.

"Này Yoshida-san, đây là đâu thế?"

Bị hỏi bởi con chim điên, kẻ đang nhìn ngó xung quanh.

Tôi chẳng thể điều khiển con chim này. Trong khi tôi đang hoảng loạn, một chiếc hộp xuất hiện trước mặt tôi.

Gì đây...!? Khi tôi rụt rè mở chiếc hộp, Gasper ở trong đó!

"......Ch....Chào."

"Ò, Gasper! Sao em lại ở đây?"

"V...Vâng, em được gửi tới đây. H....Hội trưởng nói chị ấy muốn em giúp Ise-senpai người đang gặp nguy hiểm......"

Phải rồi! Nếu đó là một chiếc hộp, sẽ chẳng có ai nghi ngờ về nó! Trên thực tế, đúng ra nó phải đáng ngờ chứ! Dù sao thì có một ma cà rồng mặc váy bên trong chiếc hộp. Đặc biệt là ở vùng núi này, trong một nơi toàn sỏi đá như vậy!

Nhiều khả năng Hội trưởng và những người khác đã gửi cho tôi "đạo cụ hữu dụng" bằng vòng tròn ma thuật.

Kĩ năng đặc biệt của cậu nhóc này, em ấy có thể dừng thời gian của mọi vật trong tầm nhìn của mình! Thậm chí không một trang web mua sắm lớn nào có bán một đạo cụ tối thượng như cậu nhóc!

"Em sẽ thực sự hữu dụng sau này. Chỉ là em có thoải mái hay không thôi."

"Em...Em không chắc chuyện gì sẽ xảy ra, nhưng em sẽ làm hết sức mình~."

Gasper trông có vẻ hơi hoang mang, nhưng đó không phải là vấn đề.

Huh! Có thứ gì đó trông như một bức thư kèm theo chiếc hộp! Có tên của Hội trưởng trên đó! Người mà tôi yêu! Đây là những gì viết trong thư!

[Làm hết sức mình. Em tin là anh sẽ thắng. Gửi Ise đáng yêu của em.]

Tôi thử tìm kiếm Hội trưởng trên bãi đá. Ah! Tôi thấy Hội trưởng và các thành viên khác trong câu lạc bộ ở một khu vực cao hơn!

Tôi thực sự xúc động, thậm chí rơi nước mắt. Aaaah, đúng như những gì tôi nghĩ, người con gái tôi yêu chắc chắn là tuyệt nhất! Cô ấy tin tưởng tôi không một chút nghi ngờ! Lại một lần nữa, điều đó khiến tôi nghĩ rằng mình hoàn toàn có thể chiến thắng!

Tôi cũng suy nghĩ về kế hoạch! Chỉ có cách này thôi

"Takahashi-san!"

Tôi gọi Takahashi-san.

"Gì thế Yoshida-san?"

Tôi nên bỏ qua vấn đề nhỏ nhoi đấy lúc này!

"Vẫy tay với con ác điểu kia sau khi rời khỏi tảng đá này."

"Tôi thực sự không thích điều này chút nào, nhưng chả có lý do gì để mà từ chối đề nghị của Yoshida-san cả. Heeey!"

Oh, ông ta đi mà chẳng cần suy nghĩ thêm gì cả! Tôi xin lỗi Takahashi-san. Tôi sẽ sử dụng ông như mồi nhử.

Takahashi-san ngay lập tức bị nhìn thấy. Con chim kia phóng về phía Takahashi-san với tốc độ kinh hoàng!

Đây rồi! Tôi hét lên trong khi nâng "Gasper trong chiếc hộp" lên!

"Gasper! Đó là mục tiêu của em! Đóng băng nó đi!"

"V-Vânggggggg~!"

Tia chớp! Một ánh sáng đỏ phóng ra từ chiếc hộp, và sau đó con ác điểu đang chở cha của Abe-senpai dừng lại.

ROI.....

Cha của Abe-senpai và con ác điểu rơi xuống. Bên dưới họ là...... Takahashi-san!

Khoan đã, họ không đóng băng ngay trên không khi bị sức mạnh của Gasper chế trụ!? Tôi nghĩ năng lực của cậu nhóc này sẽ dừng mọi vật tại ngay vị trí của nó, thậm trí là cả giữa không trung!

Là do sức mạnh của Gasper đã thay đổi, hay bởi vì em ấy không thể giữ cho ông ta và con ác điểu trụ trong không trung?

Cha của Abe-senpai và con ác điểu rơi xuống!

DOOOOOON!

Takahashi-san ăn trọn cú rơi đó mà chẳng làm bất cứ điều gì cả......

"KOKEEEEEE~!"

Tiếng thét của Nagoya-kochin vang vọng khắp ngọn núi.

Phần 5

Từ chỗ ngọn núi, chúng tôi trở lại nhà Abe-senpai.

"Đó là thất bại của ta. Có vẻ như ta phải chấp nhận mối quan hệ hiện giờ của cậu với con gái ta rồi......Ta sẽ hủy đính ước."

Cha của senpai có vẻ như vẫn chưa được thuyết phục.

Sau đó, trân đấu kết thúc.

Phải cảm ơn kế hoạch của Hội trưởng......Đó là nhờ sự giúp đỡ của Gasper.

Takahashi-san, người bị trọng thương sau cúva chạm với con ác điểu đang được chữa trị bởi năng lực hồi phục của Asia.

"Hôm nay vui thật. Tôi rất muốn gặp lại cậu một lần nữa trên chiến trường đấy, Yoshii-san."

Tên người chim đề nghị một cái bắt tay. Hehehe, tôi chả muốn gặp lại ông tí nào.

"Yeah. Tôi xin lỗi. Asia của chúng tôi không thể chữa trị cho não chim. Việc tôi là Yoshida-san!? Đó là sự nhầm lẫn, tên tôi là Hyoudou!"

Trong khi tôi nói lời tạm biệt với Takahashi-san, Abe-senpai xuất hiện. "Hyoudou-kun. Cảm ơn em vì hôm nay. Nhờ có em, vụ đính ước đã được hủy."

"Không có gì đâu, em rất vui vì giúp được chị."

Có vẻ như senpai đang xấu hổ......

"Thậm chí dù đó là một yêu cầu quái gở, chị thực sự hạnh phúc vì em đã chiến đấu nghiêm túc cho lợi ích của c..chị." Huh, chị ấy trông không giống như bình thường, cái vẻ kiêu ngạo kia đâu rồi. Chuyện gì xảy ra vậy?

"Em trông kh...khá là tuyệt khi chiến đấu cùng Takahashi-san và mọi người...."

Chị ấy trông ngượng ngùng quá thể. Chuyện gì....Chị ấy nhìn khá dễ thương....Chuyện gì xảy ra với chị ấy thế?

Cảm giác nghi ngờ bắt đầu xuất hiện, nhưng rồi một sắc đỏ thẫm xuất hiện trước mặt tôi

"Nếu em thấy ổn, thì tối nay chúng ta có thể đi ăn tô.."

"Hôi trưởng!"

Ah, tôi gọi Hội trưởng trong khi senpai đang nói gì đó! Đó là bởi vì Hội trưởng đang đứng đối diện với tôi!

"Ah, xin lỗi. Chị có thể nhắc lại không?"

Tôi hỏi chị ấy, nhưng chị ấy mim cười sau khi thở dài.

"Có vẻ như sau tất cả thì chị cũng không có cơ hội chiến thắng. Không có gì đâu."

Huh? Chị ấy đang định nói gì nhỉ?

Tôi cúi chào Abe-sanpai, rồi chạy đến chỗ Hội trưởng.

"Hội trưởng! Em thắng là nhờ có Hội trưởng!"

Hội trưởng mim cười.

"Ù. Trông có vẻ em đã hoàn thành nhiệm vụ một cách an toàn."

"Mọi người đâu rồi?"

Các thành viên khác vừa đi khỏi rồi.

"Mọi người đã trở về nhà, để nhận phần thưởng từ đề nghị của Kiyome-san. Những vật phẩm thu được từ các loại quái vật khác nhau, sẽ được đem về phòng của câu lạc bộ."

Vậy sao? Tôi nên giúp mọi người thì hơn.

Gyuu.

Hội trưởng và tôi nắm tay nhau.

"Giờ, cùng về nhà thôi. Hãy mua một ít taiyaki trên đường về và cùng ăn với mọi người. Fufufu, có vẻ sẽ là một buổi hẹn hò ở của hàng taiyaki."

Hội trưởng và tôi rảo bước ra về sau khi rời nhà Abe-senpai. Một

cuộc hẹn hò cho đến khi về tới nhà. Đó là điều tuyệt nhất! Uhahaha! Tôi thực sự hạnh phúc.

".....Em cảm thấy hạnh phúc nhất khi được như vậy."

Hội trưởng thì thầm điều gì đó trong khi đang khoác tay tôi.

"Eh? Em vừa nói gì thế?"

Tôi hỏi, nhưng Hội trưởng nháy mắt một cách dễ thương.

"Bí mật."

Tôi không biết tại sao, nhưng nụ cười của Hội trưởng thật là dễ thươngvô cùng! Nó khiến tất cả mệt mỏi sau khi thực hiện nhiệm vụcủa tôi đều tan biến hết.

Tập 13 – Ise SOS

Life 3 - Khi Ác Quỷ bị bệnh

Phần 1

Chuyện này xảy ra sau khi chúng tôi đã đánh bại Ác thần phương bắc, Loki.

....Xin chào mọi người....Là tôi Hyoudou Issei đây....

Lý do mà tôi hiện đang rơi vào cái trạng thái tệ hại và khó chịu này là do....

"Khit"

....Tôi bắt đầu bị nghẹt mũi và nước mũi thì chảy xuống không ngừng. Vâng, có vẻ vào sáng nay cơ thể tôi bị bệnh rồi.

Tôi đi đến bàn ăn một cách yếu ớt, sau khi đã đánh răng được bằng một cách thần kì nào đó. Trời, thậm chí cả chân tôi cũng trở nên nặng trĩu và đầu óc thì đang xoay mòng mòng....

" Ara, Ise, chào buổi sáng."

Hội trưởng, cô ấy đã thức dậy trước tôi, vừa chào tôi bằng một nụ cười tươi. Aaah,hôm nay Hội trưởng vẫn xinh như mọi ngày.

Bố mẹ tôi và cả những thành viên khác, những người cũngđang sống cùng tôi, đã tập trung đầy đủ tại bàn rồi.... Có vẻ như tôi chính là người cuối cùng.

Tôi cố để bước đến chỗ cái bàn, nhưng bớt chợt lại cảm thấy cái bàn sao mà xa xôi quá.

......Hả ? Ngay cả tầm nhìn cũng đang dần mờ đi....Có dịu mắt cũng chẳng thể nào giúp tôi nhìn rõ hơn được....

Khi đang loạng choạng bướcđi, tôi bắt đầu cảm thấy choáng vàng và ngã về phía sau....

.... Ngay lúc tôi sắp sửa ngã xuống, có ai đó đã chặn lại và ôm lấy cơ thể tôi từ đằng sau. Khi tôi quay người lại thì đó là Xenovia.

- " Này, Ise, cậu có sao không vậy? Mặt cậu đỏ quá".
- "....Oh, Xenovia..... Cảm ơn nhé...."

Asia liền tiến đến chỗ tôi và đưa bàn tay lên trán của tôi. Aaah, lòng bàn tay của Asia thật mát lạnh và cảm giác này thật tuyệt quáđi....

"-!Người cậu ấy nóng quá!"

Nghe thấy giọng nói đầy lo lắng của Asia, biểu cảm của mọi người ở chỗ bàn ăn liền thay đổi.

....Hiểu rồi. Vậy là nhiệt độ cơ thể tôiđang cao.... Thậm chí cả ý thức của tôi cũng gần mất đi rồi....

"Ise này! Có lẽ em bị cảm rồi đấy!"

Hội trưởng lập tức lao đến chỗ tôi, sau khi đặt chiếc dĩa xuống bàn.

- " Quỷ cũng có thể bị cảmsao ? Hơn nữa, làhọ cũng mắc bệnh cúm giống với con người chứ ?"
- ".... Không, trong trường hợp này là quỷ thì...."

Irina và Koneko-chan đang thì thầm với nhau. ... Sau cùng thì mọi thứ về Quỷ tộc vẫn đang được giữ kín với bố mẹ tôi.

Rossweisse-san nắm lấy tay tôi và kiểm tra mạch của tôi.

- " Mạch của cậu đập nhanh quá. Sẽ tốt hơn nếu đưa cậu ấy đến trung tâm y tế đấy."
- " Hãy liên lạc với bệnh viện đi Rias."
- " Cậu nói túng, Akeno. Tớ sẽ liên lạc với bệnh viện thuộc quyền quản lý của gia tộc Gremory liền đây!"
- ".... Bệ.....bệnh viện..... Có ởdưới Địa ngực sao ?"
- " Này này này Ise, con bị cảm sao ?"
- "Trông nó có vẻ tệ đấy! Này, Ise?"

Bố và mẹ cũng đang lo lắng cho tôi...

Trong khi mọi người còn đang gọi tên mình, tôi đã thiếp đi lúc nào không hay.

....Tôi đang nhìn lên cái trần nhà xa lạ khi tỉnh lại.

Nằm trên một cái giường, tay tôi thì đang được gắn với thiết bị truyền nước. Có lẽ tôi đang ở trong phòng bệnh tại bệnh viện rồi....

.... Huh? Khi đang chuẩn bị đến trường, tôi bỗng cảm thấy không khỏe và sau đó tôiđi xuống lầu dưới...... Tiếp tục hồi tưởng, tôi đã xuống phòng khách và Có phải do tôi cảm nhận hay là cơ thể tôiđã thựckhỏe hơn chút rồi....? Chắc là nhờ vào việc truyền nước rồi.

Trong khi tôi đang xâu chuỗi các sự kiện, một sắc đỏ bỗng xuất hiện trước mặt tôi.

"Ise, em tỉnh rồi à."

Hội trưởng liền nhìn vào mặt tôi. Chị ấy trông có vẻ nhẹ nhõm.

" Ise-san! Thật may quá!"

" Chị đã sốc khi thấy em bất tỉnh đấy !"

.....Asia và Akeno-san cũng đang ở đây. Đôi mắt của Asia đỏ hoe và đang sưng lên.....Cậu ấy đang khóc sao ?..... Tôi lại khiến Asia phải lo lắng rồi.

"....Uum....nơi này là ?....."

Khi tôi vừa hỏi....

"Em đã ngất xỉu tại nhà, nên bọn chị liền đưa em tới bệnh viện ngay. Em nhớ ra rồi chứ ?"

Hội trưởng liền giải thích....Hiểu rồi, tôi đã được đưa tới bệnh viện sau khi ngất xỉu... Dưới Địa ngục sao ? Phải rồi, tôi không thể nào đến bệnh viện trên nhân giới nữa bởi vì tôi đã thành Quỷ rồi.

Vậy ra đây là phòng bệnh của tôi à ? Có vẻ là tình trạng của mình khá nghiêm trọng đây....? Tôi không muốn chết.... tôi vẫn chưa làm chuyện đó với Hội trưởng cơ mà.... Tôi không thể nào chết được!

Từ từ đã, vì vẫn cónhững suy nghĩ như vậy trong cái tình trạng thế này, có thể tình trạng của tôi không tệ đến mức khiến tôi chết đâu.

" Tôi sẽ đi thông báo với bác sĩ rằng cậu ấy đã tỉnh lại."

Nói xong, Rossweisse-san rời khỏi phòng.

Tôi nhìn xung quanh

Koneko-chan và Gasper hiện đang thiếp đi trên một cái ghế. Có vẻ như Gasper, người vốn không sống cùng với bọn tôi, đã cố gắng bằng mọi cách để đến cái bệnh viện dưới Địa ngục này vì tôi rồi.

Cả hai chắc đã chờ đợi tôi tỉnh dậy và thiếp đi vì mệt mỏi rồi. Trong trường hợp này thì tôi nên nói xin lỗi với Koneko-chan và Gasper một tiếng.

- "Có vẻ như mùa này khá dễ bị cảm đấy, nếu là một con Quỷ được đầu thai. Xenovia, cậu cũngnên cẩn thận đấy."
- "Ùm. Mình thì không thường bị cảm cho lắm, nhưng tớsẽ chúý hơn."
- "Đúng vậy. Có vẻ cậu không thường hay mắc bệnh lắm. Cậu luôn tràn đầy năng lượng và có vẻ như cậu có sức đề kháng với virus đấy. Có vẻ làm một kẻ khờcũng là điều tốt đứng đấy rồi."
- " Mình cảm thấy rằng mình đã bỏ bê bản thân khá nhiều rồi, nhưng cũng chẳng sao cả. Cậu phải chăm sóc sức khỏe mỗi ngày và đó là cáchchữa trị cho mọi thứ đấy."

.... Irina và Xenovia đang trò chuyện trong khi đọc một cuốn sách dày cộm.... Cuốn sách này liên quan đến y dược chăng? Uuu, là do tôi bị bệnh sao? Tìnhhìnhở đây là tôi chẳng thể hiểu được việc gì đang diễn ra cả, trong khi đầu óc vẫn còn đang quay cuồng thì

CỐC CỐC. Có ai đó vừa gõ cửa.

" Hội trưởng, bác sĩ đến rồi đấy."

Kiba và Rossweisse-san tiến vào, với một người đang ông trong chiếc áo khoác màu trắng. Vậy là Kiba cũng đã đến....Tôi bắt đầu nghĩ rằng Kiba sẽ là ngườibạn thân thiết của tôi kể từ lúc này.

Một người đàn ông....Một người trông có dáng vẻ của một bác sĩ tiến vào, trong khi dẫn theo một y tá đi cùng với mình.... Wow, vậy là y tá cũng mặc đồ trắng ngay cả khi ở dưới Địa ngục.

"Trung tâm y tế này là một bệnh viện được thành lập để phục vụ cho Quỷ tộc được tái sinh, người kiếp trước là con người, nên cách làm trong bênh viên của giống như cách phục vụ tại nhân giới vây."

Hội trưởng thì thầm vào tai tôi.

....Hiểu rồi, vậy là cũng có những bệnh viện cho Quỷ được tái sinh ở

Địa ngực. Đó cũng là điều hiển nhiên thôi. Trong xã hội Quỷ tộc hiện tại, có nhiều con Quỷ được tái sinh từ con người mà. Có thể họ sẽ cảm thấy an toàn hơn trong những bệnh viện tương tự như ở nhân giới.

Y tá cầm lấy tay tôi, sau đó bắt đầu kiểm tra mạch và huyết áp. Thậm chí cả cách khám bệnh cũng tương tự như con người vậy vàvề nhiều thứ nữa. Hay nó chỉ giành cho Quý được tái sinh thôi nhỉ?

Người bác sĩ nhìn tôi và nói

" Nếu muốn kết luận trong một từ, thì đó là "cảm". Mặc dù đây là loại chỉ có Quỷ tộc mới mắc phải."

...Ông ta đang nói rằng tôi đã mắc phải một loại cúm của Quỷ tộc sao ?

Bác sĩ lại tiếp tục trong khi tôi vẫn đang còn băn khoăn

"Ngoài ta cậu con mắc phải một loại cúm mà loài Rồng thường mắc phải và hai chủng virus đã xác nhập lại, khiến cho triệu chứng trở nên trầm trọng. Vì cơ thể cậu cơ bản vẫn là con người, mắc phải cùng một lúc đến hai loại virus khiến cơ thể cậu lúc này rất yếu đấy."

"Tôi cũng mắc phải một loại cúm của loài rồng sao...? Tôi mắc phải nó cũng vì tôi là Sekiryuutei thôi. Bị dính đến những hai chủng virus đúng là chuyện không thể nào mà đùa được....!

" Vậy tình trạng của em ấy thế nào rồi?"

Hội trưởng liền hỏi bác sĩ.

"Căn bệnh đã giảm bớt nhờ thiết bị truyền nước rồi."

Ùm.Cơ thể cũng cảm thấy khỏe hơn là lúc ở nhà rồi.

"Tôi có một loại thuốc hạ sốt, nên tôi sẽ tiêm nó cho cậu ấy. Với nó, cơn sốt sẽ hạ bớt ngay lúc được tiêm. Tôi cũng sẽ kê đơn thuốc cho cậu ấy, nên xin hãy vui lòng nghỉ ngơi ở nhà trong khoảng hai đến ba ngày nhé. Dù cơn sốt đã hết hẳn rồi, xin hãy hạn chế hoạt động ở cường độ cao và kể cả thẩm du nhé. ~Đùa thôi ~"

"..... Những cuộc nói chuyện bậy bạ bị cấm ở đây."

Koneko-chan, liền thức dậy và đáp lại câu nói đùa thô tục của bác sĩ.

....Có vẻ như tôi phải nghỉ ngơi một thời gian rồi. Bao gồm cả "chuyện đó" nữa.

T..thì chắc là trong cái tình trạnh thế này những ham muốn của tôi chắc sẽ không bộc phát đâu. Tôi thậm chí còn không có năng lượng để cương lên sau khi thấy một nữ y tá nữa cơ mà? Điều này khá là nghiêm trọng với một kẻ cuồng dâm như tôi đấy.

" Những người sống cùng với cậu ta cũng phảitiêm một liều vắc-xin nữa. Điều này đã được thông qua bởi những người khác rồi."

Bác sĩ liền dạy dònữ y tá và cô ấy tiêmnhững mũi thuốc ho những thành viên của hội

Sau đó là đến lượt của tôi.

" Bây giờ, tới lượt củacậu"

CŐP!

Đôi mắt tôi liền trợn ngược lên sau khi trông thấy cái vật thể khổng lồ trước mặt mình....!

"Cái này là ống tiêm á."

Cái thứ gọi là ống tiêm này to ngang bằng với cơ thể mình!

- " Ő....ống tiêm sao ? Không không, nhìn kiểu gì thì nó vẫn trông giống như một loại vũ khí vậy. Tôi chỉ thấy những thứ như thế này trong các bộ manga hài hước thôi !"
- " Cậu chỉ cần tiêm thứ vắc-xin này vào cho cơn cúm rồng thôi....Nó ổn thôi mà. Nhìn này, cây kim rất mỏng và nó chỉ đâm vào nhẹ cái thôi."

Không không ! Không thể nào ! Tôi sẽ chết nếu bị tiêm bởi cái thứ như thế mất

" Ổn thôi mà. Cậu chỉ cảm thấy nhói một chút thôi."

Aaah, Nữy tá đã nhấc ống tiêm lên một cách dễ dàng và cô ta đang nở một nụ cười ranh mãnh Thậm chí cả cái giọng nhẹ nhàng của cô ấy còn khiến tôi sợ hơn nữa!

"Tôi sẽ tiêu nếu bị tiêm bởi thứ chất lỏng đó mất !Hoo...hoo...!.....

Chết tiệt! Mắt tôi hiện đang mờ đi bởi một vài lí do ngay lúc này!"

"À mà những chuyện thế này thường xuất hiện trong một câu truyện thôi mà"

Bác sĩ vừa nói một điều gì đó có vẻ khó hiểu!

"Ông đang cố đánh trống lảng phải không !? . Khônggggggggggggggg~....A...Ai đó cứu tôi với....."

Tôi cố thoát ra khỏi chiếc giường bằng tất cả sức lực còn lại, nhưng...

"Cố chịu đi nào! Em là một người đàn ông cơ mà, đúng không?"

" Xin lỗi, Ise."

" Chịu đựng nó nào, Ise. Hay là cậu muốm bị tôi đâm một nhát đây?"

Cơ thể tôi liền bịgiữ lại bởi Hội trưởng, Kiba và cả Xenovia. Chờ đã, Xenovia vừa mới đe dọa tôi đúng không...?

Aaan! Sau đó tai của tôi liền bị mút bởi Akeno-san, trong khi tôi tui mấtcảnh giác.

" Ufufu, đây là cách tốt nhất để xử lí Ise-kun đấy. "

Tôi liền mất hết sức lực với đòn tấn công gợi tìnhđó..... Gian lận quá, Akeno-san....

" Có vẻ như cậu đã thả lỏng ngườirồi. Bây giờ thì đưa mông ra thôi."

Ánh mắt của y tá bỗng sáng rực lên!

Các thành viên trong hội liền cởi quần tôi ra một cách chóng vánh, khi mà tôi đã mất hết sức lực. Sau đó cặp mông của tôi được phô ra ngay trước mắt mọi người!

".... Không, tôi không thể nào làm chú rể được nữa rồi !"

Tôi lấy tay ôm lấy khuôn mặt vì không thể nào chịu được sự xấu hổcủa tình trạng mà mình đang dính phảinữa rồi!

" Phần dưới của Ise-san trông thật là dễ thương quáđi...."

" Giỏi lắm !"

Asia và Irina bỗng nói những lời động viên kì quặc với tôi ! Vậy là mông tôi dễ thương lắm sao, còncái câu " Giỏi lắm" là sao!?.

"Thư giãn nào. Cá nhân chị sẽ cố làm điều gì đó để biến em thành chú rể đấy !".

Khi tôi định quay lại sau khi nghe thấy những lời nói của Hội trưởng để nói câu" Chị nghiêm túc chứ ?" thì

"Được rồi, tôi tiêm đấy nhé!"

Tôi cảm nhận được mũi tiêm vừa đâm vào mông mình.

PHẬP

Ngày đó, tôi đã bị một ống tiêm khổng lồ tiêm vào ngay mông trước mặt của tất cả mọi người.

Phần 2

.....Đó là cách mà tôi được tiêm thuốc. Tôi đã trở về nhà và hiện đang ngủ trên giường, một mình. Tôi cũng đã uống thuốc được đưa rồi, theo như hướng dẫn.

So sánh với lúc trước khi đến bệnh viện thì tôi đã cảm thấy tốt hơn nhiều rồi. Tuy nhiên cơ thể vẫn còn cảm thấy nặng trĩu.

Uggg, chỉ có nâng cơ thể lên một chút thôi đã khiến đầu óc tôi quay cuồng và khiến việc đi vệ sinh tốn rất nhiềusức.... Ham muốn tình dục của tôi cũng chẳng hề gia tăng. À mà, nếu tôi mà có một cảm xúc biến thái nào trong cái tình trạng thế này, đó sẽ là một vấn đề theo cách riêng của nó.

"Hoo...hoo"

....Uggg, tôi vẫn còn ho. Nó khác một chút so với cơn cúm mà tôi mắc khi còn là con người. Cơn sốt của Quỷ có những triệu chứng tương tự với con người, nhưng lại có một điểm khác biệt then chốt :đó là chúng tôi không thể sử dụng được quỷ lực.

Luồng khí từ nguồn quỷ lựckhông hề phát ra từ cơ thể tôi. Rõ ràng là một cơn sốt ảnh hưởng đến sự tạo ra quỷ lựcvà mỗi lần chúng tôi mắc phải thì quá trình đó lại dừng lại.

Tôi hầu như không có bất kì quỷ lực nào, nhưng vẫn cảm nhận được

cái cảm giác lạnh lẽo, một trong những đặc điểm của nó. Không giống như cơn sốt của con người, giác quan thứ sáu của chúng tôi trở nên bất ổn định và tôi luôn cảm thấy bất an như là một hệ quả của việc đó.

Nó tương tự như cái cảm giác lo âu của việc không dám đi vệ sinh một mình sau khi xem một bộ phim kinh dị vậy. Rõ ràng với những con quỷ được tái sinh, người vốn được ban quỷ lực một cách bất chợt, sẽ mắc phải cảm giác này khi họ bất thình lình bị mất hết sức mạnh.

Nên hiện tôi đang có một cảm giác ớn lạnh.... Có thể là do căn bệnh, nhưng tôi thực sự muốn ai đó ở cùng với mình lúc này bởi vì hiện giờ tôi cảm thấy thật sự rất cô đơn....

Rõ ràng, cúm rồng ngăn chặn việc phun lửa và làm mất đi vài kĩ năng đặc biệt , nhưng vì cơ thể tôi vẫn là hình dạng con người nên tôi không phải chịu những ảnh hưởng này. Chỉ có cơ thể là cảm thấy rêu rã thôi.

Từ hôm này cho đến khi cơ thể khỏe hơn, tôi phải ngủ một mình.

Uugh, tôi vẫn thường hay ngủ cùng Hội trưởng và Asia, nên tôi cảm thấy rất cô đơn trong những lúc này.

.... Tôi nhớ hơi ấm của Hội trưởng. Được Hội trưởng ôm chặt lấy, tôi thiếp đi với cảm giác mềm mại từ làn da của phụ nữ. Điều này là tuyệt nhất....

Aaah, tôi cũng thật sự nhớ cặp vếu của Hội trưởng nữa...

Trong khi đang ngập tràn những suy nghĩ về Hội trưởng.

Âm thanh mở cửa bỗng vang lên. Khi nhìn về hướng đó thì....

"Ise, em vẫn đang nghỉ ngơi đang hoàngchứ?"

Đó là Hội trưởng trong bộ trang phục màu trắng!

Hội trưởng trong trang phục y tá saoooooooo! Chị ấy đang phô ra cặp giò của mình kìa!

Ugh!

" Hoo...!"

Tôi hồ hởi đến nỗi ho ra một tiếng. Tôi không biết tại sao mà khoảng

trống trong ngực lại được lấp đầy khi chứng kiến Hội trưởng trong bộ đồ y tá nữa. Tôi nghĩ nhịp tim của mình cũng đang tăng lên một cách chóng mặt rồi....

"..... Haaha.....Hộ.....Hội trưởng, tuyệt quá.... Em hiện đang cảm thấy mệt mỏi....nhưng nó khiến em như được sống lại vậy...."

Dù cho cơ thể vẫn đang trong tình trạng tồi tệ, tôi vẫn rơi lệ đầy hạnh phúc trước diện mạo của Hội trưởng.

Aaaaah, đúng như tôi đã nghĩ, những cảm xúc dâm đãng của mình vẫn còn đó dù cho có bệnh đi chăng nữa.

"N- này, Ise, em ổn chứ? Có vẻ như em đang trong tình trạng mệt mỏi đấy. Là do bộ trang phục này sao? Chị muốn em được khỏe hơn dù chỉ một chút, nên bọn chị đã quyết định làm điều này cùng nhau"

Hội trưởng liền tiến đến chỗ tôi trong bộ đồ y tá và đưa tay lên má tôi....Aaah, dù cho tôi có chết đi chăng nữa thì....

" Ise-san, câu ổn chứ ?"

Giọng nói của Asia. Khi nhìn lại thì đó là....!

Mắt tôi như muốn nổ tung trước nữ thần trong bộ đồ trắng "

C... có chuyện gì sao....?"

Asia thắc mắc trong khi nghiêng đầu qua một bên.

..... Với một Asia ngây thơ mặc trang phục y tá, vốn là biểu tượng của sự thuần khiết, tôi đang không thể nào rời mắt mình khỏi cậu ấy bởi chẳng có sự kết hợp nào có thể đánh bật được cái combo này trong thế giới cả.

Asia trong trang phục của một y tá.Nó không chỉ vừa khít với cậuấy! Cậu ấy thuộc tuýp con gái có thể chữa lànhmọivết thương lòng của bạn! Cậu ấy còn có năng lực chữa trị nữa! Asia có đầy đủ mọi tiêu chuẩn để vận nên bộ trang phục này! Tất nhiên là nó hợp với cậu ấy rồi! Khó mà có thể diễn tả hết được, đơn giản là nó hợp với cậu ấy thôi!

Tôi bắt đầu nghĩ rằng nữ thần thật sự tồn tại rồi đấy!

..... Tôi tiếp tục liên tưởng về hình ảnh của cậu ấy, cùng với Hội trưởng lúc này nữa, xếp thành một cuốn album ảnh bên trong đầu

mình. Điều này đúng là tuyệt nhất....

"Guah !.....Hộ..... hội trưởng.....và Asia nữa.....nó đều hợp với cả hai....Nó tuyệt lắm.... Không hề lỗití nào đâu.....Chỉ nhìn nó thôi mà cũng khiến em cảm thấy hạnh phúc vì mình được sinh ra trên cõi đời này rồi...."

Tôi nở một nụ cười cứng nhắc trong khi để tay lên ngực và đưa ra lời khen ngợi. Thậm chí mũi tôi cũng bắt đầu chảy máu rồi. Tôi không biết liệu đó có phải là do hưng phấn hay vì căn bệnh không nữa, nhưng tôi hiểu rằng đâylà một tình trạngkhá là nghiêm trọng đốivới bản thânmình

Tôi mỉm cười với cả hai trong khi đôi mắt vẫn còn ngấn lệ

"Ise này! Bọn chị chỉ đến để mang súp và nước uống thôi!"

" Ise-san! Đừng chết mà!"

Cả hai liền nắm lấy tay tôi.... Tôi đang được chăm sóc bởi hai nữ y tá xinh đẹp.... Tôi không thể nào đòi hỏi thêm được nữa....

- "....Em giao phóđống tạp chíporn cho chị. Nghiêm túc đấy.... xin hãy tiêu hủychúng đi.... Và bộ sưu tập DVD của em....chị đừngcó giữ lấy chúngnhưng vậtkỉniệm về em, cóđược không?"
- "Em nói cái gì vậy hả! Đây, uống chút nước đi!"
- " Ueeen! Ise-san dang...."
- " Asia, đừng khóc. Em biết rằng một chàng trai không thể nào chết bởi những thứ vặt vẩn như thế nàyđược mà, đúng không ?"

Tôi uống một chút nước và đi ngủ sau khi húp một ít súp.

.....Lần tiếp theo tỉnh dậy, đã là buổi tối rồi.

Vào thời điểm này, công việc của Quỷ được ưu tiên hơn cả....Tôi vừa kết thúc một ngày nghỉ rồi. Dù cho tình trạng của tôi lúc này ra sao thì tôi vẫn còn khách hàng nữa .

Hôm nay cả Hội trưởng lẫn Asia đều không nằm trên giường của tôi. Đúng như tôi nghĩ, cô đơn quá.

.....Huh, tôi bỗng cảm thấy có gì đè nặng trên cơ thể mình. Nó không phải là do cơn sốt. Khi đưa tay lên, tôi chạm phải thứ gì đó mềm mềm.

Khi nhìn lên...thì đó là Koneko-chan, trong bộ đồ trắng, trong khi để lộ cả đuôi và tai của em ấy ra.

"Suu....suu..."

Em ấy đang ngủ và thở một cách nhẹ nhàng.

....Hmm ? Thực ra thì cơ thể tôi đang ấm dần lên đây. Có thể là do em ấy đã dùng senjutsu để điều chỉnh khí trong cơ thể tôi lưu thông tốt hơn. Chắc là cũng được một lúc rồi.

....Koneko-chan. Em ấy hẳn đã chữa trị cho cơ thể tôi, và đặt việc đótrên cả chuyệnhoàn thành công việc của mình với vai tròmột con quỷ....

Cô bé này thật sự quan tâm tới đồng đội của mình nhỉ. Mặc dù miệng lưỡi của cô nhóc loli này cay nghiệtvô cùng.

Tôi liền xoa đầu Koneko-chan.

"....Nya. Xin hãy....mau chóng hết bệnh nhé..."

Koneko-chan nói mớ.

Hức...nước mắt tôi lại chảy xuống vì Koneko-chan, cô bé thật sự rất quan tâm đến đàn anh của mình!

Tôi mắc phải căn bệnh này từ đâu nhỉ? Tôi không phải là Xenovia, nhưng có lẽ là do tôi đã không chú tâm nhiều đến sức khỏe của bản thân?

"..... Có thể là tôi đã mắc phải nó từ một nguồn bệnh nào đó."

Trong khi tôi đang lẩm bẩm một mình.

"Bọn chị thì nghĩ đó là do loại virus mà người bán hàng, kẻ đã đến thực hiện vài giao dịch với Rias, mang đến. Em biết là thỉnh thoảng bọn chị vẫn gọi hắn xuống dưới tầng hầm và mua bán vài thứ đúng chứ?"

Aaah, vậy là các chị thỉnh thoảng làm những việc như vậy à. Đợiđã!

Akeno-san đã ở đó và bất ngờ đồng ý với nghi vấn của tôi bằng một giọng nói nhỏ nhẹ !

Chị ấy đang ngồi trên cái ghế bên cạnh chiếc giường mà tôi không hề nhận ra....!

Như tôi nghĩ, chị ấy cũng đang mặc trang phục y tá! Chị ấy đang mang một đôi tất chân, thứ đang được lộ ra dưới lớp váy nhỏ....! Ooooooo..... trang phục y tá và tất chân....! Đâyđúng là một sự kết hợp hoàn hảo!

Chị ấy đang bắt chéo hai chân lại á! Này Akeno-san! Bắt chéo chúng lại nữa đi! Cặp đùi của chị ấy trắng quá!

Akeno-san, những cử chỉ đầy gợi tình của chị là điều rất có hại cho cơ thể em lúc này đấy! Nhưng cảm ơn nhé!

Không còn bất kì cảm giác chóng mặt nào nữa rồi !....Ugh, thực ra là nhịp tim tôi đang tăng lên thì đúng hơn....

" Ara ara. Em ổn đấy chứ ? Chị và Koneko-chan sẽ phụ trách việc chăm sóc em đêm này đấy, em biết chứ? Nên chị phục vụ em tận tình cho đến sáng.

P... phục vụ sao ! Tôi có thể được phục vụ bởi nữ y tá Akeno-san sao

Aaah, nếu mà tôi khỏe mạnh vào những thời điểm thế này, thì tôi đã đưa ra những yêu cầu biến thái rồi.

Không, có thể là vì tôi bị bệnh nên tôi mới có thể được nhìn mọi người trong trang phục y tá đấy chứ!

Khuôn mặt của Akeno-san bỗng tiến đến sát hơn.... Tim tôi lại đập nhanh hơn rồi....

Akeno-san thì thầm vào tai tôi

" Chị lau mặt cho em nhé."

Nói xong, Akeno-san liền nâng cái gối ngủ lên và ngửa đầu tôi ra. Chị ấy bắt đầu lau nó bằng một cái khăn ướt....Cảm giác thật là tuyệt quá.

....Nhưng đôi mắt tôi lại dán vào một hiện tượng đang diễn ra trước mặt ngay lúc này...! Cứ mỗi lần mà Akeno-san, người hiện đang khom mình về phía trước, lau mặt cho tôi....thì cặp vếu của chị ấy lai đung đưa trước mắt tôiiiiiiiii....!

"Thấy thế nào rồi?"

Akeno-san hỏi tôi để có thể lau một cách tốthơn. Nhưng tôi không hề quan tâm đến điều đó tí nào cả.... Tôi chỉ tập trung vào cái bộ ngực,

thứ đang nảy tưng trước mặt tôi thôi! Có thể bệnh tình của tôi lại tiếp diễn bởi những thứ tuyệt vời như thế này mất !

- "....Phải rồi! Qua bên phải và bên trái nữa..."
- "Trái, phải ? Vậy là em muốn chị lau má nữa à ? Ara ara, em bắt đầu chảy máu mũi rồi đấy..."

Akeno-san thậm chí còn lau máu mũi cho tôi....Mắt tôi hiện giờ đã bị che lấp bởi chúng rồi. Bây giờ tôi đang bật khóc vui mừng trước cặp vếu của Akeno-san, thứ đang đung đưa tứng tung.... Bị bệnh cũng thật là một điều quá tuyệt vời!

Đó là điều mà tôi đã nghĩ. Akeno-san bỗng nở một nụ cười quyến rũ và nói

" Sau khi Ise-kun khỏe hơn, có thể chơi trò "bác sĩ" là một điều tuyệt vời đấy."

- "Chị nói... bác sĩ.... Sao ?"
- "Đúng vậy.... như thế này này...."

Tôi không biết từ đâu chiấycó được nó, nhưng chị ấy vừa lấy ra một cái ống nghe.

Chị ấy liền đặt nó lên vếu của mình.

BU!

Chứng kiến cảnh cái ống nghe dáng chặt lên ngực chị ấy, máu mũi tôi liền phụt ra, một cách đầy dữ dội.

"Đây là tình huống mà chị đang được khám bởi bác sĩ Ise...."

Đầu tôi như muốn nổ tung trước cái giọng nói đầy dâm đãng của chị ấy...! Đó là một trong những cảnh chỉ xuất hiện trong một cái DvD bậy bạ thôi đấy...!

Tôi liền bắt đầu tự sướng ra một kịch bản trong đầu mình!

[Oh, Himejima-san. Có chuyện gì xảy ra với nàng sao ?"]

[Bác sĩ ơi, ngực em đau quá....em chắc chắn đã mắc phải một căn bệnh quái ác rồi...] [Không, đừng nói vậy chứ. Hãy kiểm tra thử bằng cái ống nghe này vậy. Vếu.... cho ta xem cặp vếu của nàng nào.] [Vâng....xin hãy....] [Hmm. Bây giờ, là ở đây nhỉ?] [Ann! Không phải chỗ đó.... Geez, bác sĩ ~] [Hahaha, cho tôi xin lỗi nhé!]

.... Tôi không thể làm thế. Tôi bắt đầu thở dốc, thậm chí dù vẫn đang

tưởng tượng ra một tình huống đầy dâm đãng như thế. Tôi nên nghỉ ngơi thôi, nhưng tại sao tôi lại cảm thấy chóng mặt hơn vậy, là do liên tưởng đến những thứ biến thái sao ?"

Đó là do hành động của Akeno-san lúc này ! Tất nhiên là nó sẽ trở thành kiểu nàyrồi !

" Akeno.... Cậu đang làm cái gì thế...?"

Giọng nói của Hội trưởng! Khi nhìn lại thì Hội trưởng đã tiến vào mà tôi không hề nhận ra được sự hiện diện của chị ấy! Chị ấy trông có vẻ giận dữ.... đáng sợ quá.... Thậm chí còn có hào quang xung quanh nữa....

- "Ara, Rias. Cậu đến rồi à. Hơn nữa, cậu ngày càng thành thạo trong việc tiến vào phòng mà không để lộ sự hiện diện của mình đấy."
- "Tất nhiên rồi. Nếu không có được một kĩ năng như thế, mình có cảm giác rằng Ise sẽ bị ăn tươi nuốt sống bởi cậu đấy. Mình không biết lí do ẩn chứa đằng sau nó, nhưng cậu cũng học được một kĩ thuật mà không bị phát giác kĩ năng dò tìm bởi Senjutsu của Koneko-chan đấy, đúng chứ?"
- " Ôi trời, cậu nói như thể tớ là một loại dã thú vậy. Thật thô lỗ đấy. Đó chỉ là đơn giản là việc một thiếu nữ đang yêu biến mọi chuyện không thể thành có thể thôi mà.... Nhưng mà được tận hưởng Isekun một cách ngon lành là ước mơ của mình đấy."

..... Cả hai bỗng trừng mắt nhau một cách căng thẳng....Tôi liền cảm thấy một luồng khí lạnh đang xuyên qua da thịt mình....Tôi thật sự nghĩ bầu không khí của căn phòng đang rất xấu....Điều này thì không tốt... cho c...cơ thể của tôi

- "....Koneko vẫn đang ngủ đấy, và tình trạng của Ise mới là quan trọng. Hãy giải quyết ở trên sân thượng đi."
- "Được thôi, quyết định xem ai mới là y tá tuyệt nhất đêm nay là một điều sáng suốt đấy."

Cả hai người, với thái độ thù địch lẫn nhau, liền rời khỏi căn phòng....

Một lúc sau, tôi nghe thấy tiếng ồn của sấm chớp và âm thanh của thứ gì đó nổ tung từ bên ngoài cửa sổ....nên tôi đành giả điếc vậy.

Tôi chỉ biết thở dài trước những trận đánh như cơm bữa của các đàn

chi.

Sau đó thì lại có ai đó tiến vào phòng.... Đó là một nữ y tá với mái tóc bạch kim, là Rossweisse-san.

"Vậy là cậu đã dậy rồi à ? Cậu đã nhận được thuốc từ Rias-san và Akeno-san chưa ?"

Tôi liền lắc đầu. Thấy vậy, Rossweisse-san bỗng gục xuống. Hơn nữa, chị cũng đến đây trong bộ trang phục y tá luôn sao, Rossweisse-san. Điều này khiến tôi khá xúc động đấy.

" Đó chính là điều mà tôi đã nghi ngờ. Khi đi qua họ tại hành lang, cả hai đều phát ra một luồng khí mạnh mẽ, nên tôi đã nghi rằng mọi chuyện sẽ thành ra thế này mà."

Nói xong, chị ấy tiến đến chỗ tôi, lấy thuốc từ một cái cặp và đưa nó cho tôi kèm thôi một cốc nước.

"Uống thuốc với cái bao tử trống rỗng không được khuyến khích nhé, nên của cậu đây."

Rossweisse bỏ vào tay tôi vài mảnh nhỏ của một loại lương khô trông giống như bánh quy vậy.

"Đó là Valhallan, thực phẩm dinh dưỡng đấy. Cậu chỉ cần ăn nó và đã có được đầy đủ dinh dưỡng chỉ với một mẫu nhỏ thế này thôi. Thường thường thì thực phẩm đang hoàng sẽ tốt hơn, nhưng vào lúc này nó phù hợp với cậu hơn."

"C-cảm ơn chị rất nhiều."

Tôi nói lời cảm ơn và đưa những mẫu bánh vào trong miệng.

Ah, nó không hề cứng . Nó khá là mềm. Và nó cònngọt nữa.

" Tôi nghĩ rằng nó dễ ăn bởi vì tôi đã thêm một chút đường vào nữa rồi."

"Chị làm hết những thứ như vậy vì em sao?"

Tôi liền hỏi và Rossweisse-san đáp lại với một vẻ mặt khó chịu.

"Mọi người đều sẽ buồn rầu nều cậu không chóng bình phục đấy. Người tạo bầu tâm trạngcủa cả đội nên nhanh chóng khỏe lên liền đi." Chị ấy nói thẳng với tôi, nhưng gò má lại có chút đỏ ửng.... Vậy là Rossweisse-san cũng lo lắng cho tôi nữa....Tôi cần phải mau chóng bình phục thôi.

Tôi không biết vai trò của một người tạo bầu tâm trạng của độilà như thế nào, nhưng với những người đồng đội của mình, tôi không thể cứ mãi thế này được.

"Senpai....xin hãy nhanh chóng khỏe lên nhé...."

Tôi cảm thấy mình lại vừa được chữa trị bởi những lời nói của Koneko-chan, người vẫn đang nằm ngủ bên cạnh tôi.

Phần 3

Khi tôi thức dậy vào buổi sáng thì đã không thấy Koneko-chan nữa. Em ấy chắc đã dây trước tôi rồi.

.....Yup. Chỉ trong một đêm mà tôi đã cảm thấy khỏe hơn khi đã được đưa tới bệnh viện.

Tôi cảm giác rằng mình có thể tự đi vệ sinh mà không gặp phải bất cứ vấn đề gì cả. Cơn sốt của tôi....đã hạ xuống kha khá rồi. Mọi người thường nói rằng thời điểm cốt lõi khi mà bạn bị sốt đó là lúc đã hồi phục hoàn toàn nên tôi không thể nào lơ là được.

Khi còn đang phân vân có nên đánh thêm một giấc nữa không thì có ai đó tiến vào phòng tôi.

" Oh, Ise. Cậu dậy rồi à."

"Yahoo, Ise-kun! Bọn mình mang bữa sáng đến nè!"

Những người vừa tiến vào phòng... đó là Xenovia và Irina trong bộ đồ y tá.... Vậy là mọi cô gái trong căn nhà này đều đóng vai y tá vì tôi sao.

"Nó có hợp với tớ không?"

Xenovia liền hỏi trong khi thể hiện dấu hiệu hòa bình.

"....À, cả cậu và Irina trông đẹplắm."

Cả hai liền đập tay ăn mừng sau khi nghe câu trả lời của tôi. Cả hai người chắc hẳn đều đã căng thẳng rồi...Mặc dù vậy, đổi lại sự hạnh phúc khi được chứng kiến họ trong trang phục y tá, có vẻ như cơn sốt lại dở chứng từ sự hào hứng của tôi rồi...

Nhưng vì tôi muốn lưu lại những khoảnh khắc như thế này vào bộ nhớ, tôi phải quan sát kĩ họ trong trang phục y tá bằng bất cứ giá nào

Đặc biệt là Irina, người được tái sinh thành thiên thần, chính xác là " Nữ thiên thần trong trang phục y tá! Một thiên thần chính hiệu lại là y táquảthật là tuyệt vời quáđi!"

Tôi liền hít một hơi thật sâu. Xenovia và Irina mang đến một cái khay và đặt nó bên cạnh giường của tôi.

....Đó là một chén súp có màu sắc kì dị và ly nước ép cũng có màu y như vậy... (R.I.P Main)

Đừ...đừng có nói với tôi là cả hai người tự làm nó đấy nhé....? Khi tôi e dè nhìn vào cả hai, đôi mắt cả hai sáng bửng lên!

" Irina và tôi đã kiểm tra về một vài loại thảo dược, nó rất tốt cho sức khỏe đấy. Chúng tôi đã hái nhiều nhất có thể rồi."

"Nó là một sự hoàn hảo về dinh dưỡng đấy! Đó là một chén súp và nước ép, thứ sẽ khiến cho cậu phục hồi ngay lập tức đấy!"

.... Cái nụ cười rạng rỡ gì thế này. Họ hẳn đã có làm nó với rất nhiều công sức. Nhưng mà tôi chưa từng nhìn thấy cái thể loại đồ ăn như thế này trước đây cả...

Tôi cảm thấy lo lắng về thứ nàyyyyyyy !

Hơn nữa, đây là súp cơ mà! Có thứ gì không thể xác định được đang trôi nổi trong bát súp kìa! Đó là một cái chân phải không....? Và hình như còn có một con ngươi ở trongđó nữa.... Đùa sao, đó mà là thảo dược á....!

Đó là thứ mà chẳng ai dám nhìn cả....Nếu đây là một chương trình TV thì nó chắc chắn phải được làm mờ đấy!

Tôi cũng dần đoán được thành phần có trong đó rồi, để mà làm ra một thứ nước ép với tiếng nổ lốp bốpnhư thế.... Cả hai chắc chắn đã thêm vào những thành phần mà chẳng phải là thảo dược gì cả rồi!

" "

Cả hai đều đang nhìn tôi một cách đầy lo lắng!

[Đúng như mình nghĩ, khả năng nấu ăn của mình không...sau cùng thì mình vẫn không thể trở thành một người nội trợ được rồi....]

[Mình thật là vô dụng mà.... Thật thất bại dưới danh nghĩa của một thiên thần....Michael-sama, xin hãy trừng phạt kẻ tội đồ này đi ạ....!]

....Tôi cảm giác đó chính là những gì mà cả hai đang nghĩ.

....Được rồi. Ổn thôi mà! Tôi chỉ cần uống nó thôi mà, đúng chứ?

Tôi không thể nào chối bỏ nó và phản lại hi vọng của cả hai được!

Tôi lấy lại bình tĩnh và thử đưa chiếc muỗng vào chén súp.(RIP main tập 2:v)

Shuuuu.....

N-này....

Ngay khi tôi đưacái muỗng vào, một luồng hơi bí ẩn bỗng thoát ra từ trong bát súp....

Ugh! Cái gì thế này! Có chuyện gì xảy ra với mắt tôi vậy! Nước mắt của tôi không ngừng chảy! Đây là một loại độc dược thì có! Nó chắc chắn không phải là thứ gì đó có giá tri dinh dưỡng cả!

Tôi nuốt nước bọt và gần như nhấc cái muỗng lên

"I...ise-senpai!"

Người tiến vào là Gasper cũng trong bộ đồ y tá! Thậm chí cả em ấy cũng mặc trang phục y tá vào lúc nào sao! Đ...Được đấy, hợp lắm với em....

"C-có chuyện gì vậy?"

Khi nghe tôi hỏi, Gasper liền trả lời với một giọng nói sợ hãi.

"A..C...Có khách đến nhà ! Bạn của senpai đến để xem anh như thế nào rồi, sau khi biết được anh bị bệnhhhhh \sim !"

Cái gì ! Đến để thăm tôi sao ? Bạn của tôi á ? Ai vậy nhỉ ? Liệu có phải là những đồng dâm của tôi, Matsuda và Motohama không ? Hay là Saji ? Tôi bắt đầu nghĩ về những người bạn mình biết trong đầu, nhưng liền đánh rơi cái muỗng xuống ngay lập tức khi trông thấy cái thứ đang tiến vào phòng mình trong khi đang nói "Nyo"(

" Quỷ-san, tôi đến thăm anh đây ~nyo"

Đôi tay ấy ! Bộ ngực ấy ! Đó là một người đàn ông to lớn trong trang

phục y tá với một đống cơ bắp khủng đến khó tin!

"Mil-tan!"

Đúng vậy, cậu(cô) ấy là khách hàng thường xuyên của tôi! Và tên của cô ta là Mil-tan! Một cô gái trong bộ dạng đàn ông với những múi cơ bá đạo, người với khát vọng được trở thành một cô gái ma thuật! Rip rip rip....

Nhìn kìa nhìn kìa ! Bộ đồ y tá của Mil-tan, thứ chẳng hề vừa vặn với cơ thể cô ta, như đang gào thét vì bị đè nén bởi các cơ bắp!

Gasper đã dẫn Mil-tan vào và sau đó liền chạy nhanh về phía góc phòng và nói:" Mình không muốn chết. Mình không muốn chết...." trong khi cơ thể đang run lẩy bẩy.

Cả Xenovia và Irina đều bị sốc trước sự tiến vào của Mil-tan.

".... Gã này là ai vậy? Mình cảm nhận được một áp lực khó tin từ hắn ta....anh ta là một chiến binh nổi tiếng à....Không, khi còn ở Vatican, mình nghĩ đã từng thấy một chiến binh tương tự khi họ đang có kế hoạch chiến đấu với một bộ tộc Vampire...."

".... Anh ta có một khí chất mà mình chưa từng thấy trong dữ liệu ở thiên đàng.... Anh ta trong giống một y tá đã trải qua nhiều trận chiến... Ummm, anh ta là con người, đúng không nhỉ....?"

Cả hai trông có vẻ hoang mang.

Cả hai đã nghĩ quá sâu về cô ấy rồi đấy! Hắn ta chỉ là một tên biến thái....trong một thế giới khác, một cô gái trong bộ dạng đàn ông! Có thể nói là cùng loại với Gasper cũng được, người vốn cũng là một chàng trai trong hình dáng thiếu nữ.... Nhưng Gasper thì đã mất đi ý chí chiến đấu khi bị áp đảo bởi "haki" của Mil-tan rồi...

Trông thấy tôi, Mil-tan bỗng rơi nước mắt

" Quỷ-san chắc hẳn bị bệnh là do Mil-tan đã gọi cậu đến vào mỗi tối rồi \sim nyo..."

Bằng cách nào đó, có vẻ như đã có một sự hiểu lầm ở đây....Mil-tan, mặc dù trông như vậy thôi chứ cậu ấy lại có trái tim của một thiếu nữ nên cũng dễ hiểu khi có sự nhầm lẫn này thôi.....

Cậu ấy có vẻ đang run, nhưng cơ bắp thì đang căng ra, xin hãy dừng lại đi mà! Nhìn đi! Thậm chí cả Xenovia và Irina còn chuẩn bị cả tư

thế chiến đấu sau khi cảm nhận được nguy hiểm đấy!

"M...mil-tan.....Tôi ổn mà. Tôi chỉ bị sốt thôi. Tôi sẽ khỏe hơn sau khi nghỉ ngơi một tí thôi. Sau đó, hãy cùng nhau xem Milky DvD một lần nữa nhé và"

" Quỷ-san!"

Mọi nội thất trong phòng tôi đều rung lên trước giọng nói của Miltan, và một áp lực vô hình bỗng nhiên đè nặng lên tôi!

Khi Mil-tan bỏ tay vào trong cái giỏ của mình....

" Tôi đã điều chế một loại nước uống ma thuật từ dữ liệu sưu tập được của Milky rồi đây \sim nyo"

Cậu ấy đưa tôi một cái chai.

Bên trong đó là một thứ chất lỏng có màu sắc kì lạ....(RIP lần n)

Tôi lại bắt đầu cảm thấy ý thức của mình trôi dần đi rồi. Nó sẽ tốt hơn nếu tôi bất tỉnh ngay bây giờ đấy.....

Từ sáng sớm tôi đã uống một chất độc rồi.... Tôi đã uống một loại đồ uống, thứ mà được cho là làm từ "thảo dược".

Phần 4

Tôi, chàng trai vừa trải nghiệm một thứ đồ uống kinh dị vào buổi sáng, hiện đang nằm thẳng cẳng trên giường.

....Sau đó, tôi đã tống khứ những thứ đó ra hết trong phòng vệ sinh.... Thật sự là có thảo dược bên trong cái đống đó à ? Súp và nước ép được làm bởi Xenovia và Irina, và trên hết là cái thứ đồ uống đặc biệt của Mil-tan. Tôi tự cảm thấy thật khâm phục bản thân khi vẫn còn sống sau khi uống những thứ đó.

Dù sao thì tôi cũng chẳng muốn ăn gì vào bữa trưa. Bao tử của tôi chẳng thể nào tiêu hóa thêm nữa sau khi uống phải những thứ như thế. Để giết thời gian, tôi đành xem TV.

Tôi lại nghỉ học thêm một buổi nữa. Lí do cho việc nghỉ học là bị bệnh. Kiểm tra lại điều kiện của mình, tôi quyết định rằng mình sẽ nghỉ học ba ngày.

Có vẻ như những con quỷ khác ở trường, nhóm Sitri, đã được tiêm phòng rồi. Sau cùng thì tôi vẫn đến trường trước khi bị nhiễm bệnh.

Cẩn trọng không phải là một điều thừa thãi.

.....Vậy là mọi người đang ở trường à ? Oh yeah, tôi đã nhận được email của hai tên ngốc.

[Đừng nói với tao là một kẻ ngốc cũng có thể bị bệnh được nhé ? Không , điều này vẫn có thể xảy ra nếu mày là một kẻ biến thái cực hạn đấy !] [Mày vẫn không thể bắt đầu một cuộc cày video 24/24 , chỉ bằng việc xem đống video mà mình có, đúng không ? Mày cũng trả lại cuốn DVD " Khám phá huyền thoại về bí mật trong nhà tắm IV : Chào mừng đến với Spa dành cho vếu khủng" mà tao đã cho mày mượn trước đó đi]

Yeah. Đúng là những kẻ thô lỗ mà. Khi hồi phục hoàn toàn, tôi chắc chắn sẽ đấm chết cái bọn Matsuda và Motohama. Và tao cũng không có dự định trả cái DVD đó lại cho mày đâu, Motohama!

Khi nhìn vào chiếc đồng hồ đeo tay, thì đã đến giờ sinh hoạt câu lạc bộ rồi. Chắc vào lúc này, mọi người đang cùng nhau vừa ăn uống vừa trò chuyện vui vẻ rồi.

Vậy là cũng không có công việc gì cho tôi hôm nay..... Vì tôi đã luôn vận động cơ thể để làm việc trong suốt thời gian qua, nên cũngđã lâu rồi tôi không được nghỉ ngơi. Có vẻ thời điểm này cũng không tệ đến nỗi nào.

Tuy nhiên, tôi lại cảm thấy cô đơn. Vì thế tôi nên ở cùng với mọi người thay vì cứ như thế này.

....Tôi nên mau chóng khỏe hơn hết sức có thể thôi.

Trong khi đang suy nghĩ vẩn vơ như vậy, bỗng có tiếng gõ cửa.

"Mời vào!"

Khi tôi đáp lại, chỉ có một người tiến vào.

Một người đẹp vừa tiến vào phòng của tôi.

Cô ấy có một mái tóc dài và cơ thể mảnh mai. Mặc dù thế nhưng vẫn chứa đựng những đường cong quyến rũ. Cô ấy có vẻ trạc tuổi với tôi và trông thật thuần khiết. Cái nốt ruồi son dưới mắt của cô ấy để lại cho tôi một ấn tượng mạnh. Hơn hết, cô ấy cũng đang mặc trang phục y tá.

....Tôi biết người này.

Nó từng trở thành một chủ đề nóng hổi trong câu lạc bộ khi mà Azazel-sensei chế tạo ra một thiết bị không lâu trướcđây.

".... Cậu là Kiba đúng không?"

Người đẹp liền gật đầu bẽn lẽn trước câu hỏi của tôi và nói " Đúng vậy".

Vâng, khẩu súng chuyển đổi giới tính mà Sensei đã tạo ra như một

trò chơi khăm. Nếu bị dính phải tia đó, giới tính của bạn sẽ thay đổi. Nếu là một chàng trai thì bạn sẽ biến thành một cô gái. Nếu là một cô gái thì sẽ biến thành một chàng trai. Nó chỉ có thể biết đổi trong một lúc thôi.

Cả phòng câu lạc bộ đã loạn cả lên khi Hội trưởng và những thành viên khác biến thành những gã điển trai.

Sau đó, tôi đã dùng nó để biến Kiba thành một cô gái để chơi cậu ấy. Tôi đã thật sự sốc khi Kiba là biến thành kiểu phụ nữ mà tôi thích....

Nhân tiện, Gasper cũng đã dính phải tia sáng và diện mạo của em ấy vẫn không hề thay đổi. Có vẻ như em ấy đã đánh mất đi thứ quan trọng của một người đàn ông rồi.

.....Tôi thử véo má để kiểm tra xem đây là mơ hay thực.....tuy nhiên, ui da. Đây không phải là một giấc mơ rồi.

Tôi chỉ tay vào cậu ấy trong khi tim đập liên hồi.

"C-cậu, tại sao cậu lại trở lại cái dạng ấy vậy? Hơn nữa, tại sao cậu lại ở đây? Tại sao tớ...tớ...tớ lại trở nên choáng váng thế này chứ?"

Tất nhiên là tôi phải trở nên choáng váng khi mà chàng trai vừa tiến vào phòng tôi lúc này, đang là một mỹ nhân trong trang phục y tá đấy.

Tại sao tên này lại ở đây trong cái thời điểm như thế này chứ ? Đây là thời gian giành cho câu lạc bộ cơ mà!

Kiba vừa nói vừa uốn éo cả cơ thể.

"....Câu chuyện về việc mặc trang phục y tá đã trở nên phổ biến trong hội rồi. Sau đó Sensei bỗng gọi tớ đến và....."

[Sao cậu cũng không đến thăm Ise trong trang phục y tá đi ? Cậu ta thật sự có hứng thú với việc cậu trở thành một cô gái, nên có lẽ cậu ta sẽ cảm thấy vui đấy ? Để vực dậy tinh thần cho cậu ta, cậu nên làm việc này với tư cách là một người bạn đấy]

Đó là những điều lão ta nói với cậu ấy.

Tại sao lão ấy lại làm vậy chứ? Chết đi, Sensei !.... ổn thôi, tên này chỉ trông dễ thương khi biến thành con gái thôi! Bởi vì hắn vốn là một trai đẹp bẩm sinh, tất nhiên là hắn cũng sẽ chuyển thành một mỹ nhân rồi! Và lão ấy đã đưa cậu ấy đến đây với mục đích đó á!

Tôi hạnh phúc lắm, tuy nhiên tôi cảm thấy đây là điều không cần thiết, nhưng tôi cũng cảm thấy Kiba trở thành một mỹ nhân cũng không phải là điều gì tệ hại cho lắm và....

Tôi đã bị lấp đầy bởi những cảm xúc phức tạp và Kiba bỗng hỏi tôi với một khuôn mặt đỏ ửng.

"Tr....trông mình nhìn có ổn không?"

....Bộ trang phục y tá này quả thực rất hợp với cô ấy! Tôi có thể nói ra điều đó bằng chính miệng của mình nhưng tôi lại có cảm giác mình sẽ thua cuộc nếu thật sự nói nó! Thực sự là tôi cảm giác mình sẽ thất bại nếu thừa nhận điều này!

Tôi nên giả vờ, bởi vì tim tôi hiện đang đập nhanh bởi vì cơn cúm rồi. Làm thôi nào. Nếu không, tôi cảm giác rằng có thứ gì đó quan trọng bên trong mình sẽ vỡ vụn mất!

.....Ugh, tôi lại cảm thấy chóng mặt rồi.Tôi liều nói Kiba ngồi lên chiếc ghế kế bên cái giường.

"..... Ngồi đi nào. Trước hết, nói cho tớ biết có gì thay đổi ở trường học không đã. Cậu cũng sẽ nói cho tớ biết mọi người đang bàn chuyện gì tại câu lạc bộ chứ, được không ?"

Khi nghe tôi hỏi vậy, cậu ấy đáp lại một cách vui vẻ bằng cách nhìn vào tôi và nói

"Được thôi"

Vậy là từ trong thân tâm mình tên này cũng lo lắng cho tôi à ? Thì dù sao hắn cũng là bạn tôi mà. Khi tôi còn đang nghĩ về mối quan hệ bạn bè giữa cả hai thì....

"Á "

Bởi vì phải mang giày cao gót mà mình chưa từng được mang bao giờ, cậu ta bị vấp và ngã về phía tôi!

Kiba bỗng ngã vào lòng tôi, phần thân ở phía trên!

" N-này, cậu ổn chứ ?"

Khi nhìn lại thì khuôn mặt của một mỹ nhân hiện đang ở ngay trước mắt tôi rồi.

"……"

Cả hai nhìn vào nhau trong một lúc....

"U...umm..."

Kiba liền nhìn đi nơi khác và có vẻ là cậu ấy đang cố chịu đựng điều gì đó trong khi khuôn mặt thì vẫn đỏ ửng.

Hmm? Nếu đoán không lầm thì tôi đang cảm thấy một thứ gì đó mềm mại trong lòng bàn tay.

Khi nhìn xuống thì....tay tôi đang chạm vào ngực của Kibaaaaaaaaaa!

" Ah, xin lỗi!"

Tôi liền nói xin lỗi và di chuyển bàn tay của mình ra khỏi đó ngay!....Cảm giác của cặp vếu ấy vẫn còn mới như in trong lòng bàn tay của tôi! Không hề có bất cứ nghi ngờ gì cả, chúng tương tự nhau, giống y hệt một cô gái vậy!

.... Vếu của Kiba mềm quá!

" Không không không !"

Tôi lắc đầu thật mạnh, và chối bỏ những cảm xúc trong tâm trí mình lúc này!

Cậu ấy là đàn ông ! Lúc này cậu ấy là một cô gái, nhưng cậy ấy vẫn là một người đàn ông và cậu ấy là một người đồng đội đồng thời là một người bạn của tôi !

Chết tiệt! Tại sao con tim tôi lại đập nhanh thế này chứ?

" "

Kiba, với một khuôn mặt đỏ ửng, đang ôm lấy ngực của mình. Tại sao cậu lại cư xử như vậy chứ hả? Cậu có thể vui lòng cười trừ với khuôn mặt điển trai thường ngày bằng cách nói " Ôi trời. Vếu mình vừa mới bị mò mẫm đấy!" được không?

Hay là do cái tia đó cũng đã biến trái tim của cậu ấy thành một thiếu nữ rồi! Dừng lại đi mà! Nếu cứ thế này thì tôi sẽ bắt đầucó chút thích thú với "mấy thứ đó" mất!!!!

Tôi cũng đang bị hành bởi cơn sốt đây, nên xin đừng có tạo ra một bước ngoặt mới trong cuộc sống của tôi ngay tại đây!

"....Ise-kun, tớ....."

Khi Kiba sắp sửa nói ra điều gì đó với đôi mắt ướt át thì...

" Ise, bọn chị đã về sớm vì lo cho sức khỏe của em đấy."

Hội trưởng và những người khác đã trở về rồi á!

"Nên tui chi sẽ làm những thứ tuyết vời cho cơ thể em"

BICH

Khi chứng kiến cái tình cảnh trong phòng tôi lúc này, Hội trưởng liền đánh rơi cặp của mình xuống đất trong khi mỉm cười

"Rias-oneesama, có chuyện gì vậy?"

Asia đưa khuôn mặt ra từ phía sao lưng Hội trưởng với một vẻ lúng túng. Cậu ấy liền nhìn thấy cảnh tôi nằm trên giườngvà Kiba,

"......Hauuuuuu, Ise-san và.....Kiba-san."

Cơ thể của Asia riền run rẩy và đôi mắt thì chớp mắt liên tục!

Sau đó, từng cô gái trong hội đều trở nên kinh ngạc trước cảnh tượng trong phòng của tôi. Sau một hồi đơ ra, cả bọn liền đồng thanh hét lên.

"""""Diều này nghĩa là sao vậy hả?"""""""

Tôi đang bị dồn ép bởi những cô gái, nhưng tôi vẫn trả lời bọn họ trong khi đang che chở cho Kiba, người hiện đang trong trạng thái hoảng loạn.

" Đây là....."

"Chị chưa bao giờ nghĩ rằng Ise-kun và Yuuto-kun sẽ phát triển mối quan hệ như thế này đấy....."

Akeno-san cũng đang có một biểu cảm phức tạp.

"Không, tình cảnhở đây không phải cảnh đó đâu...."

" E...em đã tư ý quyết định tới đây."

Kiba cũng nói.

"....Tự mình đến đây. Vậy là mối quan hệ của họ cũng đã tiến triển

khá xa đấy....."

Koneko-chan cũng đang bắt đầu nghĩ quá xa rồi!

" Kiba-san là một người đàn ông... và mình là một người phụ nữ thế như...."

Đôi mắt của Asia hiện đang ngấn đầy lệ ! Khẽ nắm lấy đôi vai cậu ấy, Xenovia nói

"Asia, Ise có thể chỉ đang cố gắng làm chủ conđường mà chúng ta không thể nào hiểu được thôi."

" Đúng vậy đấy. Mình nghĩ họ gọi nó là " đấu kiếm"....Aaah, điều này thật là hư hỏng và đồi bại quá đi !"

Irina vừa gật đầu đến những hai lần. Không, đừng có xác nhận nó như vậy chứ!

"E...em cũng sẽ trở thành một cô gái để làm những chuyện đó với Senpai..." (Tôi ko bít nói gì luôn , phải coi lại thể loại thôi)

Xin đừng làm như vậy, Gasper! Xin đừng đưa ra những ý kiến lệch lạc như vậy nữa!

Rossweisse-san vẫn chưa trở về vì chị ấy là một giáo viên.... nhưng cái tình huống này thật khó mà chịu đựng được nữa!

....Ah, nhịp tim tôi lại đập nhanh hơn và tôi bắt đầu cảm thấy hoa mắt rồi... Có thể tôi lại trở nặng hơn rồi...?

Dù vậy, tôi vẫn cố đưa ra lời bào chữa. Cứ thế này, tôi sẽ chấm dứt cuộc sống với họ trong khi mọi người vẫn đang có những hiểu lầm như thế! Không thể nào như vậy đượcccccccc!

"Như... như em đã nói, Kiba và em không hề có mối quan hệ như vậy đâu...Hơn nữa, Kiba chỉ là một trong những người lo lắng cho sức khỏe của em và....hoo..., hoo...."

....Phải rồi, hôm nay tôi chỉ có lấy mất thứchất độc đó thôi, nên tôi chẳng còn tí năng lượng nào cả.

....Tôi nghĩ mình cũng đang cảm thấy đói bụng rồi. Tôi cũng đã thải ra hết những thứ ăn vào buổi sáng, nên giờ tôi chẳng có gì trong bụng cả...

"....Chị biết Azazel là người đã gây ra mọi chuyện, nhưng đây cũng là

lỗi của Yuuto nữa. Em nên nói với mọi người chứ. Nếu trong trường hợp này, chị sẽ cho phép, em biết mà ?

Hội trưởng nhẹ nhàng nói

"Em thật sự xin lỗi. Em chỉ mong là mình có thể làm được gì cho bệnh tình của Ise-kun thôi...."

Kiba cũng đã nhận lỗi vì hành động của mình..... Đây không phải là lỗi của Kiba.

.....Huh ? Ý thức củatôi lại bắt đầu trôiđi xa rồi.

"Dù bằng cách nào, bọn chị đều cần Ise-kun hồi phục hoặc mọi người sẽ không cư xử như mình vẫn hay thường làm nữa. Geez, em thực sư là một kể..."

Ý thức của tôi mất đi trước lời nói của Hội trưởng.

Phần 5

" Mỗi khi Ise bị bệnh thì đây là món tốt nhất dành cho nó đấy. Một bát súp miso với một chút gừng nghiền nhỏ ở bên trong."

Tôi đang tận hưởng bát súp miso mà mẹ vừa mang đến phòng.

"Aaaah..... nó đã lan đi khắp mọi ngõ ngách của cơ thể tôi rồi."

Đúng vậy, chính là điều này. Kể từ khi còn nhỏ, mẹ luôn luôn nấu nó mỗi khi tôi bị bệnh. Tôi không biết được cơn cúm của Quỷ tộc đã được chữa trị bao nhiêu phần rồi nữa. Nhưng mà sau khi con tim và cả cơ thể đã được sưởi ấm, tôi đã cảm thấy khá khẩm hơn rồi. Một cảm giác khác lạkhi đượcchở che. Tôi nghĩ mình sẽ không thể có cảm giác thế này nếu không nhờ bát súp của mẹ.

Hương vị của một người mẹ. Tôi cảm thấy con tim mình đã được cứu chữa bởi nó. Mẹ ơi, con thật sự rất biết ơn mẹđấy.

Sau đó, có vẻ như tôi đã bất tỉnh được một lúc rồi. Tôi chỉ vừa lấy lại được nhận thức thôi, nhưng cơ thể vẫn còn khá yếu do bao tử tôi lúc đó vẫn trống rỗng. Sau đó thì mẹ đã đến và mang bát súp miso đến. Mọi người đều quan sát tôi một cách nghiêm túc.

"....Okaa-sama! Xin hãy dạy cho con cách nấu nó đi ạ!"

Hội trưởng liền tiến về phía mẹ với một thái độ nghiêm túc. Còn mẹ thì lại vô cùng kinh ngạc với đôi mắt mở to ra.

- "Thậm chí nếu con có hỏi ta cách nấu nó, thì nó thật sự đơn giản vô cùng đấy con biết mà !À thì, ta cũng có biến tấu một chút theo kiểucủa mình"
- "C-chính là nó đấy! Okaa-san, xin hãy dạy cho con về khẩu vị của nhà Hyoudou đi ạ! Trong tương lai con buộc phải học nó đấy!"

Lần này là đến lượt Asia!

- "Đương nhiên, con cũng sẽ học về nó nữa."
- ".... Vâng. Xin cũng hãy chỉ dạy cho con về bí quyết nấuăn của nhà Hyoudou."
- Cả Akeno-san và Koneko-chan cũng vậy á! Tôi chẳng biết cái thứ bí quyếtnào như thế cả.Thực sự là cótồn tại thứđó trong gia đình Hyoudou sao?
- " Vậy đây cũng là một phần cho việc huấn luyện con dâu, con hiểu rồi. Con giỏi trong khâu cắt gọt."
- "Đúng vậy, Xenovia cũng nên học một chút về nấu ăn. Oba-sama, bác cũng sẽ dạy cho cả cháu nữa chứ ?"
- Thậm chí là cả Xenovia và Irina! Phải rồi, Xenovia đúng là nên học một chút về nữ công gia chánhđi.
- " Vậy là chúng ta cũng cần phải học nó đấy, Gasper-kun."
- "Đúng vậy! Em sẽ học và nấu ra một món chứa đầy tình yêu của mình dành cho Ise-senpai!"
- Kiba! Gasper! Mục đích của mấy thẳng đực rựa này khi cố tăng điểm trong mắt tôi là gì vậy?
- "Ara ara. Có vẻ như đây là một tình huống nghiêm túc đấy. Dù sao thì chúng ta sẽ học và cách làm súp miso trước đúng chứ?"

- Mẹ liền đi xuống dưới lầu trong khi dẫn theo Hội trưởng và những thành viên khác.
- Bơ đi sự hiện diện của tôi, bài học nấu ăn của gia đình Hyoudou đã bắt đầu!
- Lần này có vẻ như là sẽ có một số lượng bát súp na ná nhau, dựa

vào số người tham gia nấu nó.... Sẽ vất vả cho tôi nữa đây.

Sau một lúc, tại lầu một....

ĐÙNG! XOẢNG! BỐP!

Tôi bỗng nghe thấy vài tiếng nổ, thứ không nên được nghe thấy từ nhà bếp, kèm theo các âm thanh như Ấyyy! và Áaaaaa!

Những thứ đó có thể xảy ra trong việc nấu một món như súp miso sao ? Đừng nói với tôi đó chính là bí quyết nấuăn của nhàHyoudou đấy nhé!

Giờ ăn tối. Có nhiều loại súp miso khác nhau ở trên bàn. Từ những chén trông có vẻ ngon của Hội trưởng, Akeno-san và Asia, cho đến những thứ có sự hiện diệncủa ma quýđược làm bởi Xenovia, Irina và cả Gasper. Có rất nhiều chủng loại khác nhau!

Mẹ, mẹ thật sự đã dạy cho bọn họ cách làm súp miso sao ? Hơn cả một bí quyết nấuăn, nó có màu sắc với mùi vị không thể nào tin được! Cái loại súp miso kiểu quái gì mà các cậu có thể biến nó thành ra thế này vậy hả...

Có quá nhiều dễ dãi trong khâu thực phẩm của gia đình tôi. Thậm chí nếu tôi thử uống một bát súp có vị như thế, chẳng biết chuyện tệ hại gì sẽ xảy ra với cái bụng tôi nhờ vào cái loại "súp miso đen tối" đó đâu!

""""" Xin hãy nếm thử !""""""

Mọi người đồng thanh với một nụ cười.

Ủm, tôi đúng là một gã may mắn. Sau cùng thì mọi người đều đã lo lắng cho tôi cơ mà. Nhưng nếu nó cứ tiếp diễn thế này cho đến khi tôi khỏe hơn, có vẻ như là cơ thể tôi sẽ không còn trụ được lâu nữa đâu!

Vì vậy tôi không hề có bất cứ lựa chọn nào ngoài việc uống chúng với suy nghĩ " Nhanh chóng khỏe lên thôi! Nhanh chóng khỏe lên thôi!" trong đầu.

Cuối ngày hômđó thì khẩu súng chuyển đổi giới tính đã được niêm phong lại.

Mà làm vậy với một thứ đầy sự rắc rối như vậy là điều hiển nhiên thôi....Tuy nhiên, nghĩ đến việc biến đổi những kẻ địch định tấn công

Tập 13 – Ise SOS

Life 4 - Phượng Hoàng chưa được tái sinh

Phần 1

Lúc bấy giờ đang là mùa thu và hiện đang có một vị khách quý đến nhà tôi vào ngày nghỉ.

"C-Chào anh, anh khỏe không?"

Một cô gái xinh đẹp đến thăm nhà tôi, với mái tóc xoắn như mũi khoan ở hai bên đầu.

Tôi thật sự bất ngờ vì cuộc viếng thăm này, khi nói chuyện với cô ấy ở cửa. Hội trưởng, người đang bên cạnh tôi, cũng cảm thấy bất ngờ.

"Em khỏe không, Ravel. Em đến đây vì việc gì thế?"

"Vâng, Rias-sama. Em thành thật xin lỗi vì đến đột ngột như thế này."

Vâng, cô gái vừa chào hỏi với Hội trưởng là Ravel Phoenix, một Quỷ Cấp Cao và là con gái của gia tộc Phoenix.

Tôi gặp em ấy vào cái lần xuống Quỷ giới, nhưng tôi chưa từng nghĩ mình sẽ lại gặp được em ấy ở thế giới con người, đặc biệt lại là nhà của tôi.

Qua thái độ của Hội trưởng, có vẻ như trước đó chị ấy không nhận được bất cứ thông báo nào về chuyến thăm này cả. Đây thật sự là một chuyến thăm hỏi đầy bất ngờ.

Ravel đang mặc một bộ đầm liền rất dễ thương. Sau khi ngọ nguậy cơ thể một cách bẽn lẽn, em ấy nói như thể đã quyết định xong.

"Sự thật là, em muốn được hỏi ý kiến của chị về anh trai em...."

Tôi và Hội trưởng nhìn nhau khi nghe được điều đó.

Nó sẽ có một chút phức tạp đây.

Chúng tôi vào phòng khách. Sẽ thật là kì cục nếu chúng tôi đứng nói chuyện ở trước cửa; rốt cuộc thì cuộc thảo luận cũng trở nên hơi

phức tạp rồi.

Akeno-san rót trà cho Ravel.

"Về Raiser à?"

Ravel gật đầu khi Hội trưởng hỏi thế.

"Vâng a. Em chắc là chị đã nghe về việc anh của em đã rất suy sụp sau vụ việc đó..."

Vào học kỳ một, chúng tôi dính vào việc đính hôn của Hội việc. Vì sự sắp đặt của gia đình hai gia tộc, Hội trưởng và anh của Ravel, Raiser, đã đính hôn.

Hội trưởng, người luôn muốn lấy tình yêu của đời mình làm trọng và không chấp nhận một cuộc hôn nhân sắp đặt, đã hủy hôn với Raiser bằng một trận Rating Game.

Rất nhiều chuyện đã xảy ra, và cuộc cầu hôn đã bị hủy bỏ. Nên vụ đính hôn của Hội trưởng giờ đã không còn nữa.

....Chuyện đó đã trở thành một chủ đề khá hot giữa những Quỷ Cấp cao ở Quỷ giới, và nó đã để lại những ấn tượng phức tập trong họ. Vì chuyện quan trọng của những Quỷ Cấp Cao là việc nối tiếp các thế hệ, cũng dính líu nên nó đã trở thành một scandal của những quỷ thuần chủng, những ngườicoi trọng truyền thống.

Tôi cũng đã dính liếu khá sâu vào chuyện đó. Sau cùng thì tôi đã là người đánh cho Raiser tơi tả và mang Hội trưởng khỏi bữa tiệc đính hôn!

Về chuyện đó, tôi sẽ không hối hận đâu. Vì Hội trưởng là người tôi yêu nhất, tôi đã mạo hiểm cả cuộc sống của mình để ngừng cuộc đính hôn vì chị ấy không thích thế. Thậm chí bây giờ tôi cảm thấy tự hào vì đã cứu được Hội trưởng...nhung về phía nhà Phoenix thì, có lẽ tôi là kẻ thù không đội trời chung đối với họ...Tôi cần phải chấp nhận sự thật đó.

Một sự căng thẳng kì lạ nổi lên giữa Hội trưởng và Ravel. Cuộc đính hôn đã bị hủy bỏ bởi cha mẹ họ, những người đứng đầu hiện tại. Hai người ấy nên nói chuyện một cách bình thường, tuy nhiên cuộc thảo luận hơi phức tạp vì nó bàn về Raiser, người mà tôi đã đánh bại.

Raiser và gia đình hắn, nhà Phoenix, với khả năng tái sinh của Phoenix, một loài chim bất tử. Tôi đã sử dụng sữc mạnh ngủ say trong mình...sức mạnh của Sekiryuutei để đánh bại hắn.

Sau đó, Raiser đã trở nên cực kỳ suy sụp vì thua tôi và Hội trưởng. Dù đã 6 tháng kể từ khi vụ việc ấy xảy ra, nhưng hắn ta vẫn không hề hồi phục.

Cùng với việc nếm trải thất bại đầu tiên trong cuộc đời, phụ nữ cũng bỏ hắn ta. Với một người đàn ông, không có gì đau đớn hơn chuyện đó.

Tôi đã nghe cuộc nói chuyện của họ cùng với Asia và những người khác ở góc căn phòng.

"Raiser huh. Mình cũng có nghe chuyện về hắn ta...."

"Hắn ta là người như thế nào vậy?"

Dù gì thì Xenovia và Irina cũng chưa từng gặp hắn.

"Umm, hắn ta đến từ nhà Phoenix và"

Asia bắt đầu giải thích cho hai người họ. Oh yeah, chuyện đó xảy ra gần như ngay lập tức sau khi Asia gia nhập nhóm.

"Thế giới của Quỷ Cấp Cao chắc chắc rất phức tạp. Nhưng tôi luôn muốn là một phần của xã hội thượng lưu. ... Tôi tự hỏi là mình có thể kiếm được người đàn ông giàu có nào không."

Rossweisse-san đang nói thứ gì đó.

"...Em gái bé nhỏ đã không quản đường xá để đến nơi thuộc về nhà Gremory... Có lẽ họ thật sự gặp rắc rối đấy."

Em đúng đấy, Koneko-chan. Có thế là nó như vậy đấy.

Tôi không rõ làm thế nào mà mọi chuyện thành ravầy, nhưng Ravel đã đến đây sau khi rất nhiều biến cố xảy ra, huh.

Ravel đang giấu vẻtsun-tsun thường ngày với tôi. Khi tôi gặp em ấy lần đầu, em ấy không chỉtsun-tsun mà còn tỏ ra vẻ là một cô gái giàu có với thái độ cứng nhắc. Nhưng hôm nay, em ấy có hơi trầm lặng.

Hội trưởng mở lời để phá vỡ không khí im lặng.

"Vậy Raiser...đã không hồi phục kể từ lúc ấy."

Ravel gật đầu khi nghe Hội trưởng nói. Thật sự là sẽ rất bình thường

nếu Ravel nói "Đó là lỗi của chị!"
nếu xét về vị trí của chúng tôi hiện tại, nhưng không có vẻ gì là em ấy sẽ nói thế cả.

Well, đó là thứ tôi luôn nghĩ tới mỗi khi tôi gặp em ấy ở Underworld, nhưng có vẻ là Ravel không đổ lỗi chuyện đó cho chúng tôi. Thay vào đó, cô ấy còn nói tôi rằng đó là bài học đáng giá cho anh trai mình. Kể cả khi em ấy nói thế, lo lắng cho gia đình mình là một việc vô cùng hiển nhiên.

Sau khi uống trà, Ravel nói.

"....Đúng thật là đáng lẽ em không nên đến đây. Nhưng khi em hỏi ý kiến ở một vài nơi khác, họ nói là nên hỏi ý kiến của Rias-sama.Kể cả khi những cách chữa trị đã được thử, nhưng vẫn không có tiến triển gì...."

"Với chi à? Ý em là sao?"

Ravel trả lời câu hỏi của Hội trưởng

"Để làm lành trái tim tinh thần cảu anh trai em, em đã nhận được lời khuyên như vầy....'Có lẽ tốt hơn hết học từ những thứ gọi là 'sự can đảm' từ những người hầu của Rias-sama"

Tất cả chúng tôi và Hội trưởng đều không nói nên lời trong một lúc khi chúng tôi nghe câu trả lời "Ruột", nhưng nhanh chóng có vài tiếng cười vang lên trong phòng. (Edit: Trong eng thì ravel nói đến từ guts, trong đây có nghĩa là can đảm, gan góc. Nhưng Issei lại hiểu nhầm sang nghĩa gốc là "ruột")

Hahaha....Ruột à. Chắc chắn là mọi người trong nhóm, kể cả tôi, đều có ruột.

Khoan đã, tại sao mọi người lại nhìn tôi vậy? Vâng vâng, tôi chỉ mới hiểu nó là ruột thôi!

Khi bầy không khí bớt căng thẳng, Ravel nói ra hết tất cả những thứ em ấy giữ trong lòng mình.

"Sự thật là, anh trai em đang rất tuyệt vọng! Vì anh ấy đã buồn hơn 6 tháng sau thất bại duy nhất đó...! Có vẻ anh ấy sợ Rồng? Anh ấy đã không tham gia trận Rating Game nào kể từ đó và anh ấy viết về nó ở một tạp chí tám chuyện, nơi có thể viết lên bằng bất cứ cách nào họ muốn! Anh ấy bị ám ảnh sau khi bị đánh bại bởi Ise-sama và anh ấy cũng không muốn nói bất cứ thứ gì liên quan đến Rồng. Em muốn cũng hiểu nếu anh ấy giữ mối thâm thù. Nhưng chị biết không anh

ấy sợ? Nếu là đàn ông, anh ấy nên học từ thất bại và tiến lên! Anh ấy thật sự tuyệt vọng, chỉ tuyệt vọng thôi!

....Mọi người đều tròn mắt khi nghe cách nói nhưu súng máy của em ấy.

Em ấy chịu quá nhiều sức ép à. Vậy Raiser đang trong tình trạng tồi tệ như vậy à?

"....Mặc dù vậy, anh ấy vẫn là anh trai của em."

Tận sâu trong tim mình, em ấy vẫn luôn lo lắng cho hắn ta.

Hội trưởng, người được hỏi ý kiến, chắc sẽ cảm thấy khá phức tạp đây. Điều đầu tiên là, chị ấy sẽ không thể từ chối nó và Ravel không đến để đổ trách nhiệm lên đầu chúng tôi; em ấy đến đơn thuần vì lo lắng cho anh trai mình.

....Vâng. Như tôi nghĩ, chỉ có duy nhất một cách thôi. Tôi quyết định nói những gì mình nghĩ.

"Hãy để việc đó cho anh, Ravel. Anh sẽ làm những thứ liên quan đến nó."

Ravel và những người khác đều nhìn tôi.

Tôi tiếp tục khi cọ cọ má mình.

"À À, đó là thứ em đã gây ra, nên em nghĩ mình phải sửa chữa nó. Và em muốn cái gọi là 'can đảm' đúng không? Để đó cho anh. Nếu thứ mà em đang nói đến là lòng can đảm, thì anh sẽ là người mà em cần. Mặc dù anh là Quỷ, anh đã từng một lần phải sống trong núi và trải qua nhiều khó khăn gian khổ. Anh đã quen với điều này rồi."

"...Anh ấy cũnglà hiện thân của giá trị ở cả mặt tốt và mặt xấu."

Điều đó đúng đấy, Koneko-chan!

"Ise, đây là chuyện của..."

Nghe có vẻ là Hội trưởng muốn nói "Chị sẽ làm chuyện đó", nên tôi đưa tay ngừng lời chị ấy.

"Sẽ ổn thôi. Em đã có kế hoạch rồi."

Tôi không có chém đâu. Tôi thật sự có ý tưởng rồi. Có một ý nghĩgì đó vừa mới vụt qua trong đầu tôi, điều đó có thể đặt giá trị và anh ấy

và rèn luyện cả cơ thể và tâm hồn hắn. Hahaha, bởi vì tôi đã được rèn luyện, trí óc tôi đã thích ứng để nghĩ như vậy. Không có tài năng có thể hữu dụng trong lần này.

Khi tôi nhìn sang Ravel, khuôn mặt em ấy trông rực rỡ hơn hẳn, nhưng em ấylại ho một tiếng sau khi nhận ra điều đó.

"V..V...Vậy là không còn cách nào khác rồi. Em không phiền khi nhờ Ise-sama. Vậy nên xin hãy làm việc chăm chỉ vì Quỷ Cấp Cao. Em.....Em sẽ tự mình cảm ơn anh."

Vâng vâng. Anh sẽ cố gắng hết sức mà. Sau đó, Hội trưởng thở dài, và gật đầu.

"Chị hiểu rồi. Chúng ta sẽ bắt đầu kế hoạch làm cho Raiser hồi phục lại, với Ise sẽ là bác sĩ trị liệu chính."

Vậy là nó đã được quyết định như vậy đấy, chứ trị cho tên khốn Yakitori đó.

Phần 2

"Haaa....Nó lớn quááááá~."

Tôi bị đứng hình bởi tòa lâu đài lớn trước mắt mình.

Ngay bây giờ chúng tôi, "nhóm Gremory + Irina", đến thăm dinh thự của Nhà Phoenix.

Khi chúng tôi dịch chuyển đến lành thổ nhà Gremory từ thế giớ loài người, chúng tôi đến đây thông qua ma thuật bằng cách thực hiện nhiều "bước nhảy"... Lâu đài này lớn thật! Nhà của Hội trưởng cũng lớn nhưng cũng không thể so sánh với nó được.

Tôi biết được rằng họ thu được nhiều lợi nhuận từ vật phẩm chữa trị "Phoenix Tears" và xem ra họ làm ra rất nhiều tiền!

Cửa của lâu đài mở ra trong tiếng cót két của kim loại và tất cả chúng tôi bước vào trong.

Sau khi đi qua khu vườn của lâu đài, chúng tôi đến nơi ở của người Nhà Phoenix. Trước cánh cửa lộng lẫy, Ravel người đang mặc đầm cùng với vài người hầu đang chờ chúng tôi.

"Chào mọi người, chào mừng mọi người đến với Nhà Phoenix."

"Chào em, Ravel. Nếu chị nhớ không lầm thì Raiser sống ở đây đúng

không?"

Hội trưởng hỏi em ấy. Tôi thấy rằng Hội trưởng có vẻ đã đến đây khi còn nhỏ, nên chị ấy quen thuộc với những thứ bên trong lâu đài.

"Vâng, chúng ta có thể đến thẳng phòng anh ấy từ đây."

Với sự hướng dẫn cảu Ravel, chúng tôi đi vào trong nhà.

Ôi, trần cao ghê gớm! Và các ngọn đèn treo cũng rất tuyệt nữa! Khắp nơi đều có những tượng và tranh đắt tiền! Nó chắc chắn là không thua kém nhà Hội trưởng.

"Đó có phải là Rias không. Cũng đã khoảng thời gian rồi. Và cũng lâu rồi từ lần gặp cuối, Sekiryuutei."

Một giọng nói mới. Khi tôi nhìn, một người tôi quen đang đứng trước cầu thang.

Đó làm một người phụ nữ đeo mặt nạ nửa mặt, Isabela-san, Cô ấy là người hầu của Raiser.

"Cũng lâu rồi nhỉ, Isebela-san."

"Tôi đã nghe nhiều tin đồn. Kể cả khi tôi chiến đấu nghiêm túc một lần nữa, tôi cũng sẽ không thể thắng được."

Cô ấy không nói những điều như trước nữa? Cô ấy là người hầu duy nhất của Raiser có ấn tượng tốt với tôi.

"Chủ nhân của tôi đang ở đó. Xin hãy theo tôi."

Chúng tôi theo Isebela-san lên lầu và đi qua ngôi nhà rộng lớn.

"Vậy Raiser....-san thường làm những việc gì?"

Tôi hỏi trong khi đi. Isebela-san thở dài trả lời.

"Anh ấy tự giam mình trong phòng và dùng hệ thống giả lập Rating Game, hoặc đôi khi anh ấy cũng gọi vài thường dân giỏi cờ đến tận đây để có thể đánh cờ với họ."

Vậy là hắnđã trở thành một hikikomori.

Vậy là, một tên đẹp mã trở thành hikikomori. Tôi thật sự không thể tưởng tượng ra được điều đó.

Chúng tôi đi khoảng mười phút. Nhà lớn thật. Nó lớn vật vã! Tôi cũng nghĩ nó giống như nhà Hội trưởng, nhưng nhà của Quỷ Cấp Cao quá lớn! Và số phong thì nhiều kinh khủng! Tôi thậm chí không có chút hy vọng nào để tìm đường ra một khi đi lạc ở đây!

Trong khi tôi nghĩ như vậy, Isabela-san và Ravel dừng trước một cánh cửa.

Một cánh cửa lớn. Một con chim lửa uy dũng được chạm trên cánh cửa.

CỐC CỐC

Ravel gõ cửa.

"Onii-sama, em có một vài người khác cho anh đây."

....Không có tiếng trả lời. Hắn đang ngủ sao? Sau khi nghĩ vậy, tôi nghe một giọng nói từ bên trong.

[....Vậy là em à Ravel. Anh không muốn gặp ai hôm nay cả. Anh có một giấc mơ tồi tệ.... Anh không có tâm trạng để gặp mọi người.]

Nghe thế, Ravel thở dài. Sau đó, em ấy nói.

"-Là Rias-sama."

Sau một khoảng lặng....GASHAAAN! Tiếng một vật rơi xuống sàn vang vọng bên trong căn phòng.

[-!...Em nói là....Ri.....Rias.....?]

Hắn thật sự hoảng sợ. Chị ấy chắc chắn là một vị khách không mong đợi của hắn.

Hội trưởng đứng trước cửa phòng và nói chuyện với hắn.

"Raiser. Là tôi đây."

[....Cô còn muốn gì ở tôi bây giờ nữa hả Rias? Cô đến để cười vào mặt tôi phải không? Hay là cô đến để nói về mối quan hệ riêng tư của cô và Sekiryuutei?]

Hắn hạ thấp giọng. Hơn nữa, nói nghe có vẻ thù hằng.

"....Hãy cùng nói chuyện một chút nào. Hãy cho tôi thấy mặt của anh."

Sau khi nghe Hội trưởng nói thế, chúng tôi nghe tiếng chân dữ dội bước tới hướng này và cảnh cửa mở tung ra.

Người mở của là Raiser với bộ tóc bù xù và quần áo sọc sệch.

"Cô muốn nói điều gì với người đàn ông bị cố từ chối chứ...?"

Đôi mắt ngấn lệ và có chút giận dữ trong lời nói, nhưng sắc mặt của hắn thay đổi khi thấy tôi.

"Se, Se, Se, Sekiryuutei!"

Hắn chỉ vào tôi và la hét.

"N-Này, xin chào."

Tôi cười, và đưa tay lên chào hắn.

"....Hi."

Hiii ư?

Chuyện gì đang xảy ra vậy!?

Raiser hét toán lên và chạy vào phòng! Anh nghiêm túc đấy ư!?

Sau đó hắn hét ầm lên và chạy vào chiếc giường đắt tiền có màn che.

"L-Làm ơnnnnnnnnn mà \sim ! Tôi không muốn nhớ về điều đó đâu! Tôi không muốn nữa đâu! Tôi không muốn sống lại cái cảm giác tồi tệ lúc ấy lần nào nữa đâu \sim !"

•••••

Mọi người thật sự sốc, nhưng cũng bối rối vì thái độ của Raiser.

....Đ-Đây là.....

Người đã xem thường tôi với thái độ kiêu ngạo bây giờ lại trửo nên sợ hãi trong lúc thấy tôi và hắn tự giấu mình trong giường.

"Raiser-sama~"

"Nó đã ổn rồi∼"

Người hầu của Raiser, cặp sinh đôi cầm cưa máy, đang trấn tĩnh Raiser.

Nhưng Raiser chỉ run sợ hãi trong giường cửa mình.

"Raiser đã không thua một trận nào kể từ khi được sinh ra."

Hội trưởng giải thích. Ravel cũng gật đầu đồng ý.

"Vâng. Có vẻ như thua Ise-sama, đã để lại một vết sẹo sâu ở cả thân thể lẫn tâm hồn anh ấy."

"Nhưng, Raiser-san cũng mạnh mà. Nếu là bây giờ...mình tự hỏi không biết ai trong chúng ta mạnh hơn?"

Kiba trả lời câu hỏi của tôi.

"Nếu là Ise-kun bây giờ, cậu có thể so sánh với Mr. Raiser Phoenix ở thời kỳ mạnh nhất của anh ấy. Không, nhiều khả năng là cậu có thể đánh bại anh ta. Ở khía cạnh tinh thần...giá trị mà cậu có cao hơn anh ấy. Áp lực đối đầu với một Thiên Long sẽ bòn rút tinh thần họ và nó cũng là điều cản trở đặc tính của chim bất tử. Chim bất tử là nhân tố lớn nhất làm nên sức mạnh của Phoenix, vậy nên sự cản trở đó sẽ giáng một đòn mạnh vào anh ta."

Ho, nếu cậu ấy nói như vậy thì đều đó có thể là thật. Liên quan đến trận đấu, xét cho cùng thì cậu ấy cũng tính toán kỹ càng rồi.

"...Chiến đấu với tôi đáng sợ vậy à?"

Tôi hỏi Kiba một lần nữa, khi chỉ vào mình. Kiba gật đầu khi nở nụ cười gượng gạo.

"Với cậu là một Thiên Long thì đã đủ sợ hãi rồi, nhưng cũng vì chúng ta không lường trước được rằng cậu có thể làm cái gì nữa."

Vậy à? C-Chà, thậm chí tôi cũng sợ những nhân tố bí ẩn, những nhân tố làm cho một vài thứ xảy ra. Nhưng đối đầu với sự bất tử cũng đáng sợ lắm. Thật đáng sợ khi thấy một người cứ tái sinh và hồi phục mỗi lần mình hạ gục hắn."

"Onii-sama. Vì Rias-sama và nhóm của chị ấy tất cả đều đây, nên làm ơn hãy ra khỏi giường đi!"

Ravel cố gắng lấy cái mềnh ra khỏi hắn và kéo hắn ra khỏi giường.

"V..Về nhà đi! Làm ơn về nhà đi màààààà~!"

- Đó là những gì Raiser hét lên.
- "Umm, hãy bắt đầu bằng việc buộc hắn ra khỏi phòng."
- Sau đó, chúng tôi hợp tác với người hầu của hắn và thành công trong việc đẩy hắn ra khỏi phòng và đi ra khu vườn.Mặc dù nó hơi mất một ít thười gian.
- Tôi thu xếp đồ cảu mình ở trong vườn. Tất nhiên, với những thứ tôi chuẩn bị
- "Vậy kế hoạch tiếp theo là gì?"
- Với câu hỏi của Hội trưởng, tôi chỉ lên trời.
- "Ông ấy sẽ đến sớm thôi."
- Khi tôi gọi cho ông ấy trước đó, ông ấy nói sẽ có mặt ngay lập tức.
- -Sau đó có một bóng đen lớn bay từ xa tới.
- "Ah, ông ấy đây rồi."
- Một cái bóng khổng lồ trên đầu chúng tôi!
- ZUUUUUUUUUUUUUN!
- Một con Rồng khổng lồ đáp xuống làm mặt đất rung chuyển mạnh.
- "Đã là lâu rồi không gặp tất cả các cậu."
- Con Rồng khổng lồ là....một cựu Long Vương, Tannin!
- "Lão già, cảm ơn vì đã đến nhé."
- Tôi cảm ơn ông ấy, và Raiser hét lên.
- "Ta, Ta, Ta, T-T-T-T-T-T-Tannin! Quỷ Thượng Cấp.....R-Rồng Huyền thoại∼"
-Ah, thậm chí hắn cũng không thể thấy Rồng à? Hắn thật sự sợ sao....Well, sau cùng thì lão già vẫn là một con "Rồng".
- Mắt lão già nhìn sang Raiser.
- "Raiser Phoenix, huh. Ta đã xem một vài trận Rating Game của người. Ta đánh giá người là một vị "Vua" tiềm năng trong tương lai, nhưng... Xét tới tình trạng người bây giờ, có vẻ như người có vài rắc

rối."

Tôi giải thích ngắn gọn cho lão già. Thậm chí lão già cũng nói "Tuyệt vọng".

"Ông có nghĩ rằng ông có thể rèn luyện hắn như những gì tôi được rèn luyện không? Giai đình hắn nói muốn cho hắnmột chút can đảm."

Lão gài cười lớn khi nghe tôi nói.

"Ta hiểu. Can đảm à. Nghe hay đấy. Có phải sau đó cậu sẽ nói cậu muốn lên trên núi phải không?"

"Vâng, tôi nghĩ điều đó được đấy. Tôi cũng đã thu xếp đồ đạc của tôi và hắn."

"Cậu chuẩn bị tốt đấy."

"Hơn nữa, có một thứ tôi nghĩ đến. Vậy đó là Hội trưởng sẽ thế nào. Tôi sẽ mang theo một người với tôi và vào trong núi để rèn luyện với ông già."

Đó là kế hoạch của tôi. Tôi sẽ để những thứ đơn giản sang một bên. Tôi nghĩ chúng tôi có thể rèn luyện hắn bằng cách buộc hắn lên núi và thay đổi môi trường sống của hắn.

Tôi cũng đã bị buộc lên núi vào mùa hè và được rèn luyện rất nhiều... Uuu, tôi nhớ lại những kỷ niệm khổ sở....

"Núi tốt đấy. Yeah, bằng cách nào đó nó sẽ thành công thôi."

"Nó như một sự tưởng tượng khi Rồng và phượng hoàng cùng nhau rèn luyện trong núi!"

Xenovia và Irina nói nhũng thứ như thế đấy. Không, việc này thật sự rất là phiền phức đấy, các cậu biết không? Nhưng tất cả là vì Hội trưởng và Ravel. Nên tôi sẽ mang hắn lên núi cùng với tôi.

"K..Khôôôôôôôôôôg!"

Raiser giang đôi cánh lửa ra và cố trốn thoát, nhưng-

GRAB!

Bàn tay to lớn của lão già nhanh chóng tóm lấy hắn.

"Đừng trốn. Nếu người là đàn ông, hãy tự mình chuẩn bị đi."

Nếu bạn nhìn từ đây, hắn trong như một con chuẩn bị bị xơi tái bởi Rồng vây!

"Hôi trưởng, Asia, mình đi đây!"

Tôi nhanh chóng leo lên lưng của lão già, và chào tạm biệt Hội trưởng và Asia.

Hội trưởng nhìn lên tôi và hỏi.

"Ise, chị có thể để những voiệc này cho em chứ?"

"Tất nhiên rồi!"

"Hiiiiiiiiii~!"

"Hãy gọi cho chi khi em gặp rắc tối!"

"Vâng, Hội trưởng!"

"Xin đừng cố ép buộc mình quá."

"Được mà, Asia!"

"Em cũng sẽ đi với anh!"

Khi tôi chào tạm biệt những đồng đội của tôi, Ravel bước tới và tuyên bố chắc nịch như thế, vậy alf em ấy cũng đi theo nữa. Cái gì, em ấy cũng muốn đi theo nữa à!? Nhưng tôi cảm thấy không tốt khi mang theo một cô gái lên núi cùng tôi.

Tôi bối rối và Ravel nói với tôi.

"Anh trai em....Em muốn chữa trị anh ấy cùng với anh!"

"-!"

Đôi mắt em ấy kiên định. Chắc em ấy phải lo cho anh trai mình lắm.

"Con bé có đôi mắt đẹp đấy. Hyoudou Issei, bảo vệ con bé sẽ không thành vấn đề đâu."

Lão già nở nụ cười tươi rói.

"Chắc rồi. Hãy cùng đi với nhau nào Ravel."

Ravel tươi cười nói "Vâng ạ!", sau đó sử dụng quỷ lực của em ấy để thay quần áo thành loại có thể di chuyển dễ dàng. Em ấy mặc như

một nhà thám hiểm cùng với áo khoát safari.

"Ise, hãy chăm sóc cho Ravel nhé."

"Vâng, Hội trưởng!"

Mặt khác, anh trai em ấy....

"K..Không! Tại sao ta phải lên núi chứ!?"

Raiser đang nổi điên trong nắm tay lão già.Vì anh cho thấy một thái độ tuyệt vọng như thế khi em gái của anh cho thấy một thái độ dũng cảm thôi...

"Tất cả là đều vì anh cả. Vứt bỏ thái độ công tử đó và lên núi đi. Cả thể chất và tâm hồn của anh sẽ được làm sạch khi anh hít thở không khí trong lành."

Hắn liếc tôi, đúng hơn là nhìn tôi với nỗi sợ hãi. Có vẻ giống hắn hơn.

"Các người hầu của ta! Hãy cứu ta! Đây là một yêu cầu!"

Raiser yêu cầu sự cầu giúp từ những cô gái bên dưới hắn....

"Raiser-sama, xin hãy chịu dựng nó."

" " Chiến đấu vì nó đi!" "

Họ chỉ cổ vũ hắn, trong khi vẫy tay chào. Thấy thê, Raiser bị sốc đến nỗi cặp mắt của anh ta như muốn rơi ra.

"C-Các cô! Tất cả các cô đều là đồ vô tâmmmmmmmm!"

FLAP!

Cuối cùng, lão già bay khỏi khu vườn. Ravel ôm chặt tôi.

"Cứuuuu vớiiiii!"

Khi tôi nhìn Raiser, tôi lại nghĩ về cnahr tượng của mình màu hè năm ấy.

Vâng. Bị bắt bởi một con Rồng thật sự rất đáng sợ!

Azazel là người nghĩ ra kế hoạch này đầu tiên. Đúng như tôi nghĩ, ông quá độc ác mà!

"Hyoudou Issei, nếu cậu muốn kên núi, ta có một nơi tốt đây. Chúng ta sẽ đi tới đi đó chứ?"

Lão già đưa ra lời đề nghị, Hmmm, nơi nào thế?

"Chúng ta sẽ đi đâu?"

Khi tôi hỏi, lão già trả lời với giọng hơi vui.

"Lãnh địa của ta."

Phần 3

"Wow, thất tuyết vời."

Tôi ngạc nhiên trước khung cảnh trước mặt mình.

Đang có rất nhiều Rồng ở đây, ngay trước mắt tôi!

Nơi lão già đưa tôi, Ravel, và Raiser đến là lãnh địa cảu ông ấy, nơi có rất nhiều Rồng khổng lồ!

Ở đây có những lỗ lớn trên vách đá ở hẽm núi và có những con Rồng cao 10 mét thình lình ló đầu ra. Nhiều con Rồng đang giang cánh và bay lượn trong thung lũng. Nó có vẻ như rất nhiều Rồng sinh sống ở đây.

Raiser, Ravel, và tôi được thả ở một mỏm đá trên vách núi, nơi chỉ vừa cho một người đứng.

Một hẽm núi rộng lớn ngay trước mắt chúng tôi! Đối với người như tôi, một người không biết bay, sẽ rất nguy hiểm nếu té xuống từ đây.

Những con Rồng nhìn chúng tôi từ tổ của mình như thể chúng tôi là sinh vật quý hiếm. Tuyệt vời, Có vẻ như rất nhiều quái vật ở đây! Tôi đã nghe về việc Rồng cũng sống ở Underworld, nhưng đây là lần đầu tiên tôi thấy nơi chúng sống.

"Đây là tổ Rồng, nơi người dân của ta sinh sống. Khu vực này là mỏn đá duy nhất chúng ta sinh sống, nhưng cậu cũng có thể nói nó là đường biên, nơi những Quỷ dạng người như các cậu chỉ có thể sinh tồn thôi. Những tộc Rồng đó là những người có thể giao tiếp với người khác."

Lão già giải thích.

"R..R..Rong...."

Raiser, người đang đứng kế bên tôi, tái xanh mặt sau khi thấy những đàn Rồng trước mắt.

"Có phải ngài đã triệu hồi chúng tôi?"

Một con Rồng xanh biển và một con khác màu xanh biển nhạt xuất hiện trước mặt chúng tôi.

"Vâng, Hyoudou Issei, đâu là hai Rồng cấp cao phục vụ ta. Ta đang nghĩ đến việc giao Raiser cho hai người họ."

Nói thế, lão giả giải thích tình hình cho hai chú Rồng.

"Đã rõ."

"Nó chắc chắn được~."

Cả hai người họ trả lời nhanh chóng. Có vẻ như Rồng xanh trả lời hơi vô tư mặc dù...

"Raiser Phoenix."

Lão già chỉ nói một câu sau khi gọi Raiser.

"Chúng ta sẽ luyện tập thể chất và linh hồn gần hẽm núi này!"

"...Uuu, chuyện đó sao có thể được..."

Raiser lắc đầu trong khi lấy hai tay che mặt. Xin hãy quyết tâm lên. Nó không có gì đâu, thấm chí nếu anh có những kinh nghiệm gần chết thì anh cũng không chết được đâu vì anh là bất tử mà! Trong khi tôi gật gật đầu...

"Hyoudou Issei, cậu cũng nên rèn luyện nữa. Hãy chạy trước đi."

Lão già nói với tôi.

Tôi biết là ông ấy sẽ nói vậy mà... Tôi cũng đã quyết định rồi và chuyển sang bộ đồ leo núi mà tôi đã chuẩn bị.

"Này, này, cậu đang quá chậm đấy!"

"Uwaaaaaaaah! Bị đống băng mất! Lửa của tôi chuẩn bị bị đóng băngggggggg rồiiiiiii!"

BUUUUUUUN!

Ở phần núi tuyết, tên Yakitori đang bị đuổi theo bởi một con Rồng. Con Rồng xanh biển nhật đang thở ra băng từ miệng, cũng như đang đuổi theo Raiser, người đã chuyển sang bộ đồ leo núi.

"Chết tiệt!"

"Raiser-dono! Thứ nên hô lên trong lúc tập luyện là [Rồng]! Hãy nhắc lại sau tôi nào, Rồng!"

"R-Rồng!"

Tôi đang chạy trên núi tuyết trước hắn một khoảng xa. Nơi chúng tôi chạy quanh không đầy tuyết và cũng không lạnh đến nỗi chúng tôi run lẩy bẩy. Bây giờ đang là ban ngày nên tuyết rơi cũng không nhiều.

Con Rồng xanh biển nhạt là một loài Rồng cấp cao được gọi là "Rồng Bão Tuyết".

Nhưng, trời ạ~. Xin hãy nhìn mọi người đi. Trong đằng sau như là một tấn bi kịch. Rốt cuộc, hắn chỉ giống một nhà thám hiểm bị đuổi theo bởi một con Rồng lớn ở trên núi.

"Onii-sama! Làm sao mà anh có thể làm ầm lên như thế chứ!?"

Ravel, đang ở trên đầu của con Rồng xanh nhạt, đang cố cổ vũ tinh thần Raiser.

Cuộc tập luyện bắt đầu bằng việc chạy đầu tiên.

Nó có vẻ hơi khó để chạy vì tôi phải bước trên tuyết thứ tôi không quen thuộc. Nhưng nó có vẻ rèn luyện cho chân và hông cảu tôi khá nhiều. Nó rất khó khăn, nhưng tôi cso thể chạy khi chỉ nghĩ tất cả chỉ là tập luyện.

Ở trên tôi là Rồng xanh. ...Nó bay thẳng trên trời trong khi chơi đùa với một màn hình cảm ứng lớn và hát với mũi ông ấy. Hắn chắc chắn khác với chú Rồng xanh nhạt phía trước tôi. Có thể là định kiến, nhưng thấy một chú Rồng chơi với đồ công nghệ cao là trí tượng tượng của tôi vụn vỡ.

Trong khi tôi nghĩ đến những việc như thế, chú Rồng xanh trước mặt tôi nói.

"Sekiryuutei-dono, chàng công tử từ nhà Phoenixra sao rồi?"

"Eh? Ah, well, hắn có vẻ như có một khoảng thời gian khó khăn."

"Nhưng điều này thật điên rồ \sim . Hắn thật sự yếu. Tôi nghĩ những chàng công tử Quỷ Cấp Cao thì phải rất cừ chứ, nhưng có vẻ như họ yếu hơn tôi nghĩ. Thật là điên rồ mà."

....Chắc hắn đang nói giảm thôi. Mà sao anh ấy sặc sỡ vậy? Có vẻ như hắn là chủ lực của Long tộc mang tên "Sprite Dragon". Người hầu của Asia trông cũng tương tự như vậy, một chú Rồng nhỏ, cũng là một thành viên của tộc này. Liệu nó có thành một chú Rồng sặc sở như vậy trong tương lai không....?

Sau khi đã chạy một giờ rồi, chnsg tôi nghỉ xả hơi và uống chút nước. Kế bên tôi, Raiser ngồi bệt xuống đất và thở nặng nề.

"....Tôi chết mất...."

Giọng hắn yếu thật, Này, này, thậm chí tôi còn có thể chạy tiếp nữa đấy. Chắc hắn cạn hết thể lực rồi.

"Anh có biết anh đã không chạy một khoảng thời gian dài lắm rồi không?"

Khi tôi hỏi, hắn trả lời với một giọng không vui vẻ gì.

"I-Im đi! Tập luyện bằng cách sống trong núi chỉ dành cho những tên thô lỗ thôi! Đó là vì sao Quỷ chuyển sinh không biết gì cả!"

"Anh đang nói cái gì thế? Thậm chí là Quỷ trở nên mạnh hơn khi rèn luyện, nên không có gì mất mác khi thực hiện cuộc tập luyện này anh biết chứ?"

"Ta là một Quỷ thuần chủng ngươi biết không? Quỷ Cấp Cao phải sống như một quý tộc, bằng cách có quyền lực ở trong huyết thống và tài năng cảu chúng ta! Gia tộc của ta lớn đến nỗi có thể lấy bất kỳ ai từ nhà Gremory, những người sinh ra Ma Vương, để làm hôn thê! Để ta làm những việc bẩn thlu như thế này...!"

Ah, đây chắc chắn là thái độ của một tên công tử chính cống. Nó vẫn là ngày đầu thôi anh biết không? Vẫn còn quá sớm cho anh rên rỉ đó. Well, tôi cũng đã gặp rắc rối và sợ vào lúc đầu khi sống với những chú Rồng như thế này.

Và như thế, rèn luyện trên núi đã bắt đầu.

....Có vể như sẽ có nhiều rắc rối đang chờ đợi phía trước.

Phần 4

Ngày thứ ba của cuộc luyện tập.

Ravel xuất hiện cùng với giỏ thức ăn.

"H..Hiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii"

Xa đằng kia, Raiser vừa chạy vừa la hét trên núi tuyết bì bị đuổi bởi một con Rồng. Hãy cố hết sức mình đi, Raiser.

Ravel và tôi ngồi trên tảng đá nhô lên trên tuyết và bắt đầu nghỉ ngơi.

"...Anh trai em tập có tốt không?"

Ravel lo lắng hỏi tôi.

"Hmm, anh cũng không chắc nữa. Mặc dù hắn phàn nàn, nhưng hắn vẫn làm những thứ phải làm. Thậm chí anh cũng như thế khi được huần luyện bởi lão già Tannin, nên anh nghĩ anh ta sẽ xoay sở được sau khi đã quen dần với nó. Lý do mà anh ấy không thể tự đứng trên đôi chân của mình là do anh ấy được nuông chiều quá nhiều."

"Em hiểu.... Em cảm thấy bớt căng thẳng hơn rồi."

Nghe vậy, vẻ mặt của Ravel dịu lại.

"Cái bánh kếp ngon lắm."

Tôi đưa ra phản hồi về cái bánh kếp mà tôi lấy ra từ trong giỏ.

"T..Thật không...? Em nhận được các nguyên liệu từ những Rồng-san quanh đây và đó là những nguyên liệu en không có... Nên em không thể nướng bánh theo ý mình..."

"Yeah, sao anh phải nói dối về chuyện đó chứ? Nó thật sự ngon mà. Ravel chắc giỏi nấu nướng lắm."

Khoảng khắc tôi cắn miếng bánh, vị ngọt lan tỏa trong miệng cùng với cảm xúc tốt đẹp từ nó.

Nghe được lời khen của tôi, em ấy cười với vẻ mặt tự tin bằng cách lấy tay che miệng.

"T...Tất nhiên rồi! Ise-sama chắc phải may mắn lắm mới ăn được cái bánh kếp do em làm. Em mong là anh thưởng thức nó trong khi cảm ơn em!"

- "Vâng vâng."
- "Anh trả lời kiểu gì thế!? Geez! Em đã thức dậy vào mỗi buổi sáng sớm và...."
- "Sáng sớm?"
- "K-Không! Em có thể làm nhanh chóng những chiếc bánh như vậy! Em chí là thức dậy sớm mỗi buổi sáng thôi!"
- Cô gái này có vẻ hành động hơi kiêu căng với quá nhiều bản tính của một đứa gái nhà giàu, nhưng đây là phần thuần khiết nhất trong tận sâu tâm hồn cô bé.
- "Nhân đây Ravel.... Nếu tính theo lớp của của con người, thì em đã lớp mấy rồi?"
- Tôi hỏi thứ tôi muốn hỏi em ấy lâu lắm rồi. Nso liên quan đến tuổi cảu em ấy. Tôi nghĩ nó sẽ rất bất lịch sự nếu hỏi trực tiếp em ấy, nên tôi hỏi lớp của em ấy.
- "Em sẽ đặc biệt trả lời câu hỏi của anh. Trong trường trung học Nhât, thì em sẽ là năm nhất."
- "Năm nhất!? Nghiêm túc chứ!? Vậy em là đàn em của anh rồi!"
- Điều đó đúng là bất ngờ thật! Vậy em ấy là năm nhất! Vậy là em ấy giống như Koneko-chan và Gasper! So với Koneko-chan, em ấy phát triển hơn ở vài khía cạnh, em ấy còn phát triển hơn Asia, người đang là năm hai...
- Tôi hơi chút dâm tà nhìn sang cơ thể Ravel! Không, không được! Một cảm giác tội lỗi hình thành bên trong tôi, sau khi biết được em ấy là đàn em của tôi!
- "Lần tới, em sẽ mặc đồng phục học viện Kuou."
- "Oh, thử đi. Nó sẽ hợp với em đấy."
- "Tất nhiên! Em chắc chắn sẽ mặc nó!....E...Em có thể đến thăm nhà anh lần tới không?"
- "Được chứ. Lúc nào em đến cũng được."
- "V-Vậy em sẽ không ngại khi đến thăm đâu! Hiểu về lối sống người thường ở thế giới con người cũng là một nhiệm vụ của Quỷ Cấp Cao mà!"

Tôi đã tự mình quyết định nó, nhưng Hội trưởng sẽ không nổi cáu lên đâu...phải không nhỉ? Nhưng khi thấy phản ứng của Ravel, tôi không thể từ chối được!

Sau đó Ravel nói với tôi.

"Oh vâng, tối nay Rias-sama và những người khác cũng đến ngọn núi này."

"Hội trưởng và những người khác?"

"Vâng. Có vẻ gần đây có một suối nước nóng rất tuyệt."

Suối nước nóng! Vậy là Hội trường và những người khác sẽ đi suối nước nóng trong khi đến kiểm tra chúng tôi huh....

"Gyaaaaaaaaaaah!"

Ahm đó là tiếng hét của Raiser. Vậy là anh lại bị tấn công bởi Rồng rồi, huh.

Với nó, một ngày luyện tập nữa kết thức yên bình.

Part 5

Đêm ấy. Tôi đang ngủ trong túi ngủ ở cái hang chúng tôi sử dụng như chỗ ngủ và tôi không thể ngủ được.

-Suối nước nóng! Hội trưởng và những người khác sẽ đi tắm!

.....Gufufu. Đầu óc tôi đang ở trên thiên đường! Suối nước nóng! Không chí có Hội Trưởng, Akeno-san mà còn có những người khác nữa!

Vậy là tôi được thấy vếu nhảy múa quanh ngọn núi này sao!? Tôi đã giam giữ dục vọng cảu mình đã ba ngày rồi và bây giờ tôi không thể kiểm soát mình nữa! Các bạn biết rằng tôi đang ở độ tưởi nhạy cảm đúng không? Nếu tôi không thấy vếu sớm, thì tooi không thể duy trì sự bình thường nữa! Tôi đến đây chỉ nghĩ một cách rất nghiêm túc vè việc chữa trị cho Raiser, những sau khi nghe về từ "suối nước nóng", đầu tôi bị thay đổi theo chiều hướng dâm đãng!

Yeah, đúng đấy! Đó là thực chất của tôi bây giờ! Đó là tôi!

-Tôi phải đi! Đến suối nước nóng!

Nếu là tình huống này, tôi phải đi ra khỏi hang mà không cho Raiser

biết.

Tôi nhìn về phía Raiser. Tôi không biết tại sao, nhưng hắn im lặng. Từ khi chúng tôi đến đây, hắn cứ phàn nàn và nói như thế này "Làm sao để một quý tộc như ta ngủ ở một cái hang này chứ!" và "Ngủ tỏng túi ngủ là điều tệ nhất!", nhưng hôm nay hắn im lặng..... Điều này lạ thật.

Tôi chui ra khỏi túi ngủ và kiểm tra Raiser.

-! Cái xuất hiện ở túi ngủ hắn là một cái mặt giả! Nó được vẻ một cái mặt xấu đau đớn trên đó! Chết tiệt! Đừng nói là hắn...! Hắn nghe được cuộc trò chuyện của tôi và Ravel tron khi chạy à!? Vãi cả tai! Tôi hoàn toàn quên về điều đó!

-Hắn là tên khốn biến thái đã có harem của mình!

"Chết tiệt! Hội trưởng! Asia và Akeno-san nữa! Tôi sẽ không để anh thấy cơ thể trần trụi của họ đâu!"

Cơn thịnh nộ của tôi bùng cháy. Tôi vào trạng thái Balance Breaker ngay tại chỗ và bay khỏi hang trong bộ giáp đỏ rực.

Đêm đó ở ngọn núi, tuyết lặng thầm rơi, tôi giang đôi cánh Rồng của mình và đuổi theo Raiser bằng tốc độ lớn nhất.

Tên khốn...! Hắn đi đâu được chứ!? Tôi đã biết được vị trí của suối nước nóng, vì tôi hỏi một chú Rồng ngay khi tôi rời khỏi hang.

Vài phút trôi qua kể từ khi tôi bắt đầu bay. Sau đó, tôi thấy thứ gì đó giống lửa đun đưa xuất hiện trong tầm mắt của tôi.

-Đôi cánh lửa! Raiser đang bay!

Tôi tiến lại gần hắn ngay lập tức! Hắn quay lại nhưu thể đã để ý tôi rồi.

"Chi! Vậy là ta đã bị bắt rồi!"

"Ah! Xem cách anh nói kìa! Anh thật sự đi nhìn lén suối nước nóng!"

"Có điều gì với việc nhìn lén của ta à!? Nếu người phụ nữ đi tới suối nước nóng thì nhiệm vụ của đàn ông là nhìn lén!"

"Đó là việc quý tộc nên làm àààààààààà??"

Tôi sẽ không tha thứ cho hắn! Tên biến thái Yakitoriiiiiiii đó! Tôi sẽ

bảo vệ những bộ ngực của các cô gái trong đội của mình! Tôi đến trước mặt hắn để chặn lại!

Đòn tấn công của tôi bị tránh dễ dàng! Trong không chiến, tên Yakitori có lợi thế hơn!

"Đòn tấn công của người sắc bén hơn trước đấy! Nhưng ta chỉ muốn thấy ngực của Rias thôi! Thật là không tha thứ khi chi rcó mình người tận hưởng chúng!"

Tên khốn ấy nói những lời rác rưởi như thế và bắn ra một ngọn lửa lớn từ đôi cánh lửa!

"Anh bị ngốc chắc!? Không đời nào tôi để cho anh thấy chúng! Chị ấy là Hội Trưởng của tôi!"

Tôi tránh ngọn lửa, và bắn quỷ lực vè phía hắn! Nhưng hắn cũng né được nó! Những đòn tấn công cẩu hai chúng tôi trúng vào những ngọn núi, và những tiếng nổ là tuyết lở.

"Tôi là hôn phu cũ của cô ấy! Ngươi nghĩ là ta sẽ quay đầu và bỏ qua cơ hội để thấy cặp vếu khỏng lồ ấy một lần à!? Đứng ở vị trí của ta và suy nghĩ đi!"

Sau đó tôi nghĩ đến khoảnh khắc ấy.... Chắc chắn là thật khó để mà từ bỏ! Nhưng! Hắn là hắn, và tôi là tôi! Hơn thế nữa, vì muốn nhìn vếu mà anh dâm lên bao nhiều vậy!? Trạng thái quyết tâm cực này hoàn toàn khác với khoảng thời gian hắn rèn luyện! Sao cậu không luyện tập với sự nhiệt tình đó!

Họ nói hắn không có giá trị nào, nhưng hắn có đấy! Một thứ không thua gì của tôi được gọi là "Giá trị biến thái"!

"Và tôi cũng muốn thấy ngực của Nữ tu Sấm sét nữa! Cũng lớn lắm phải không!?"

"Vếu của Akeno-san!? Tôi sẽ không tha thứ cho anh đâu! Bây giờ tôi rất bực đây! Những bộ ngực khổng lồ đó thuộc về tôiiiiiiiiiiiiii!!"

GOOOOOOOOOOON! DOOOOOOON! DODOOOOOOON!

Xoáy lửa và năng lượng Rồng phát ra điên cuồng trên ngọn núi tuyết rơi!

Raiser và tôi tái đấu trận lần trước ở trên không trung và chúng tôi

lại gần suối nước nóng từng chút từng chút một.

Sau hơn mười phút trôi qua kể từ khi chúng tôi không chiến.

"Ze~haa~"

"Ze~haa~"

Raiser và tôi trở nên thấm mệt.....Vì hắn bất tử, hắn cứ hồi phục bất kể bao nhiêu lần tôi đánh bại hắn. Hắn chắc chắn kiên trì vì gã đã từng là hikikomori.... Tôi đã hiểu phần nào lý do. Anh ra tiếp tục có tinh thần mạnh mẽ, bằng cách nghĩ về những thứ dâm dãng.

Anh muốn thấy ngực Hội trưởng nhiều đến vậy ư!? Tất nhiên anh muốn rồi! Tôi cũng muốn nhìn mà! Không có nhiều bộ ngực lộng lẫy như thế! Tôi không muốn tên này biết được điều đó!

"...Ngươi chắc chắc đã trở nên khá mạnh rồi. Ngươi thậm chí có thể trụ được như thế ở một trận không chiến,nơi mà ta nắm lợi thế. Trời ạ, ngươi thật sự đáng sợ đấy, Sekiryuutei!'

Raiser nói thế trong khi thở hồng học.

Tôi đã lao vào tập luyện điên dại sau đó! Nên tôi không thua anh một cách tệ hại nữa đâu! Sự tái sinh của đối thủ thật sự đáng sợ, nên tôi cũng kiên trì đánh bại hắn ta vì nỗi sợ. Sự tái sinh của hắn cũng giảm đáng kể. Tôi nghĩ mình có thể thắng nếu tôi kéo hắn vào trận chiến thể lực.

Cũng đã hơi xa rồi, nhưng toi có thể thể ánh sáng từ ngọn núi. Có vẻ như chúng tôi không thể đấu một trận chiến ồn ào được rồi. Có vẻ là Hội trưởng và mọi người sẽ ra khỏi suối nước nóng sau khi bị giật mình. Sau cùng, tôi cũng muốn nhìn lén mà!

....Sau đó tôi có một ý tưởng. Cách đánh bại hắn. Tôi nghĩ về nso vì tôi cũng là một tên biến thái và nó chắc chắc sẽ thành công.

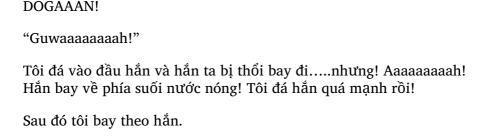
"Ah, ngực trần của Hội trưởng kìa!"

Tôi nhìn về phía suối nước nóng.

"Cáiiiiiiiii gìììììì!?"

Raiser đớp thính và nhìn về phía đó. Nó là lời nói dối. Hắn ta tin nó.

"Ngươi mất cảnh giác!"

Raiser rơi vào spa trước. Chân hắn chổng lên trời! Có vẻ như hắn ta bi ha guc rồi.

Tôi tắt bộ giáp đi và làm tư thế chiến thắng.

Oh! Tôi...Tôi đã đánh bại Raiser!W-Well, thậm chí nếu hắn chiến đấu với giá trị biến thái, thì hắn cũng không ở trạng thái tốt nhất nên tôi cũng không biết nên vui mừng nhiều hay ít với chuyện đó. Tôi đã nhận ra rằng tôi mạnh hơn so với tôi sáu tháng trước! Hơn thế nữa, tôi cứu Hôi trưởng khỏi hắn ta, một lần nữa!

......Huh? Tôi đến ngọn núi này để chữa trị cho Raiser phải không nhỉ?

Nhưng cuối cùng tôi lại đánh bại hắn....Y-Yeah! Nó không thể nào khác được vì đay là bảo vệ Hội trưởng!

"......Tôi nghĩ mình vừa nghe một tiếng động lớn, là em phải không Ise."

Một giọng nói quen thuộc. Khi tôi quay lại, cơ thể trần trụi của Hội trưởng đang ở đó!

Tôi bắt đầu chảy máu mũi sau khi thấy bộ ngực mềm mại của chị ấy! Yeah, đó là bộ ngực của tôi!

[&]quot;Ara ara, Ise-kun?"

[&]quot;Ise-san, cậu cũng ở đâu à?"

"Đúng như mong đợi từ Ise. Vậy cậu đến đây để nhìn trộm chúng tôi à?"

Akeno-san! Asia! Xenovia! Đó là thiên đường ngực trần! Những giọt nước mắt hạnh phúc của tôi tung rơi sau khi thấy những cô gái trong nhóm của tôi khỏa thân. Và....

".....Ise-sama? Onii-sama?"

Giọng của Ravel!? Khi tôi nhìn thì....cơ thể trần truồng của Ravel đang đứng đó. Vậy là Ravel cũng ở suối nước nóng!

.....Em ấy cũng có ngực đấy chứ, thật sự đây là....!

Tôi bắt đầu nhìn ngực em ấy trong khi chảy máu mũi. Ravel nhận ra và che ngực em ấy lại ngay lập tức, và mặt em ấy đỏ ửng lên!

Sau đó, đôi cánh lửa xuất hiện sau lưng em ấy! Đ-Đây là.....!

"Ise-sama biến tháiiiiiiiiiiii!"

Bị bắn bởi những cầu lửa lớn từ Ravel, cuối cùng tôi và Raiser bị thiêu cháy ở núi tuyết!

Chúng tôi bằng cách nào đó đã đi về từ suối nước nóng, nơi tôi bị thiêu cháy và Raiser thì kiệt sức.

Tôi vui vì Raiser đã không thấy được ngực của Hội trưởng và mọi người. Đó là một kết quả tốt.

Sau đó Raiser nói với tôi

"Ta sẽ từ bỏ Rias. Nên làm ơn hãy cho ta thấy ngực Rias vào lần sau."

"Fuck you! Tên khốn Yakitori!"

Đúng như tôi nghĩ, tên này là kẻ thù của tôi! Raiser và tôi dã bắt đầu trận chiến thứ hai ngày hôm đó.

Sau đó, Raiser đã được chữa khỏi phần nhiều sau sự kiện đó, và có vẻ như hắn ta đã vượt qua nỗi sợ Rồng.

Tập 13 – Ise SOS

Life 5 - Trận chiến sinh tử tại Hội thao!

Phần 1

Chuyện này xảy ra sau chuyến tập huấn trên núi cùng với Raiser.

Trên đường đến trường, đây là điều đầu tiên mà Azazel-sensei nói sau khi chạm mặt tôi

"Này, Ise! Nhóc có muốn vận động cơ thể một chút không! Sắp có một sự kiện tuyệt vời sắp diễn ra đấy!"

Ông ta nở một nụ cười nham hiểm....

Lão ta đang úp mở về một điều gì đó...

Nhớ lại những chuyện xảy ra trước dây, mỗi lần lão ấy thể hiện cái nụ cười như vậy thì phần lớn chúng đều là những điều phiền phức và tồi tệ đối với tôi mà thôi.

"Tôi không muốn, ông lại muốn bắt tôi tham gia một thứ gì đó bẩn bựa chứ gì? Mọi người đang đợi nên tôi đi đây"

" Này, chờ tí nào ! Đó chỉ là một hội thao thôi mà ! Nhóc có muốn tham gia không ?"

Sensei vừa nói vừa níu tay tôi lại.

" Ông nói hội thao sao ?"

Tôi liền nhìn lão ta với ánh mắt đầy nghi vấn rồi ông ta lấy thứ gì đó từ trong túi ra

" Phải, một sự kiện sẽ được tổ chức trực thuộc bởi cơ quan của ta. Nên ta muốn mời cậu tham gia với tư cách khách mời."

Cơ quan... ý lão là Grigori sao ? vậy ông ta đang tính làm một sự kiện thể thao với tôi là khách mời à ?.... Có nghĩa là ông ta đang mời tôi tham dự với tư cách là Vếu Long sao ?

"Dù thế, ông yêu cầu như vậy khá là đột ngột đấy..."

"Coi nào, cậu nói là cậu muốn được gặp những cô nàng thiên thần sa ngã quyến rũ đúng không ?.... Đây, có một vài cô nàng với những cặp bưởi khủng đấy, nhìn đây này...."

Sensei đưa ra vài tấm ảnh.

Wow! Đây là những chị gái với đôi cánh màu đen, những người đang phô ra những tư thế đầy khiêu gợi cùng với trang phục sexy của mình!

"T...thật sao? Mình nên làm thế nào đây...."

Tôi liền nhận lấy những tấm ảnh và dán mắt vào chúng! Ôi trời, toàn là những đường cong hoàn hảo.... Thánh thần ơi, cặp vếu của các Onee-san này đúng là quá cỡ mà! Nhưng nó vẫn có những đường cong xung quanh hông! Tôi không chiu được nữa rồi...!

Nếu tôi tham gia vào cái sự kiện thể thao này, liệu lão ta có giới thiệu vài cô cho tôi không nhỉ? Nếu được như vậy thì tôi không phiền khi ghi tên đăng kí đâu....

"Này! Azazel! Chẳng phải tôi đã nói với ông rồi à! Ise-kun thuộc về đội của tôi mà!"

Một người đàn ông với mái tóc đổ rực bỗng xuất hiện từ trong bóng tối! Uwaa! S...Sirzechs-sama! Tại sao ngài ấy lại xuất hiện ở một nơi như thế này chứ? Tôi vô cùng bối rối với sự xuất hiện bất ngờ này nhưng sensei chỉ tắc lưỡi và nói!

" Chậc ! Có vẻ như tên Quỷ vương ấy đến rồi ! Fuhahahaha ! Chào nhé!"

Sensei liền đánh bài chuồn ngay lập tức sau khi nói một cụm từ nghe có vẻ nguy hiểm !

Sirzechs-sama đặt tay lên vai tôi và thở dài

"Haa.... Ông ta đúng là kẻ mà ta chẳng thể nào rời mắt khỏi được. Em trai của ta xém nữa đã lôi kéo vào phe thiên thần sa ngã rồi!"

....Tôi không hiểu chuyện quái gì đang diễn ra cả! Vì lý do gì mà Sirzechs-sama lại ở đây và tại sao sensei lại bỏ chạy vậy?

Liệu là có điều gì đó cần phải làm với cái sự kiện thể thao của tổ chức Grigori à ?

" Anou, Sirzechs-sama có chuyện gì đang xảy ra vậy?"

"Được thôi, chờ Rias và những người khác đến ta sẽ giải thích luôn."

Một Quỷ vương đột xuất hiện tại thế giới loài người ngay trong nhà tôi cùng với Hội trưởng và những người khác cũng sắp đến.

[Một hội thao giữa ba phe sao ?]

Trong phòng khách của nhà Hyoudou, nhóm Rias bao gồm cả tôi vừa đồng thanh hét lên.

Sirzechs-sama, người vừa giải thích về những thông tin vừa nhấp một ngụm trà gật đầu

"Đúng vậy, nhằm tăng thêm sự thân thiết giữa các thành viên của cả ba phe, các lãnh đạo đã quyết định thể thao chính là thứ để tạo nên sự gắn kết đó. Nên sẽ có một hội thao hay trong nhân giới còn được gọi là thế vận hội."

Vậy là sắp sửa có một thế vận hội giữa ba phe chính với nhau à.... Oh, vậy đây chính là cái hội thao mà Sensei đã đề cập đến ban nãy sao ? Nhưng sao sensei lại nói dối, bảo nó chỉ là một sự kiện dành cho thiên thần sa ngã sau đó thì chuồn khi thấy Sirzechs-sama chứ ?

" Ah, mình cũng đã được thiên đàng thông báo về điều này từ trước rồi."

Irina, người được đầu thai thành thiên thần nói trong khi chỉ tay lên đầu. Oh đúng rồi nhỉ, cậu ấy là một phần của thiên đàng cơ mà. Tất nhiên cậu ấy sẽ được thông báo về những sự kiện như thế này rồi.

"Tất nhiên, ta muốn tất cả mọi người tham gia vào phe Ác quỷ. Đây là một sự thay đổi quan trọng trong việc giao lưu văn hóa nên ta thật sự rất mong chờ về sự phối hợp của cả nhóm Gremory đấy bởi vì Isekun dưới danh nghĩa Vếu long cùng với tất cả mọi người đều rất nổi tiếng dưới Địa ngục."

Nghe vậy, mọi người đều trở nên hào hứng và nói những câu dạng như "Thế vận hội sao" hay "nghe có vẻ thú vị đấy.". Tôi nghĩ điều này cũng không tệ đâu. Thật tốt khi có sự tương tác giữa cả ba phe vì có thể những kẻ khủng bố sớm hay muộn gì cũng sẽ nhắm vào Địa ngục và thiên đàng, có một sự kiện như thế này giữa các thành viên của liên minh chắc chắn sẽ giúp cải thiện được mối quan hệ giữa bọn họ.

Nhưng vẫn có một điều mà tôi không hiểu. Tôi đưa tay lên đầu và hỏi Sirzechs-sama.

"U...Uhm, mà tại sao Sensei lại đề nghị em tham gia với ông ta vậy?"

Sirzechs-sama liền bất cười và nói

".... Nhiều khả năng là ông ta đang cố dụ dỗ cậu về phe của lão và đầu quân cho team thiên thần sa ngã. Danh tiếng và Scared Gear của cậu có vẻ sẽ ảnh hưởng đến hội thao đấy....Geez, Lãothủ lĩnh đó luôn hành động rất nhanh gọn vào những thời điểm bất ngờ. Grayfia đã nói với ta điều đó có thể xảy ra, nên ta liền đến để kiểm tra vào ngày nghỉ của mình. Nàng ấy đã đúng."

T... thật vậy sao ? Vậy là tôi xém nữa đã bị biến thành thành viên của phe thiên thần sa ngã rồi !....Nggh, lão ta đúng là một lãnh đạo nhan hiểm về những thể loại như thế này nhưng mà tôi thật sự muốn được gặp những chị gái dâm đãng ấy !

".... Anh lại đang tưởng tượng về những thứ biến thái vào lúc này đúng không ?"

Koneko-chan, người hiện đang ngồi trong lòng tôi bỗng véo má tôi một cái.....Đau đấy nhé Koneko-sama.

Hội trưởng liền đứng dậy và nói với Sirzechs-sama

"Em hiểu rồi, Onii-sama. Nếu anh cảm thấy điều này ổn thì chúng em đều vui vẻ đồng ý và tham gia thôi!"

Vậy là chúng tôi, nhóm Gremory sẽ đại diện cho phe Ác Quỷtham gia thế vận hội và thi đấu với phe thiên thần và thiên thần sa ngã. Vì chúng tôi không có liên lạc nhiều với 2 phe kia nên tôi vô cùng kì vọng vào cái sự kiện này.

Phần 2

BÙM!BÙM!BÙM!

Tiếng pháo hoa báo hiệu chothế vận hội bắt đầu đã nổ lên!

Chúng tôi, nhóm Gremory đã đến sân vận động nơi mà sự kiện dành cho cả ba phe được tổ chức! Nơi này sẽ được sử dụng giống với mô hình của Rating game, nên nó khá là rộng rãi.

Wow! Giống như Irina, đó là những thiên thần với đôi cánh màu trắng và vòng hào quang ở trên đầu cùng với đó có cả những thiên thần sa ngã với đôi cánh màu đen nữa!

Tất nhiên là có rất nhiều ác quỷ ở đây nhưng vì chúng tôi không

thường được gặp thiên thần và thiên thần sa ngã nên cảm giác thật mới lạ, tôi lại bắt đầu cảm thấy hồi hộp rồi đấy!

Cả 3 phe đều mặc đồng phục thể thao.

Thiên thần là màu trắng, thiên thần sa ngã thì màu đen và ác quỷ là màu đỏ. Đó là lý do mà trang phục thể thao của chúng tôi cũng có màu đỏ.

Bởi vì sensei chính là đại diện cho phía thiên thần sa ngã và Irina thì tham gia bên phía thiên thần nên cả hai không ở cùng với chúng tôi. Vậy là chỉ trong hôm nay thôi, chúng tôi là địch thủ của nhau.

- "Ah, Vếu Long kìa! Switch Princess trông dễ thương quá."
- " Đó là Xích Long và Công chúa Rias."
- " Hellcat-chan. Tôi bắt đầu hứng lên rồi!"

Chỉ vừa xuất hiện một tí mà chúng tôi đã thu hút sự chú ý tích cực từ mọi người.... Chúng tôi cũng được chào đón nhiệt liệt từ cả ba phe. Điều này cũng nhờ vào cái chương trình anh hùng ở địa ngục Chichiryuutei Oppai Dragon đúng không nhỉ?

Tôi thấy Irina rồi! Cậu ấy đang nói chuyện cùng với mội người với đôi cánh vàng và đầy vẻ quý phái... nếu tôi nhớ không lầm thì Angelsama đó là....

Irina đã nhận ra và liền đi đến chỗ chúng tôi với người đó trong khi đang vẫy tay về phía tôi.

- "Ah, Rias-san, Ise-kun và mọi người! Tất cả đều đến hết rồi nhỉ!"
- Angel-samađi cùng với cậu ấy mim cười với cả bọn.
- "Cũng được một thời gian rồi nhỉ, mọi người là tôi, lãnh đạo thiên thần Micheal. Lần cuối chúng ta gặp nhau chính là hội nghị đàm phán giữa ba phe nhỉ."

Đúng rồi ! Đó chính là Micheal-san người hiện đang là lãnh đạo của thiên thần ! Wow. Tôi lại một lần nữa được trông thấy vị thiên thần trong truyền thuyết rồi ! Ngài ấy trông như là một vị thần vậy có cảm giác như là ngài ấy có thể tấn công chúng tôi chỉ bằng ánh nhìn

" Thần cũng vậy xin lỗi vì đã không chào hỏi sớm hơn! hân hạnh được gặp lại ngài!"

" Đã lâu rồi nhỉ, Micheal-sama. Cảm ơn vì ngài đã quan tâm đến chúng tôi."

"""""Hân hạnh được gặp ngài"""""

Hội trưởng, mọi người và cả tôi đồng loạt cúi chào. Ôi trời, việc chào hỏi người vốn là lãnh đạo của phe thiên thần khiến tôi hồi hộp quá!

"Thật may mắn khi được diện kiến Micheal-sama đấy! tôi thật hạnh phúc khi đã tham gia vào nhóm Gremory!"

Rossweisse-san, người lần đầu tiên được gặp mặt Micheal-sama đang vô cùng xúc động.

" Vâng, hãy thi đấu công bằng và trung thực nhé để cùng tận hưởng một hội thao vui vẻ nhé."

Thậm chí còn chẳng có một sựgiả dối nào trong biểu cảm của ngài ấy, trông ngài ấy thật là tỏa sáng. Vậy đây chính là nụ cười của lãnh đạo thiên thần...! Có vẻ như chúng tôi sẽ được ngài ấy ban phước đấy!

" Micheal-sama. Phần mở màn của buổi lễ tưởng niệm đã bắt đầu rồi a."

Bất ngờ có một tiếng nói cất lên, khi tôi hướng về vị trí phát ra lời đó thì tôi nhìn thấy một Onee-san lịch lãm với những lọn tóc vàng xoăn đang hướng về phía chúng tôi ! Đó là một Angel-sama với nhiều đôi cánh ở sau lưng

Uooooooo! Một Onee-san đẹp lung linh! Dáng người thì chuẩn vô cùng! Còn vếu thì to khủng khiếp! Thật tuyệt vời khi chị ấy có một cặp vếu vĩ đại trong khi lại là một thiên thần và chị ấy trông cũng thật thánh thiện nữa!

Micheal-san chống tay lên cằm như thể là ngài ấy đã hoàn toàn quên về điều đó.

"Oh thế à ? Thời gian trôi nhanh thật đấy chỉ vừa mới chào hỏi mọi người thôi mà. Hình như ta vẫn chưa giới thiệu cô ấy với mọi người nhỉ. Người này vốn là một trong tứ đại tổng lãnh thiên thần, giống như ta và—"

" Hân hạnh được gặp mọi người. Tôi là một trong tứ đại tổng lãnh thiên thần và tên tôi là Gabriel."

Onee-san xinh đẹp vừa giới thiệu bản thân, bằng một nụ cười!

Chị ấy trông thật là tử tế và nụ cười thì tuyệt đẹp ! Lại là một trong tứ đại tổng lãnh thiên thần nữa chứ !

" Ngài ấy là người xinh đẹp nhất và đồng thời cũng là người phụ nữ mạnh nhất trên thiên đàng, Gabriel-sama! Ngài ấy cũng rất nổi tiếng dưới Địa ngục đấy!"

Irina liền giải thích cho cả bọn với một vẻ đầy tự hào và nhiệt huyết. Hmm, vậy là chị ấy cũng nổi tiếng dưới Địa ngục sao? Cũng phải thôi nếu đây là một người xinh đẹp và mạnh mẽ thì đương nhiên là cũng phải nổi tiếng rồi.

- " Không chỉ mỗi Micheal-sama mà cả Gabriel-sama cũng ở đây...."
- " Phải, hôm nay thật sự là một ngày tuyệt vời...."

Cả Asia và Xenovia đều biểu hiện một ánh mắt đầy lấp lánh và cả hai đều đang làm quá cả lên trong khi chắp hai tay lại với nhau.

Đối với hai người bọn họ, những người vốn liên quan đến nhà thờ thì cả Micheal-sama và Gabriel-sama đều là bề trên của họ và cũng là đấng tối cao ngự trị trên thiên đàng nó họ mà rất khó để được gặp mặt.

Ò thì ho thất sư là những người sống ở trên trời cơ mà....

".... Người mà Serafall Leviathan-sama âm thầm xem như là đối thủ của mình chính là Gabriel-sama đấy."

Hội trưởng bỗng thì thầm vào tai tôi.

Thật sao ? Vậy là Leviathan-sama coi ngài ấy như là kẻ địch à.

" Không phải nhóc Ise đây sao ? Oh, Micheal cũng ở đây à."

Azazel-sensei trông bộ đồ thể thao màu đen tiến đến, trong khi dẫn theo một chàng trai với thể hình hoàn hảo.

- " Oh, Azazel đây mà, khá lâu rồi nhỉ. Trông ông vẫn luôn tràn trề năng lượng đấy."
- " Đó vốn là bản tính của ta cơ mà."

Oh, Sensei và Micheal-sama đang mỉm cười bắt tay nhau nhưng mà cái áp lực mà họ tỏa ra xung quanh thì khá nguy hiểm hiểm đấy,

không gian giữa cả hai đang bắt đầu rung động trước cái sức ép đó. Xin đừng có bắt đầu một trận chiến giữa hai boss cuối ở một nơi thế này được không! Có cảm giác như là nơi này sẽ dễ dàng bị thổi bay đi mất!

Hơn hết là cuộc chiến giữa hai phe phái cũng đã được khơi mào rồi!

"...A...akeno!"

"…"

Có những cảm xúc khó hiểu giữa Barakiel-san và Akeno-san lúc này.... Từ quan điểm của cả hai, người cha vốn là lãnh đạo của phe thiên thần sa ngã trong khi con gái mình lại đứng về phía ác quỷ vậy điều này có nghĩa là họ buộc phải thi đấu với nhau trong hội thao này.

Cả hai vốn đã có một vài vấn đề trước đó nhưng cũng đã giải quyết chúng xong hết cả rồi....

NGOẢNH MẶT LÀM NGƠ-

Akeno-san chỉ ngoảnh mặt đi mà không nói một lời nào cả. Trông thấy thế, Barakiel-san há hốc mồm và trở nên sốc nặng. Akeno-san liền biểu hiện một khuôn mặt tinh nghịch trong khi mỉm cười và thìa lưỡi ra tuy nhiên chỉ có mình tôi là thấy được nó.

Ah, ra là chị ấy đang trêu chọc người cha của mình thôi à. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm vì cả hai người đã dần hoàn hợp với nhau hơn.

[Kínhthưa các vận động viên từ mỗi phe, lễ khai mạc sẽ được bắt đầu tại trung tâm của sân vận động nên xin hãy khẩn trương tập trung lại. Tôi lặp lại, xin-]

Oh, đó là thông báo rằng buổi lễ khai mạc của hội thao sắp bắt đầu rồi.

Mọi vận động viên từ các phe phái đã tập trung lại tại sân đấu. Chúng tôi được chia thành ba đội đó là thiên thần, thiên thần sa ngã và ác quỷ, chúng tôi nhóm Gremory hiện đang xếp hàng trên phần sân dành cho ác quỷ.

[Uhm, tôi cam đoan và hứa rằng mình sẽ thi đấu với những người khác một cách hết mình, công bằng trên một tinh thần thể thao cao cả.]

Người đại diện cho mọi vận động viên đưa ra lời tuyên thệ và màn khai mạc sắp kết thúc rồi.

Nếu nhớ không lầm thì bọn họ đang mô phỏng theo các hội thao tại Nhật Bản nên mỗi phần thi đều được điều chỉnh theo một cách tương tự.

....Hmmm, xem sơ qua cuốn sổ thì chắc chắn phải có những môn thi vốn ở Nhật Bản, như là "chạy đua mượn đồ" hay " vừa ăn bánh mì vừa chạy"(Bread-eat and runs)...

Tôi nghiêng đầu khó hiểu khi phát hiện điều này nên Kiba liền giải thích.

"Họ đang phát triển những phần thi này dựa trên những môn thi đấu ở Nhật Bản, lấy ví dụ từ cái cách mà một hội thao được tổ chức tại học viện Kuou này mọi người đều kết hợp thành những tổ đội ăn ý. Rõ ràng là các phe đã rất hứng thú khi theo dõi nó."

Hmm, vậy là con người cũng có sức ảnh hưởng đến bộ ba quyền lực ở đây à.

Buổi lễ khai mạc kết thúc và chúng tôi liền di chuyển đến hàng ghế cổ động dành cho đội của mình. Những môn mà tôi sẽ thi đấu cá nhân chỉ có " Chạy vượt chướng ngại vật " và " chạy đua mượn đồ " thôi.

Mọi người cũng bảo tôi nên tham gia vào đội chạy tiếp sức nữa. Sirzechs-sama cũng muốn tôi tham gia vào nó và nhắc tôi rằng có thể được sử dụng Balance-Breaker.

Những môn mà tôi tham gia theo đội đó là "Trò ném bóng "và "Ky binh chiến"

Trên đường đi tới chỗ ngồi của đội, tôi đã đi qua đội thiên thần sa ngã và...

Azazel-sensei trong bộ thao thể dục màu đen đã truyền thêm khí thế mạnh mẽ cho đội của mình

"Nghe đây, các chàng trai. Đây là một trận chiến cũng như là cuộc thi giao hữu. Nên ta sẽ không than phiền dù cho các người cư xử một cách điên rồ. Dù cho chúng ta đã được tập hợp thành một liên minh, chúng ta vẫn có những điều cần phải đả thông cho đám thiên thần và ác quỷ kia. Ví dụ như, trang thiết bị trên thiên đàng quá mắc và những cuộc trao đổi công bằng mà ác quỷ theo đuổi thì thật là phiền

phức....Các cậu hẳn đã phải chịu thật nhiều phiền muộn bên trong rồi nên hãy xoã đi và quẩy hết mình nào. Ta cho phép hết!"

.... Đi kèm những tiếng thét đầy năng lượng, tôi cũng nghe thấy những tiếng hú đầy đáng sợ nữa! xem ra đội thiên thần sa ngã tập hợp toàn nhữngthành phần nguy hiểm không đây! Vậy là họ vốn có rất nhiều khó chịu ở bên và muốn thể hiện hết chúng ra trước mặt thiên thần vàác quỷ sao?

Đội thiên thần, trong bộ đồ thể thao màu trắng đang tập trung lại bên cạnh đội thiên thần sa ngã.

" Hahaha, đội thiên thần sa ngã trông tràn trề năng lượng nhỉ."

Có một vài lời đáp trả tiêu cực từ phía thiên thần, những người đang theo dõi cuộc nói chuyện của đội thiên thần sa ngã.

"Chúng ta có thể sẽ " sa ngã" nếu như chúng ta bị cuốn theo cái tinh thần của bọn chúng đấy..."

"Nó sẽ kết thúc nếu chúng ta "sa ngã" dù chỉ một lần đấy, nên mình hi vọng rằng đám thiên thần sa ngã và ác quỷ hiểu được điều đó...!"

Từ những lời nói đó, thiên thần cũng có nhiều chuyện muốn nói với thiên thần sa ngã đây...

" Nghe này mọi người."

Micheal-sama đang tỏa ra một luồn hào quanh màu vàng đầy nguy hiểm xung quanh cơ thể cùng với một nụ cười

"Hãy cứ theo những lời giáo huấn thường ngày của chúng ta nào. Ban tặng những đòn trừng phạt thần thánh lên những kẻ dị giáo. Chúng ta có nghĩa vụ là phải tuân theo sứ mệnh mà Chúa trời đã khuất giao phó. Hãy cho chúng thấy thế nào là "Ánh sáng " nào."

[Vâng thưa ngài ! Hãy cho chúng thấy sự phán xét nào !]

Đám thiên thần đó bộ chỉ biết nói đến hào quang.....và phán xét thôi sao? Đáng sợ quá! Liệu cái hội thao này có bị biến chất thành một cuộc đại chiến tiếp theo giữa cái phe phái không đây....?

Vì ác quỷ cũng đã tụ họp đầy đủ quanh Sirzechs-sama, chúng tôi cũng đã đến đó rồi.

[&]quot; Ara, Sona. Cuối cùng cũng thấy cậu rồi."

"Rias, cùng nhau cố gắng hết sức nhé."

Chúng tôi đã gặp được Chủ tịch Sona rồi, cô cũng là một ác quỷ cấp cao và cũng là người thừa kế tiếp theo của nhà Sitri nên cũng chẳng có gì là lạ khi nhóm của cô cũng được mời đến đây. Đây vốn là những thành viên đến từ những gia tộc danh tiếng cơ mà. Có vẻ như Hôi trưởng cũng đã biết được Chủ tịch cũng sẽ tham gia vào rồi.

Ah, Saji đây rồi ! Cậu ấy cũng đã nhận ra tôi và liền đến để bắt chuyện.

"Hãy cùng nhau cống hiến hết mình cho đội ác quỷ nhé, Hyoudou."

" Dĩ nhiên, hãy cùng cố hết sức nào."

Trong lúc chúng tôi đang trò chuyện với nhau, màn phát biểu của Sirzechs-sama đã bắt đầu

"Từ những sự hiện diện này thì thiên đàng và cả Grigori đều đã tràn đầy năng lượng rồi đấy. Chúng ta cũng cần phải cố gắng hết sức nếu không muốn làm kẻ thua cuộc. Dù cho các môn thi đấu nhằm mục đích cải thiện mối giao hảo giữa chúng ta đi chăng nữa nó vẫn sẽ thật là nhục nhã nếu ỷ lại vào điều đó. Vì vậy hãy dồn hết tất cả sức lưc vào hôi thaonày nào."

Sirzechs-sama liền nở một nụ cười tự hào. N-nhưng tại sao chúng ta phải dồn hết sức chứ,...

[ARMAGEDDON!]

Mọi con quỷ đều đồng thanh hét vang!

Tại sao lại là "Armageddon" nhỉ ? Nghe nhưcó mùi nguy hiểm rồi đây !

Sau khi nghe xong những lời phát biểu của Sirzechs-sama, tất cả mọi người đều tràn đầy nhiệt huyết...

.... Nhưng tôi bỗng nhận ra được rằng mình hiện đang bị đẩy vào một cuộc chiến không khoan nhượng mặc dù nụ cười của Quỷ vương thì lại vô cùng hòa nhã.

.... Tôi có một linh cảm xấu về chuyện này

Phần 3

Đó chỉ là những điều tôi dựcảm còn hội thao vẫn được diễn ra một

cách êm đềm.

"Liệu có chuyện gì đó sẽ xảy ra như là một ngòi lửa cho một cuộc chiến không đây ?"

Đó chính là điều tôi lo lắng đầu tiên với một tâm trạng sợ hãi nhưng bây giờ tôi có thể hết mình cỗ vũ cho đội ác quỷ mà không cần phải lo gì nữa rồi.

Chúng tôi hiện đang cỗ vũ cho những đồng đội đang chạy trên sân. Một tấm chiếu đã được trải ra trong khu vực cổ động nên mọi người có thể nghỉ ngơi. Một số đồng đội của tôi thì đang khởi động làm nóng cơ thể của mình cho phần thi sắp tới.

Tôi cũng đang tập co dãn cơ thể cùng với Kiba. Tiện thể thì Asia không có ở đây. Asia với sức mạnh chữa trị của mình đang ở trong khu lều riêng biệt, để sẵn sàng chữa trị cho bất cứ chấn thương nào có thể xảy ra..

[Tiến lên~Tiến lên~Ác quỷ]

Người đang trình diễn màn cổ động phía trước chính là Quỷ vương Serafall Leviathan. Ngài ấy đang cổ vũ cho đội ác quỷ trong trang phục cô gái ma thuật trong khi những người phụ tá thì đang nhảy phụ họa phía saulưng.

Bây giờ là thời gian dành cho "Cuộc đua vượt chướng ngại vật" mà tôi sẽ tham gia.

[Những vận động viên sẽ tham gia vào đường đua vượt chướng ngại vật,xin hãy tập trung về khu vực đã được chỉ định.]

Tôi chỉ vừa mới nghe thấy thông báo thôi.

"Được rồi, tôi lên đây."

Tôi tuyên bố với mọi người như vậy.

"Cố gắng hết sức nhé!"

" Chi sẽ cổ vũ cho em."

Sau khi đã nhận được động viên bởi cả Hội trưởng lẫn Akeno-sannhị vịđại tỉ của cả hội, tôi liền tiến đến khu vực đã được chỉ định.

* Cuộc đua vượt chướng ngại vật *

Tôi đã xếp hàng cùng với những người chơi khác. Chờ đã.... Tôi ở hàng chạy đầu tiên á!

Vậy là tôi sẽ là một trong những người xuất phát đầu tiên....đáng quan ngại đấy.

[Các vận động viên hãy vào vạch xuất phát cuộc đua sẽ sớm bắt đầu !]

Oh,nó sắp bắt đầu rồi. Tôi liền chuẩn bị tư thế xuất phát.

[Vào vị trí, sẵn sàng,....BÙM !]

Tôi liền chạy ngay sau khi nghe thấy tiếng bùm ấy! Có vẻ như tôi đã có một màn xuất phát khá tốt! Có hai người từ mỗi phe vậy tổng công là sáu vân đông viên đang hướng về đích!

Những chướng ngại vật khá là đơn giản thôi. Chúng tôi đi thăng bằng trên không, chui xuống lưới và đá một vài loại bóng.

Mọi thứ đều tiến triển một cách bình thường cho đến trở ngại cuối cùng....

"Kyueeeeeeeeeeeeee!"

"Gowangowan!"

Thứ vừa hiện ra, mang theo những tiếng rú đầy nguy hiểm, đó là....một rắn với 9 đầukhổng lồ, một con chó kì dị với ba cái đầu và một con chim đầy điềm xấuđang dang rộng những đôi cánh của mình!

Cái éo gì đây ? tại sao những con quái vật đáng sợ này lại ở đây ? Tôi chỉ biết mở to hai mắt ra mà kinh ngạc! Khi nhìn lại thì những người chơi khác cũng đã cứng đơ như tượng đá rồi trong đó có cả tôi!

Khoan đã, con chó ba đầu đó! Đó chẳng phải là con chó canh cổng địa ngục với tên gọi là Cerberus sao? Tôi nhớ rất rõ vì tôi đã từng chiến đấu với nó trước đây rồi!

[Trong chướng ngại vật cuối cùng chúng tôi đã bố trí những con quái vật. Một loài rắn lớn với chất độc có thể dễ dàng giết chết cả thiên thần lẫn quỷ dữ, Hydra! Chó canh giữ cánh cổng của địa ngục, Cerberus! Và con chim mang điều gở, Ziz cũng được đưavào! Vì vậy xin hãy cố gắng mà vượt qua chúng nhé!]

- "Chúng tôi phải đối đầu với những loại quái vật này sao" cái định mệnhhhhhh!
- "Oh, chẳng phải là Hyoudou Issei đây sao."

Một trong những con quái vật đang bắt chuyện với tôi. Tôi đã nghĩ rằng "mình vốn chẳng có mối quan hệ nào với một con quái vật cơ mà", nhưng đó lại là một con rồng khổng lồ... Đó chính là Long vương, lão già Tannin!

" Này Ossan, sao ông lại ở đây ?"

Lão ta vừa gãi đầu vừa đáp lại

" Ù thì, ta đã được nhờ giúp đỡ trong hội thao của bộ ba quyền lực....nhưng có vẻ là họ muốn ta đóng vai này rồi."

Ý ông là đóng vai quái vật á! Một con rồng thành một con quái vật ...nhưng mà cái loại thử thách éo gì thế này, biến một lão già vốn là Long vương và cũng là một ác quỷ tối thượng trở thành chướng ngại cuối cùng.

" Gyaaaaaa !"

" Uwaaaaaa !"

" Cứu tôi với !"

Có những tiếng hét bỗng vang lên!

Khi nhìn lại, thì đó là một thiên thần sa ngã đang bị quấn lấy bởi con

rắn, một thiên thần đang bịmột con chim mang đi! Và một con quỷ đang sắp sửa bị nuốt chửng bởi Cerberus! Mọi người đều đang trong một tình cảnh hiểm nghèo!

[Ooooh! Có vẻ như là các vận động viên đều đang vui vẻ chơi đùa với bọn quái vật! Thật là một cảnh tượng tuyệt vời!]

Thẳng bình luận viên trời đánh! Vui kiểu éo nào vậy hả! Nhìn kiểu gì đi nữa thì tất cả đều sắp ngủm hết rồi đó!

"Được rồi, đến đây với ta nào!"

ĐÙNGGGGGGGGGGGGGG !

Lãnh phải một quả cầu lửa khổng lồ xẹt qua như sao chổi, tôi liền bị cuốn vào một vụ nổ và bay lên không trung....

* Cuộc đua mươn đồ*

Khi trở về hàng ghế của mình thì cơ thể tôi đã hoàn toàn bầm dập, sau đó thì đã được chữa tri nhờ Asia.

Bằng một cách thần kì nào đó, tôi đã về đích đầu tiên, nhưng không phải là nhờ đánh bại lão già ấy đâu, tôi đã băng băng về đích nhờ vào việcchạy trốn khỏi lão ta... Dù vậyngay sau đó, cuộc đua đã trở thành một cuộc chiến tàn khốc và những người tham gia lần lượt bị loại từng người một.

[.....]

Có vẻ như cả 3 phe cũng đều đã chịu phải nhiều áp lực do hồi hộp cả.

Tất cả các đội đều trở nên khát máu sau cuộc đua vượt chướng ngại vật và ánh mắt của mọi vận động viên lúc này đều trở nên nguy hiểm hơn bao giờ hết. Hơn nữa, bọn họ đều tràn trề tinh thần chiến đấu sau khi bịngậm hành bởi đám quái vật.

Tôi mong rằng chuyện này sẽ không trở thành một cơn bão.....

[Những vận động viên tham gia vào cuộc đua mượn đồ xin tập trung lại tại khu vực được chỉ định—]

Oh, đó là thông báo dành cho cuộc đua mượn đồ.

"Được lắm, lại đến lúc thể hiện rồi đây."

- ".... Cố gắng hết sức nhé."
- " Ise-senpai, hãy chiến thắng nhé!"

Nhận được lời cổ vũ của những đàn em đáng yêu của mình Konekochan và Gasper, tôi liền hướng về phía vị trí được thông báo, nơi sắp trở thành một bãi chiến trường.

Xin hãy tổ chức một cuộc đua hòa bình nhé. Tôi xếp hàng và chờ đến lượt của mình – Khi đến lượt của mình, tôi đứng vào vạch xuất phát và chuẩn bị tư thế.

[Vào vị trí, sẵn sàng....BÙM!]

Tuyệt! Tôi đã xuất phát một cách hoàn hảo rồi!

Tôi phóng về phía trước một cách ảo diệu và cầm lấy một cái phong bì.

- "Yakitori-sensei là thẳng cha nào vậy trời ?"(editor: thầy giáo gà chiên hả:v)
- " Ở đây có ai tên là Tasogareiro no Utatsukai không?"

Nhìn sơ qua thì có vẻ yêu cầu của những người chơi khác là vô cùng khó khăn.

Còn của tôi thì sao nhỉ ? Tôi liền mở phong bì ra và đọc điều được viết trên giấy.

" "

Não tôi có vẻ như đã đơ lại trong phút chốc khi tôi kiểm tra lại những dòng chữ được viết trên đó.

Nó chỉ đơn giản viết [Siscon] (cuồng em gái, chị gái). Tôi nuốt hết cảm xúc vào trong và tiến đến hàng ghế VIP, tìm kiếm "người đó"!

- "Sirzechs-sama! Xin hãy đi với tôi một chút!"
- " Mu! Vậy ta là từ khóa à ! Được rồi, đi nào !"

Tôi chạy về đích trong khi dẫn theo Sirzechs-sama.

[Người chơi của đội ácquỷ đã về đích đầu tiên]

Tuyệt, tôi lại về nhất nữa rồi! Tôi đã dành được chiến thắng và

Sirzechs-sama liền hỏi tôi với một khuôn mặt đầy sức sống.

"Nhân tiện thì Ise-kun. Yêu cầu mà cậu điều cần phải mượn là gì vậy ? [Quỷ vương] à ? [Một người có mái tóc đỏ rực] à ? Hay đơn giản chỉ là [Onii-san]? Ôi trời, ta cảm thấy thật xấu hổquá."

"..... Ò thì... đúng vậy ạ, cơ bản là như vậy đấy."

Tôi trả lời ngài ấy trong khi nhìn về hướng khác.

" Hahaha, ta cảm thấy hãnh diện về mình quá."

Sirzechs-sama trông có vẻ rất vui!

Tôi không thể nào nói được cả! Không đời nào tôi có thể nói ra cho ngài ấy được! Không đời nào tôi có thể nói [Siscon] đã được viết! Serafall-sama cũng khá là ổn nhưng cuối cùng tôi lại yêu cầu Sirzechs-sama! Đó là bởi vì...ngài ấy đúng là một tên siscon chính hiệu! Sau cùng thì ngài ấy tôn thờ Hội trưởng Rias cơ mà!

Nhưng không đời nào tôi có thể nói ra cả! Tôi quyết định rồi sau nàytôi sẽchôn mảnh giấy đó xuống mồ cùng với tôi.

* Trò chơi ném bóng *

Lần này là đến trò ném bóng, yêu cầu tất cả thành viên từ cả ba đội tham gia. Có một cái rổ treo trên một cái cột rất cao và chúng tôi phải ném những quả bóng có màu của mỗi đội vào.

Mọi người chơi đều đã chuẩn bị. và đang đợi bị tín hiệu bắt đầu.

[Bây giờ trò chơi ném bóng dành cho cả ba đội thiên thần, ác quỷ và thiên thần sa ngã sẽ được bắt đầu].

Tôi liền nhặt một đống banh dưới mặt đất cùng lúc với hiệu lệnh bắt đầu và ném chúng vào rổ! Tôi lại bắt đầu nhặt chúng lên cùng với Hội trưởng và khi tôi sắp sửa ném thì....

" Ném những quả bóng ánh sáng này vào bọn quỷ nào!"

CHÍU CHÍU!

" Đây chính là nỗi uất hận của bọn ta trong quá khứ."

ĐÙNGGGGGGGGG !

"Đó chính là Amegeddon, chết tiệt!"

" Các ngươi muốn bọn ta thổi lại tiếng sáo của Gjallarhorn sao?"

ĐÙNG ĐÙNG ĐÙNG!

Những tiếng nổ vang lên khắp nơi và thay vì một trò ném bóng, một trận chiến đã được bắt đầu! Mọi người đang làm cái gì vậy trời ? Thay vì ném banh vào rổ thì thiên thần và thiên thần sa ngã lại ném những quả cầu ánh sáng vào ác quỷ mới đau chứ! đội ác quỷ cũng không phải dạng vừa đầu họ liền đáp lại bằng sức mạnh của mình! Thiên thần sa ngã thậm chí còn lén tấn công cả thiên thần nữa!

[Xin cả phe thiên thần sa ngã lẫn thiên thần hãy ngưng việc ném quả cầu ánh sáng vào ác quỷ đi ạ! Họ sẽ chết đấy! Này này! Đừng có ném những ngọn thương ánh sáng như một cuộc thi ném lao vậy chứ! Nó khác hoàn toàn với môn này đấy! Và cả độiác quỷ cũng nên dừng việc tấn công đi! Các cậu là những tên ngốc à? Hay là các người đều điên cả rồi?]

Từ những lời nói như vậy, xin bình luận viên cũng đã mất kiên nhẫn và bắt đầu bối rối rồi! Nó đã trở thành một trậnđại chiến thậtsự!

"Điều này vui thật, phải không Ise! "

Hội trưởng có vẻ đã bị cuốn vào cuộc chiến rồi rồi!

Trong lúc tôi đang bị sốc thì cả hai vị lãnh đạo bỗng xuất hiện trước mắt tôi.

- "Này, Micheal, xem ra đây là cuộc đại chiếncuối cùng của chúng ta đấy."
- " Fufufu, hôm nay ông có ánh mắt y hệt như trận chiến trước kia đấy. Nó đúng là chỉ hợp với ác quỷ thôi."

Đó là Azazel-sensei và Micheal-san! Họ đang đối diện và trừng mắt nhìn nhau! Trông như cả hai đều chuẩn bị bùng nổ vậy!

"Phải, nó làm ta nhớ lại chuyện quá khứ đấy. Chính người.... sao người dám! Công bố về bản báo cáo của ta, lúc ta còn ở thiên đàng, trước mặt tất cả mọi người!"

Sensei vừa nói vừa ném một trái banh về phía Micheal-san! này này Sensei, trái banh đó không phải dùng để ném vào thiên thần đâu nó là thứ mà ông cần ném vào rổ đấy!

Micheal-san liền né nó và nở một nụ cười đầy khiêu khích.

"Oh, ông đang nói về chuyện đó à. Đó là những lời chỉ trích về những bản báo cáo dữ liệu của ông, đúng chứ? Hình như nó có tiêu đề là "Bản báo cáo về Scared Gear tối thượng mà ta đã nghĩ ra", ông còn thêm cả ảnh minh họa vào trong đó nữa chứ. Tôi đã nghĩ rằng ông có tài năng tuyệt vời đấy chứ và tôi muốn mọi người cùng xemnên tôi đã kết thúc bằng việc phát tán nó với mọi người dưới dạng tờ rơi trong suốt chiến tranh. Tôinhớ Scared Gear tối thượng có tênlà [Blazer Shining Aura Darkness Blade] (Sự rực cháy của Hắc kiếm khí), đúng chứ? Đó quả là một ý tưởng tuyệt vời đấy."

Nghe thấy vậy, khuông mặt của Sensei trở nên đỏ ửng và ông ta bắt đầu ném thêm nhiều trái bóng nữa!

"Im đi! Vì nó mà ta đã bị một tên thủ lĩnh chết tiệt trong nhóm gọi là [Thủ lĩnh hắc kiếm khí rực cháy] trong một thời gian đấy người biết không hả? Bọn chúng còn nói "Này Azazel, ông có thể biến thanh[Hắc kiếm khí rực cháy] đó thành một vũ khí thực sự được không hả?"hoặc "Ông sắp sửa tiêu diệt kẻ địch bằng[Hắc kiếm khí rực cháy] ngay bây giờ đúng không?" và còn "Azazel-san, cái dao bếp của ông đâu rồi, cái thứ mà được biết đến là [Hắc kiếm khí rực cháy] ấy? khốn nan thât!"

.... Bằng cách nào đó, có vẻ ông ấy đã có một mối ác cảm to lớn cùng với một nỗi đau khôn tả trong một thời gian dài. Vậy đó cũng chính là Sensei lúc còn trẻ sao ?... Nhưng cả hai lại trông có vẻ như đang vui đùa với nhau vây.

Sau đó thì Akeno-san cũng đã đối đầu với Bakariel-san!

"A...Akeno...."

Đối mặt với Bakariel-san, người vẫn không biết nên làm gì cho đúng, Akeno-san liền nói trong khi nắm chặt hai tay lại cùng với đôi mắt đẫm lê.

"....Tou-sama, xin hãy giúp bọn con!"

Đó đúng là một ánh mắt ướt át, một biểu cảm siêu dễ thương có thể làm đổ bất kỳ trái tim nào! Bakariel-san, người vừa nghe thấy vậy

"Uu....uoooooo!"

Ông ấy liền lấy một đống banh đỏ, thuộc về đội ác quỷ và ném chúng vào trong rổ trong khi thét lên!

Sensei liền bị sốc khi thấy vậy!

- "Bakariel! Này! Ông cái éo gì vậy hả? Ôngphải những quả bóng màu đen mới đúng chứ!"
- "Tôi xin lỗi, thưa ngài Azazel! Con gái tôi...! Akeno...! Đây là điều mà tôi có thể làm được cho nó!
- Bakariel-san đã bỏ qua những lời nói của Thủ lĩnh và bắt đầu cố gắng vì con gái của mình sao !
- "Ufufu!"

Akeno-san cũng đang ném bóng cùng với cha của mình một cách hạnh phúc. Đây chắc là trò đùa của Akeno-san nhưng có vẻ như chị ấy đang tận hưởng sự thật rằng mình đang tham gia thi đấu cùng với cha của mình.

- "....Liên minh của ba phe sắp bịtan rã rồi"
- Rossweisse-san vừa nói vừa thở dài. Đúng vậy, điều này thật sự vô cùng tồi tệ đây.
- * Ky binh chiến *
- Môn thi tiếp theo cũng là một trận đấu phối hợp đồng đội, một trận kỵ binh chiến.
- Ba người chơi từ một đội sẽ hợp lại đóng vai thành "ngựa" và người còn lại sẽ cưỡi trên họ. Sức ép từ tất cả mọi người trong bộ ba quyền lực đã trở nên lạ thường và giờ nó đã trở thành một bãi chiến trường rồi với sự thù địch và ý định giết chóc khắp mọi nơi.
- Nhóm Gremory chúng tôi được chia thành hai đội: Hội trưởng là người cưỡi, cùng với Akeno-san là người cõng trong khi Rossweisse-san và Koneko-san đóng vai trò hỗ trợ từ phía sau, đội còn lại với tôi là một người cưỡi cùng với Kiba là người cõng trong khi Gasper và Xenovia sẽ là người hỗ trợ.
- [Chúng ta sẽ bắt đầu trận kỵ binh chiến ngay bây giờ.]([We will now start the cavalry battle!])
- Cùng với hiệu lệnh từ phía bình luận viên mọi kỵ binh đều hướng về phía chiến trường!
- " Oryaaaaaaah! Ta sẽ biến nó thành một thảm họa cho các người ! Đi chết đi lũ thiên thần !"
- " Đừng có mà xem thường thiên thần bọn ta! Chúng ta sẽ ban tặng

cho các người lời phán xét cuối cùng !"

"Lũ thiên thần và cả thiên thần sa ngã nữa, chết đi!"

Mọi người đều đang chiến đấu bằng sức mạnh của ánh sáng và quỷ lực sao? Đây là một cuộc chiến à! Nó đã nghỉ rằng đây chỉ là một trò chơi mà bạn có thể dành chiến thắng bằng việc lấy đi chiếc băng từ đầu của kỵ sĩ cơ mà!

- " Những ác quỷ đầu thai, dàn trận đi nào ! Chúng ta có thể gỡ bõ sức mạnh của mình khi chúng ta có một thế trận tốt ! Trận đồ Full House !"
- " Các ngươi nghĩ bọn ta sẽ để yên sao ! Đây sẽ là một cuộc chiến giữa ác quỷ đầu thai và thiên thần đầu thai đấy !"
- "Đầu thai thế này rồi đầu thai thế nọ! Lũ các ngươi đều gia tăng số lượng nhờ vào nó sao! Tại sao không đểmột vài thiên thần các ngươi "sa ngã" cùng chúng ta đi nhỉ!"

.....Uwaa, nó thật sự đã trở thành một trận chiến rồi! Cầu ánh sáng, thương ánh sáng, lửa và cả sấm chớp được tạo ra bằng quỷ lực, các kỹ năng tung ra tá lã hết!

" Hừm ! Chúng ta sẽ không thua bọn thiên thần và thiên thần sa ngã đâu !"

Người đang thổi bay một vài thiên thần và thiên thần sa ngã đó là.... người thừa kế tiếp theo của gia tộc Đế vương, Sairaorg Bael-san.... Cách mà cậu ấy sử dụng sức mạnh của mình thật là đáng kinh ngạc mà...

- "C-C-Chúng ta nên tấn công từ phía nào đây? Chúng ta cần phải hạ gục chúng trước khi bọn chúng đánh bại chúng ta!"
- " Xin hãy bình tĩnh, thủ lĩnh Irina!"

Con ngựa mà Irina đang cưỡi lên đang trải qua một khoảng thời gian vất vả, cố gắng tìm ra phương án tấn công trên một bãi chiến trường mà mọi thứ đã trở nên hỗn loạn hết cả lên rồi.

[Mọi người, xin hãy dừng cuộc chiến ở đây nữa mà! Lại nữa rồi! Cuộc đại chiến đã hoàn toàn trở lại rồi! Tôi nói tất cả dừng lại ngay, chết tiệt!]

Có vẻ như bình luận viên cũng đã bắt đầu điên lên và đập luôn micro

của mình rồi!

"Đây! Tôi đã lấy được băng của cô ta rồi!"

Người vừa lấy được cái băng đầu từ một nữ thiên thần thanh lịch là Hội trưởng. Chỉ có ở xung quanh Hội trưởng, nó mới giống như một trận kỵ binh chiến bình thường thôi...

"Oh, Ise! Vậy là nhóc cũng ở đây à !"

Sensei tiến đến.

"Có chuyện gì à, sensei? đừng nói làông định solo với tôi đấy nhé?"

Tôi trở nên dè chừng, nhưng sensei chỉ lắc đầu và ra hiệu tôi đến gần hơn.

Tôi tiến đến chỗ ông ấy và lắng nghe những điều mà ông ta nói...

Ô-ông vừa nói gì cơ...? Tôi hoàn toàn không để ý đến đấy! Chờ đã, tôi được phép làm thế sao? Thứ mà sensei nói xẹt qua tai tôi như một tia sáng từ vực thẳm vậy!

"Là như thế đấy, nên ta trông cậy hết vào nhóc, Ise."

Sensei đã đặt tất cả niềm tin vào tôi sau khi đưa tay lên vai tôi

"...Ise-kun, thầy ấy nói gì với cậu thế?"

Ky mã, Kiba, hỏi tôi...nhưng tôi cho cậu ấy ăn bơ! Tôi chỉ hét lên!

"Tiến về phía trước nào, Kiba! Hãy tin tớ!"

"Đ....được rồi! Nhưng tại sao máu mũi cậu lại chảy vòng vòng vậy? Ông ta lại nói với cậu và thứ khiếm nhã nữa sao?"

Fufufu! Lão ta đúng là có một trực giác tuyệt vời mà! Chỉ một lời đơn giản của Sensei thôi mà đã khiến cho não của tôi lấp đầy ham muốn rồi!

" Tớ không biết chuyện gì đã xảy ra nhưng hãy cứ tin vào Ise nào."

"E..em cũng sẽ đặt niềm tin vào anh ấy và đi theo anh ấy đến cuối cùng!"

Gasper và cả Xenovia, đều đã tuân theo tôi rồi! Hai người thật tuyệt đấy!

Tôi gia tăng quỷ lực và khiến cho trí tưởng tượng của mình trong đầu mạnh mẽ hơn! Sau đó tôi đưa cả hai tay về phía trước và hướng về phía đám thiên thần và thiên thần sa ngã!

Nhưng mà những người tôi nhắm đến đều là phụ nữ cả!

" Xin lỗi các quý cô."

Mặc dù đã xin lỗi họ rồi, tôi bắt đầu chạm vào cơ thể của những nữ ky sĩ! Tôi liền hét lên, trong khi thực hiện một tư thế thoải mái với một dục vọng tràn trề bên trong và bắt đầu giải phóng quỷ lực!

" Dress Breaker!"

ROET ROET ROET ROET ROET ROET!

Quần áo của những phụ nữ mà tôi chạm vào bắt đầu biến mất và phô ra những cơ thể trần trụi!

"Kyaaaaaaaaaaaa !"

"Iyaaaaaaaaaaaaa !"

MÁU! Máu mũi tôi bắt đầu tuôn ra như suối rồi! Tuyệt vời! Không chỉ những cơ thể thuần khiết của các thiên thần mà còn là những cơ thể quyến rũ của thiên thần sa ngã đang được phô ra! Họ đều hoàn toàn khỏa thân! Vếu, mông và đùi đều được phô ra hết!

"Ooo!"

Thấy vậy, những người đàn ông từ phe ác quỷ và thiên thần sa ngã trở nên phấn khích và chảy máu mũi! Mặt khác thì...

" Uooo! Một cơ...cơ thể khỏa thân của phụ nữ...! Điều này thật tệ! Nếu chúng ta có những suy nghĩ lệch lạc....chúng ta sẽ "sa ngã" mất!

" Vếu.... mông...đùi....uuuu ! Chúng ta sắp sa ngã mất rồi ! Nhưng những làn da trắng thật rực rỡ quá đi !"

Những nam thiên thần trở nên do dự và đau khổ trước cái khung cảnh dâm đãng này và đôi cánh của họ đang có sự pha trộn giữa màu đen và trắng! Tôi hiểu rồi, bởi vì có quá nhiều thiên thần thuần khiết và họ có khả năng biến thành thiên thần sa ngã khi chứng kiến những thứ dâm đãng như thế này! Hiện tượng tương tự đã xảy ra với Irina, khi cậu ấy đang bị dày vò và điều tương tựđang xảy ra với bọn họ!

Nó chắc chắn là một sự khó khăn với thiên thần! Vì vậy họ đã rơi vào một tình thế hiểm nghèo trong việc sắp biến thành thiên thần sa ngã chỉ vì chứng kiến những thứ bẩn bựa như thế này!

Tôi vui vì mình là một con quỷ! Việc xem bao nhiêu cặp vếu không là vấn đề gì đối với tôi cả! Vếu đúng là thứ tuyệt nhất trên đời!

Thấy vậy, Azazel sensei cười lớn

"Khiến những thiên thần sa ngã! hãylàm bọn chúng sa ngã như ta đã nói! Fuahahahaha! Sa ngã chỉ vì thấy một cơ thể phụ nữ khỏa thân chứng tỏ các người đã kìm nén khá nhiều thứ bên trong đấy!"

Đúng là một suy nghĩ thâm hiểm đây! Sensei kích động tôi làm việc này bởi vì ông ta đã nhắm đến điều này sao? Ông thật sự là trùm cuối đấy sensei!.... Tôi đã bị lão ta lợi dụng rồi! Đó là lỗi của tôi! Tôi nghĩ vậy.

"Chúng ta, những thiên thần sa ngã không thể sa ngã cũng như sợ ánh sáng! Chúng ta vốn có số lượng ít nhất trong cả ba phe nhưng bây giờ chúng ta hiện đã đứng trên ác quỷ và thiên thần trong hoàn cảnh này rồi! Fuhahaha! Bây giờ thì Ise! Đối tượng tiếp theo là cô ta!

Sensei chỉ vào một Bishoujo.

Đó là thiên thần tối cao, Gabriel-san!

"Đừng nói là cậu không muốn chiêm ngưỡng cơ thể khỏa thân của người phụ nữ xinh đẹp nhất thiên đàng nhé?"

Sensei lại kích động tôi một lần nữa!

"Không, Tôi muốn được chiêm ngưỡng nó!"

[&]quot;Điều này hoàn toàn sai trái đấy!"

[&]quot;Aah, chúng ta nên làm gì đây! Lạy chúa!"

[&]quot; Uwaaaaan !"

Mặc dù đều bị choáng váng, Kiba, Xenovia và Gasper vẫn tuân theo lệnh của tôi!

"A...Ara ? Quý ngài Xích long đang tiến đến đây...."

Gabriel-san nghiêng đầu sang một bên trong khi nhìn về hướng tôi với đôi mắt ngây thơ! Aaaaaah, tôi muốn được chiêm ngưỡng cặp bưởi của người đẹp này quá! Khi tôi đã sẵn sàng để sử dụng Dress Breaking một lần nữa và-

BŐP!

Tôi nhận phải một cú đấm ngoài dự đoán vào mặt.... chiến mã trở nên mất thăng bằng trước tác động đó và tôi ngã xuống mặt đất...

"... Bất kì hành động khiếm nhã nào đều bị cấm. Cái đồ Biến Thái Long Vương."

Koneko-chan dẫm lên đầu tôi trong khi cả hai tay phát ra những tiếng động đáng sợ...

Liên hoàn đấm của Koneko-sama đã được kích hoạt rồi....

Cứ như thế, trận ky chiến cũng đã kết thúc như một cuộc chiến.

Trận quyết chiến! Thi chạy tiếp sức!

Hội thao cuối cùng đã bước vào môn thi cuối. Đó sẽ là cuộc thi chạy tiếp sức.

[Với mỗi đội, những vận động viên được chọn sẽ đợi ở những vị trí đã được quy định! Bây giờ, ngày hội vốn đã diễn ra trong một khoảng thời gian dài cũng đã đến hồi kết.]

Bình luận viên vừa tìm cái micro mới và tiếp tục khuấy động cả thao trường với bình luận của mình. Số điểm của mỗi đội không chênh nhau là mấy nên trong tình huống này thì môn thi chạy tiếp sức sẽ quyết định người chiến thắng.

Tôi trở thành người chạy cuốitrong môn này. Tôi đã chuẩn bị sẵn sàng cho Balance Breaker rồi.

"Fufufu, vậy nhóc là đối thủ của ta sao, Ise?"

"Xin hãy nương tay nhé..."

Vậy là người chạy cuối bên phe thiên thần sa ngã là Sensei.... Tôi chỉ

có cảm giác xấu về điều này thôi!

" Cùng nhau cố gắng hết sức nhé "

Người chạy cuối bên phía thiên thần là Gabriel-san.

Tôi vẫn còn đang tiếc nuối vì không thể sử dụng Dress Break lên cô ấy trong trận kỵ binh chiến...

[Bây giờ, phần thi cuối cùng xin được bắt đầu !]

BÙM!

Tiếng súng báo hiệu đã được bắn ra và kèm theo cả hiệu ứng , người chơi từ mỗi đội bắt đầu chạy. Người chạy đầu tiên bên phía ác quỷ là Kiba! Với tốc độ bàn thờ của mình, cậu ấy dễ dàng vượt lên phía trước! Đúng như tôi đã dự đoán nhưng người chạy bên phía thần sa ngã bỗng bắn những tia chớp về phía Kiba! Kiba nhanh chóng né tránh tuy nhiên đó đúng là một hành động hèn nhát!

" Điều đó được cho phép sao ?"

Tôi chất vấn Sensei, tuy nhiên...

" Ta không thấy gì hết nhé."

Ông ta chối bỏ ! Đúng là một giáo viên kinh tởm ! Ông ta đúng là một tên thủ lĩnh tê hai !

Dù vậy, cuộc đua vẫn tiếp tục và những người tham gia vẫn chạy xung quanh sân vận động! Cuối cùng người trước mặt tôi là... Sirzechs-sama đang chạy với một tốc độ bàn thờ! Nhanh vãi, Quỷ vương-sama cũng đã nghiêm túc rồi!

- " Uooooooooo ! Ta sẽ không thua đâu ! Ta sẽ không thua trước mặt con gái Akeno của mình đâu !"
- " Ta sẽ không cho phép bản thân mình, Uriel, " Chúa tể của lửa" lại thua cuộc trước một quỷ vương được !"

Bakariel-san đang được bao phủ bởi thánh sét và Uriel-san một trong tứ đại tổng lãnh thiên thần thì được bao phủ bởi một ngọn lửa khổng lồ! Tốc độ của cả hai cũng chẳng hề thua kém Sirzech-sama tí nào cả! Đây là một trận chiến tối thượng giữa những trùm cuối tại một nơi như thế này á!

Và cuối cùng thì Sirzechs-sama cũng tiếp cận được tôi!

- " Ta để phần còn lại cho cậu đấy, Ise-kun!"
- "Vâng a !"
- Tôi nhận lấy cây gậy và lao về phía trước trong khi ra tăng bộ đẩy đẳng sau lưng !
- " Oryaaaaaah!"
- Tôi tiến đến vạch đích với tốc độ điên cuồng! Tuy nhiên...
- " Toryaaaaaa! Đây là thứ vũ khí mà ta đã chuẩn bị cho tình huống thế này đây!"
- Sensei tóm lấy tôi từ đằng sau! Trong tay của lão ta, là một thanh kiếm pha trộn giữa ánh sáng và bóng tối.
- " Đây chính là thanh [Hắc kiếm khí rực cháy] mà tất cả mọi người kì vong vào ta đây!"
- Sensei bắt đầu vung kiếm trong khi thổi bay khung cảnh của sân vận động bằng nó! Thấy vậy, lãnh đạo mỗi đội đều bị sốc cả!
- " Cái gì ? Vậy là [Hắc kiếm khí rực cháy] đã được hoàn thành rồi sao !
- " Vậy đó chính là [Hắc kiếm khí rực cháy] á!"
- Sensei bắt đầu tấn công tôi bằng thanh đó! Tôi né được bằng một cách thần vô cùng ảo diệu! Cú chém hụt cắt một vết sâu vào mặt đất! Cái sức mạnh gì thể này!
- " Này ! Ông đang cố giết tôi đấy à ? Ông thậm chí còn tự gọi mình là Thủ lĩnh và một thầy giáo sao ? Có thật đây là một hội thao không vây hả ?"
- "Đây là một cuộc chiến! Ta sẽ không thua bọn Quỷ vương và lũ thiên thần tối cao đó đâu! Ta là số 1!"
- Tệ rồi đây! Áp lực dồn về Sensei đã lên tới đỉnh điểm và trí não của ông ta đã đi sai hướng rồi!
- Sensei và tôi bắt đầu đối mặt với nhau trước vạch đích và bắt đầu chiến đấu bằng kiếm và nắm đấm !
- [Oo ! Thủ lĩnh Azazel và Vếu Long bắt đầu chiến đấu phía trước vạch đích rồi]

Thậm chí tên bình luận viên còn đổ xăng vào nó nữa chứ!

- " Đây là một dịp tốt đấy ! Ta sẽ kiểm tra sức mạnh của Ise ! Đến đây nào, học trò của ta !"
- " Ông nói cái quái gì thế hả? Được thôi, tôi sẽ đấm ông tơi bời, Trùm cuối-sensei à !"

Tôi đấm ông ta không một chút do dự khi nói!

" Sao nhóc dám, đánh cả ta à ! Ngươi đó ! Ngươi nên học cách đối xử tôn trọng hơn với người lớn tuổi đi !"

Sensei đã đá trúng đầu tôi rồi!

"Ow! Ông mà cũng có tư cách nói như vậy sao hả?"

Trong khi tôi và Sensei đang đấu đá lẫn nhau thì...

" Ta đành về đích trước tiên vây."

Gabriel-san chạy qua chúng tôi và băng qua vạch đích!

[Về rồiiiiiiiiii ! Đội chinh phục được cuộc thi chạy tiếp sức chính là đôi thiên thần !]

"" Aaaaagh !""

Thấy vậy, cả tôi và Sensei đều trở nên sốc! Nhìn đi, nhìn chuyện gì vừa xảy ra thế này! Vì tôi đã quá chú tâm vào Sensei nên cô ta đã băng về đích trước cả hai rồi!

- " Đó là lỗi của ông đấy, Sensei!"
- "Không, đó là lỗi của nhóc vì không để ta đánh bại sớm hơn!"

Sensei và tôi lại trừng mắt nhìn nhau! Đây thật sự là một kẻ tồi tệ! Sau cùng thì ông ta cũng là thủ lĩnh của thiên thần sa ngã cơ mà!

[Oi]

Một áp lực bí ẩn bỗng bao vây lấy tôi và Sensei. Khi nhìn lại.... thì đám thiên thần sa ngã đang vây lấy Sensei... Bọn họ đều tỏa ra sát khí từ khắp cơ thể và nhìn Sensei bằng con mắt hình viên đạn....Tôi nghĩ rằng mình không nên nán lại đây nữa và lặng lẽ bỏ chạy nhưng có lẽ Hội trưởng đã đợi sẵn rồi!

" Ise! Em đã làm cái gì thế hả...."

Tôi bị Hội trưởng cú đầu một cái trong tiếng thở dài. Uu, em thật sự xin lỗi mà. Em đã bị cái lão sensei ấy lôi kéo và phô diễn cho mọi người thứ gì đó thật hấp dẫn.... Tôi và cả senseiđang ngập tràn cảm giác tội lỗi với những người đồng đội.

Bên cạnh tôi, Sensei cố chuồn êm một cách lặng lẽ, tuy nhiên...

"....Azazel, chúng ta tâm sự một tí nào."

Bị bắt lại bởi phó thủ lĩnh Shemhaza, ông ta bị lôi về phía đội thiên thần sa ngã.

" T...ta xin lỗi mà, Shemhaza! T..ta đã hơi quá tự mãn rồi! Hahaha, tha lỗi cho ta nhé....đi mà được không?"

Sensei xin lỗi, nhưng Shemhaza chỉ đáp lại bằng một nụ cười

"Không."

"Gyaaaaah!"

Tại trung tâm của phe thiên thần sa ngã, một thủ lĩnh vừa cất lên tiếng hét. Sensei, xin hãy nghĩ lại về hành động của mình sau sự việc này nhé.

Hội trưởng bỗng vỗ nhẹ vào má tôi.

"Em cũng phải xem lại về hành động của mình khi chúng ta về nhà đấy, được không? Nhưng hôm nay em đã làm rất tốt đấy."

" Vâng, cảm ơn chi rất nhiều."

Ah, Hội trưởng! Chị thật sự lúc nào cũng luôn dõi theo em!

Đó chính là sự đền đáp cho những vất vảtrong hôm nay.

Cứ như thế, đại hội thể thao bế mặc với chiến thắng dành cho đội thiên thần. Có vẻ mọi người trong mỗi phe phái đều đã giải tỏa hết căng thẳng của mình rồi, nên ai ai cũng mang trên mình gương mặt thỏa mãn vào cuối buổi lễ cả.

Tuy vậy, đã có một cuộc thảo luận về việc "Hãy làm tiếp nó vào năm sau."

Nó đúng là một hội thao vui vẻ nhưng tôi không hề muốn lại bị kéo

vào một tình cảnh hiểm nghèo như thế này nữa đâu!

Tập 13 – Ise SOS

Extra Life - Những lo lắng của người thừa kế thứ 2

Phần 1

Vào một buổi sáng cuối tuần, sau cuộc tấn của đội quân quái vật gây ra ở Quỷ Giới....

Sau khi ăn sáng xong, tôi ngạc nhiên khi thấy một vị khách đến thăm nhà của mình.

"Cũng đã một thời gian rồi nhỉ. Là em, Millicas Gremory."

Một cậu bé tóc đỏ với chiếc cặp sau lưng đến thăm nhà tôi! Đó là Millicas Gremory-sama! con trai duy nhất của Quỷ Vương Sirzechs-sama và vợ của ngài ấy, quân [Hậu] mạnh nhất Grayfia-san! Trong gia tộc Gremory, em ấy là người thừa kế tiếp theo sau Rias. Một Hoàng tử thật sự! Hoàng tử-sama!

Em ấy thăm nhà tôi trong khi giới thiệu về bản thân.

Tôi đã nghe từ Rias trước đó rằng sẽ có một vị khách từ nhà Gremory đến thăm nhà của tôi....

Tôi không nghĩ người đó là là Millicas-sama. Tôi nghĩ người đó sẽ là Sirzechs-sama hoặc là Grayfia-san.

Sau khi giới thiệu Millicas-sama với cha mẹ tôi trong phòng khách, chúng tôi đi vào phòng VIP.

Cũng đã khá lâu rồi kể từ lần cuối tôi gặp cậu bé, những việc giới thiệu bản thân và hành động của em ấy vẫn luôn đậm chất thanh lịch, cách cư xử của em ấy giống như một thiếu gia giàu có được dạy dỗ rất hoàn hảo! Trang phục của em ấy cũng là loại đành cho quý tộc!

Em ấy vẫn toát lên vẻ thông minh như mọi khi. Khi tôi còn là một đứa trẻ, tôi thường mặc áo thun và quần short trong khi chạy vòng vòng với tụi bạn của mình như một tên ngốc... Cha mẹ tôi cũng nói về quá khứ của tôi rằng hồi trước tôi thậm chí không biết chữ "H" là học.

- "Trà ô long của em đây. Có cần thêm đường không? Theo chị nhớ, em luôn cho vào trà hai thìa đường, đúng không?"
- Akeno-san đang đưa trà cho Millicas-sama.
- "Vâng a, cảm ơn chị, Akeno-neesama."
- Ah, vậy là em ấy không thể uống trà mà không có đường. Tôi khá an tâm vì em ấy vẫn có mặt ngây ngô nào đó cho mình. Em ấy cũng gọi Akeno-san là "Akeno-neesama" à? Cũng đúng thôi, chị ấy là thành viên lớn nhất trong nhóm Rias và chị ấy đã tiếp xúc với với Millicassama nhiều hơn bất kỳ ai trong chúng tôi.
- Nhóm của chúng tôi và Irina tập trung tại phòng VIP. Kiba và Gasper cũng đến sau khi chúng tôi gọi họ. Millicas-sama không hề lo lắng, mặc dù bị vây quanh bởi những người lớn hơn như chúng tôi. Đúng như mong đơi từ một đứa con của Ma vương.
- Khi Millicas-sama nhìn Rias, Rias cười và gật đầu. Thấy thế, Millicas-sama nói.
- "Em đến đây hôm nay là để quan sát Rias-neesama và mọi người."
- "Quan sát? Quan sát... điều gì?"
- Tôi hỏi vì cảm thấy khó hiểu. Sau đó Millicas-sama cười và nói trong khi đưa người lên phía trước.
- "Vâng! Em đến đây vì muốn học hỏi về lối sống của Quỷ ở Nhân Giới!"
- Lối sống của chúng tôi ở thế giới con người....Em ấy muốn.....quan sát nó?
- Rias đứng sau lưng Millicas-sama và đặt hai tay trên vai em ấy.
- "Là vậy đấy. Thời gian mà Millcas lập một nhóm cho riêng mình và lập giao ước với con người sắp đến. Cậu bé này hiểu rất rõ bản thân mình nhưng em ấy nói thực sự muốn thấy tận mắt cuộc sống của Quỷ ở Nhân Giới. Phải không?"
- "Vâng ạ! Em muốn thấy cận cảnh cuộc sống của mọi người ở đây, những người rất nổi tiếng ở Quỷ Giới!"
- Thật vậy ư. Vậy là mới nhỏ tuổi thế này mà Thiếu gia đã hứng thú với cuộc sống của ác quỷ và để tâm đến tương lai rồi à... Tôi cần phải học tập cậu bé mới được nhưng bạn biết không? tôi đã không lo

nghĩ về tương lai của mình khi còn nhỏ, tôi chỉ toàn nghĩ về vếu. Ah, thậm chí cả bây giờ cũng vậy.

Tôi đã không thayyyyyyy đổiiiiiiii gììììììì cảảảảả! Không thay đổi dù chỉ là một chút! Nghe những câu nói từ Millicas-sama thông minh, tôi chỉ có thể khóc trước sự thật là bản thân tôi không thay đổi gì cả!

"Nếu như thế, vậy thời gian tới tính từ bây giờ, hãy cũng sống với em ấy. Mọi người, xin hãy chăm sóc cậu bé."

"Xin hãy chăm sóc cho em."

[Hãy hòa thuận với nhau nhé.]

Mọi người cùng trả lời với Millicas-sama. Không có lý do gì để từ chối em ấy cả. Một người cháu trai quan trọng của Rias. Em ấy cũng là nhân vật quan trọng của nhà Gremory! Đây là một cơ hội tốt, nên tôi sẽ cố gắng hoà hợp với em ấy!

"Akeno-neesama, xin hãy chăm sóc cho em từ hôm nay."

Millicas-sama nói và cúi đầu với Akeno-san.

"Ara ara. Nếu đó là điều Millicas-sama mong muốn thì chị không phiền đâu."

Akeno-san đáp lại với nụ cười. Vẻ mặt của chị ấy thể hiện rằng chị ấy rất yêu quý Millicas-sama.

Millicas-sama cũng nhìn về phía Asia.

"Em đã nghe từ Rias-neesama rằng Asia-neesama là một người giống như em gái của Rias-neesama. Nếu là vậy thì Asia-neesama cũng là chị của em rồi!"

Nghe thấy thế, Asia há hốc miệng. Emấy phải nghe thứ mà em ấy không nghĩ rằng nó sẽ xảy ra. Asia đã lúng túng một lúc mới trả lời được... nhưng em ấy đang nói trong khi rất xúc động và run rẩy.

"Ôi... em nên làm gì đây, Ise-san! Được một đứa con của Quỷ vương gọi là "Onee-sama" thật là quá nhiều với em nhưng em cảm thấy rất vui!"

Tôi nghĩ là mình cũng có cùng suy nghĩ với em ấy. Khi tôi được gọi "Ise-niisama" bởi Millicas-sama, tuy rằng nó còn hơn cả niềm vinh hạnh với những người có địa vị thấp như tôi nhưng tôi cũng thấy rất hạnh phúc.

"Trong em có vẻ vui thật đấy và Millicas-sama này, em nghĩ sao về Xenovia và Irina đằng kia?"

Tôi hướng sự hứng thú của Millicas-sama về hai thành viên còn lại của bộ ba Nhà thờ.

"Oh, điều này khiến tớ cảm thấy rất hồi hộp, không biết con trai của quỷ vương nghĩ gì về mình đây?"

"Kể cả một Thiên thần như mình cũng thật sự rất muốn nghe đó, mặc dù có hơi lo lắng!"

Xenovia và Irina sửa lại tư thế của mình, một điều hiếm thấy, khi họ đợi câu trả lời của chàng trai tóc đỏ.

"Vâng, Xenovia-san là người sử dụng thánh kiếm, đúng không?! Em cũng đã xem trận Rating Game. Chị trông thật tuyệt khi chị đánh bại đối thủ với sức mạnh tuyệt đối!"

Nghe lời ca ngợi của Millicas-sama, Xenovia gật đầu tự tin.

"Fufufu, cậu chắc rất am hiểu nó đấy."

Tuy nhiên. Millicas-sama tiếp tục.

"Nhưng vì chị nắm giữ nhiều quyền năng thánh kiếm, em nghĩ chị sẽ có thể chiến đấu bằng kỹ thuật bằng cách sử dụng một ít khả năng từ thánh kiếm của chị. Ví dụ như, tấn công đối phương mà khiến họ không nhận ra, bằng cách sử dụng kiếm Transparency cùng lúc sử dụng kiếm Mimic như sự ngụy trangtrong khi chị nạp một lượng hào quang lớn và em nghĩ đòn phối hợp giữa kiếm Transparency và kiếm Mimic sẽ rất hiệu quả!....Kể cả nếu sức mạnh của chị rất lớn thì chị cũng sẽ bị đối thủ bắt bài được sau một lúc. Chị cũng không thể luôn có sự trợ giúp của Gasper như trong trận với Bael, nếu điều đó không xảy ra, chị phải—"

......Millicas-sama bắt đầu nói về điểm chưa tốt của cô ấy. Nó khá là chính xác và em ấy đa nói đúng chỗ ngứa của Xenovia rồi!là một quân [Mã] mạnh mẽ điều này sẽ khiến cậu ấy cảm thấy kém cỏi hơn, sau khi bị giáo huấn bởi một đứa nhóc về những điều mà đồng đội luôn nói với cô ấy!

"V...Vâng...Tôi sẽ...cẩn thận hơn từ bây giờ..."

Cô ấy bị sốc! Vẻ mặt Xenovia trông thật ảm đạm!

"Làm ơn hãy chỉ giáo nhiều hơn. Tôi biết ơn ngài rất nhiều."

Kiba đang khóc trong sung sướng trước những lời của Millicas-sama với đôi mắt đẫm lệ! Gần đây, Kiba định nói về "tầm quan trọng của kỹ thuật" trong trận chiến. Xenovia chỉ cười xòa bằng cách nói "Tôi chỉ cần thổi bay mọi thứ đi bằng cách luyện tập nâng cao sức mạnh" nhưng có vẻ cô ấy đang đau đớn sau khi nghe những điều đó hôm nay.

Nghe những bình luận về Xenovia, bạn của mình, Irina gật đầu mạnh mẽ.

"Ufufu, xem ra Xenovia nhận được những nhận xét vô cùng chuẩn xác từ Millicas-sama! Cậu nên cẩn thận hơn từ bây giờ , được chứ? Thế, Millicas-kun, em nghĩ gì về chị?"

Irina chỉ vào mình và hỏi. Millicas-sama cười và nói.

"Vâng! Chị là "Thiên thần tự phong" đúng chứ?! Em có nghe những lời đồn về chị!"

"Không phải là tự phong! Chị là Thiên thần thật sự!"

Irina phản đối với đôi mắt đẫm lệ! Vâng, trước đó, Irina bị gọi là "Thiên thần tự phong" bởi những người thân của cô ấy. Thật thế,

cậu ấy luôn nói "Tôi là một Thiên thần!" với sự tự tin. Không có gì lạ nếu mọi người nghi ngờ việc cô ấy có thật là Thiên thần hay không, nên họ gọi cô ấy là "tự phong"...

Tôi biết được rằng, các Thiên thần tái sinh sử dụng kỹ năng thiên bẩm của họ hiệu quả hơn bằng cách làm việc nhóm thay vì hành động cá nhân. Hệ thống [Phong thần] được Thiên đàng tạo ra dựa trên ý tưởng của [Quân cờ tội lỗi], là mười hai lá bài được các Seraph và các Thiên thần Cấp Cao sử dụng để giúp con người tái sinh thành Thiên thần (có vẻ như những thiên thần tái sinh sẽ có những "chất" (ký tự trên lá bài) giống với Thiên thần cấp cao đã tái sinh họ). các "Chất" lần lượt là Michael-san với quân Spades (phích), Gariel-san với quân Hearts (cơ), Raphael-san với quân Clubs (chuồng) và Uriel-san với quân Diamonds (rô). Họ nói rằng hầu hết những người được tái sinh, không như ác quỷ là chọn những người có sức mạnh tương ứng với quân cờ, Thiên đàng lại chọn và tái sinh những môn đồ mạnh mẽ có tài năng như mục tiêu chính của họ.

Hệ thống [Phong thần] có điểm giống với các quân cờ trong [Quân cờ tội lỗi] là có những đặc tính riêng biệt của họ. Những điều đó thì dựa trên những là bài, ví dụ như '"Xì rách"(Black jack).

Mỗi "chất" nếu tập hợp được các Thiên thần tái sinh và làm nó đủ bộ 21. Ví dụ, mỗi "chất" tập hợp các Thiên thần tái sinh với các số 4, 6, và 10 nếu họ hợp lại cùng với Ace (1) Irina và hợp tác với cậu ấy thì các thành viên trong nhóm có thể giải phóng sức mạnh bá đạo của bản thân.

Họ cũng thêm vào hệ thống bài Poker tập hợp các đại diện các quân bài của họ từ Ace cho tới Queen và bằng cách xếp bài, nó sẽ sinh ra một một sức mạnh nào đó. Điểm nổi bật là nó không chỉ hoạt động với những thành viên trong nhóm mà còn hoạt động với các thành viên của nhóm khác, điều đó hiện thực hóa việc kết hợp giữa các nhóm. (Tất nhiên là hiệu quả sẽ cao hơn nếu trong cùng một nhóm).

Tôi nghe nói rằng nếu họ tập hợp được "Royal Straight Flush" (Thùng phá sảnh), sức mạnh đạt được là không thể tin nổi. Điều thú vị là nó giống như hệ thống tái sinh của Quỷ nhưng cũng có điểm khác.

Còn át chủ bài được biết đến là Joker thì không thuộc vào nhóm nào cả nhưng lại rất quan trọng với cả Thiên đàng. Tôi nghe được rằng, trong chơi bài đó là một quân bài mạnh với nhiều vai trò.

Sensei cũng từng nói nếu có Rating Game giữa Quỷ và Thiên thần với những hệ thống khác nhau thì nó sẽ vô cùng rực lửa. Tôi không thể

tưởng tượng được trận đấu sẽ thành thể loại nào nữa.

Có lẽ vì thế mà Irina sẽ không thể phát huy được hết tiềm năng và vai trò của mình như một quân Ace nếu không tập hợp thành nhóm một bài nào đó, nên không có gì lạ nếu có ai đó gọi cậu ấy là "Thiên thần tự phong". Dù vậy, Irina cũng đã mạnh hơn nhiều rồi nên tôi nghĩ cô ấy cũng có thể tự mình chiến đấu.

"Tôi vẫn chưa giới thiệu với cậu một cách đàng hoàng nhỉ. Tôi là quân [Xe] Rossweisse, thật là một niềm vinh hạnh khi gặp ngài."

Rossweisse-san lịch sự giới thiệu mình. Oh đúng rồi nhỉ. Rossweisse-san là thành viên mới gia nhập đội chúng tôi gần đây nên cơ bản là vẫn chưa gặp Millicas-sama. Cô ấy chắc cũng đã biết mặt em ấy nhưng tôi nghĩ đây là lần đầu tiên cô ấy tự mình đối mặt và giới thiệu với em ấy.

"Vâng, chị là Rossweisse-san đúng không? Mẹ của em đã nói với em rằng Rossweisse-san là một người phụ nữ tuyệt với có thể tự mình lo liệu mọi việc! Em nghĩ rằng rất tuyệt nếu được học hỏi những điều tốt từ Rossweisse-san!"

Nghe thế, Rossweisse vuốt tóc mình với vẻ tự tin.

"Fufufu, vậy là Grayfia-sama nghĩ về tôi như thế à. Tôi thấy rất vinh dự về điều đó. Xem ra vẫn có những người có cái nhìn tốt và rất hiểu về tôi. Tốt lắm! Millicas-kun, tôi sẽ dạy cho em về biết cách tự quản lý bản thân! Đầu tiên, hãy tới cửa hàng 100 yên nào! Tôi sẽ dạy em về vẻ đẹp đó của Nhât Bản!"

Dừng lại! Đừng dạy những điều tốt đẹp của Nhật Bản ở cửa hàng 100 yên! À thì, cửa hàng 100 yên thật sự rất tốt và tiện lợi nhưng làm ơn dừng việc dạy em ấy về những điều tốt đẹp của Nhật Bản ở đó! Em ấy sẽ hiểu lầm mất!

Tôi đã nghe quan điểm của Grayfia-san về Rossweisse-san trước kia nhưng Grayfia-san không biết rằng Rossweisse-san là một "Valkyrie của cửa hàng 100 yên" và chị ấy thật sự không may rồi! Thật là một ảnh hường tồi tệ khi dạy những kiến thức kì quặc cho một Millicas-sama trong sáng! Em ấy là con của Ma vương chị biết không!? Sẽ là một rắc rối lớn nếu em ấy học tất cả những thứ về mặt nghèo đói của người phụ nữ này!

Tôi không thể kết thúc những ý kiến của mình về chuyện đó, nên tôi đành thở dài và hỏi Rias.

"Tóm lại, Millicas-sama sẽ ở lại nhà của anh để quan sát lối sống của mọi người sống ở Nhật Bản.... Là vậy phải không?"

Rias gật đầu.

"Vâng, có thể nó sẽ gây rắc rối cho anh, cha và mẹ nữa nhưng hãy làm ơn hãy quan tâm em ấy."

"Điều đó không thành vấn đề. Cha và mẹ anh cũng đã chào đón rất nhiệt tình trước đó rồi."

Đúng vậy. Lúc mà cha và mẹ tôi thấy Millicas-sama...

"Ôi trời, thật dễ thương! Đây là cháu của Rias à!"

"Vậy đây là con của Sirzech-san à~. Thật khác Ise lúc nhỏ. Đó chắc là vì môi tường và cách chúng ta nuôi dạy.... Điều này làm tôi nhận ra rằng cách dạy đỗ của mình là không đủ tốt, phải không Kaa-san?"

"Vâng, rất đúng bởi vì chúng ta đã không nuôi dạy đàng hoàng, nên con của chúng ta... thành một... hiện thân của ham muốn tình duc....!"

Có vẻ như hai người đang hối hận khi so sánh tôi lúc nhỏ với Millicas-sama. Mẹ thậm chí còn khóc trong khi lấy tay che miệng.

Hai người có biết là con mình đang trước mặt không? Hai người thật thô lỗ! Nhưng lý do tôi không cảm thấy khó chịu có lẽ vì tôi tự mình nhận ra nó....

Khi ho nhìn sang Millicas-sama...

"...Cháu nôi của mình sẽ như thế này à?"

"Vâng, mái tóc đỏ và vẻ mặt đẹp trai của Gremory-san...Sẽ thật tốt nếu gen của Rias được truyền hết qua cho cháu nội chúng ta sau này...."

Quan điểm không giống ai của cha mẹ tôi... Tôi chỉ muốn họ im lặng và đứng im ngay bây giờ.

Tôi thở dài, nhưng Rias nhìn quanh và yêu cầu mọi người.

"Dù sao thì, chị cũng mong mọi người quan tâm đến Millicas. Mọi người có thể tiếp tục cuộc sống hằng ngày của mình. Thậm chí cậu bé này là người thừa kế sau tôi đừng để ý đến điều đó và hãy hoà thuận với nhau."

[Vâng!]

Chúng tôi trả lời đầy năng lực trước mong muốn của Rias.

Như thế, cuộc quan sát của Millicas-sama bắt đầu.

Phần 2

"Được rồi, chúng ta sẽ tập vung gậy liên tục 1000 lần!"

Vào lúc nửa đêm, ở bờ sông. Xenovia đang vung gậy bóng chày ở bãi cỏ sân bóng chày.

"Vâng, thưa huấn luyện viên!"

Người đang vui vẻ bắt những quả bóng đánh bởi Xenovia làmột cậu thanh niên trẻ đang đội mũ và mặc đồ thi đấu bóng chày. Cậu ấy là khách hàng quen của Xenovia.

Millicas-sama và tôi đang quan sát Xenovia làm công việc của ác quỷ. Millicas-sama nói em ấy muốn quan sát công việc của cúng tôi, nên chúng tôi quyết định đi theo Xenovia vì cô ấy vừa nhận được một yêu cầu từ khách hàng.

Tôi hiện đang làm vệ sĩ của Millicas-sama. Mà có vẻ như em ấy cũng không cần lắm nhưng tôi vẫn phải làm, vì có thể sẽ xảy ra vần đề gì đó nếu chỉ có Millicas-sama và Xenovia ở đây. Tôi cũng đã hoàn thành công việc của mình nhưng gần đầy tôi cũng trở nên hứng thú với cách Xenovia làm việc.

Công việc mà Xenovia nhận hầu hết là công việc liên quan đến thể lực. Những yêu cầu của cậu ấy là giúp những người bận rộn luyện tập chân tay hoặc tập cùng với họ ở nhiều môn thể thao khác nhau. Lần này là công việc thứ 2.

"Hãy cố lên!~"

Kế bên tôi là Millicas-sama cùng với Asia đang cổ vũ cho khách hàng của Xenovia trong khi đang mặc đồng phục cổ động. Cậu khách hàng đó muốn có một người cổ vũ để khích lệ tinh thần cùng với một người bạn tập để luyện bóng chày. Vì thế Asia, người đang rảnh rỗi vào thời gian này được gọi tới giúp.

Asia trông rất đẹp trong bộ đồ cổ động! Cậu ấy làm việc rất chăm chỉ, xoay vòng trong khi thở hổn hển. Vì đang là nửa đêm mùa đông nên chắc chắn Asia-chan xứng đáng được khen ngợi!

Những yêu cầu của Asia thường là thành đối thủ chơi bài hoặc cosplay để chụp ảnh.

Koneko-chan cũng nhận được những yêu cầu tương tự.

Khách hàng của Akeno-san lúc thì là chủ những công ty hoặc là những bà vợ giàu có. Chị ấy lắng nghe những phiền muộn thường ngày của họ hoặc uống trà cùng họ, đôi lúc chị ấy cũng có làm nhiều việc để loại bỏ những căng thẳng của những người thuộc tầng lớp thượng lưu.

Kiba nhận yêu cầu từ những Onee-san và các nữ nhân viên văn phòng. Cậu ấy xoa dịu căng thẳng của họ, hoặc nấu ăn cho họ, việc mà cậu ấy giỏi nhất. Thật là lãng phí khi cậu ấy không nhận được các yêu cầu "Ecchi"!

Gasper thì làm việc bằng máy tính. Em ấy có cách làm riêng của mình và luôn cho thấy hiệu quả cao. Em ấy rất nổi tiếng với những người ít giao tiếp với xã hội nhưng họ lại muốn được ban tặng điều ước bởi Quỷ.

Rossweisse-san thì được triệu hồi bởi các bà nội trợ. Cô ấy nói cô ấy thường dạy họ cách xóa tan lo lắng về những vấn đề liên quan đến tài chính và cũng trở thành cố vấn cho họ. Gần đây, cô ấy còn dạy họ cách để trả giá thành công. Mặc dù cô ấy vẫn còn trẻ...

Đáng ngạc nhiên là yêu cầu của chủ nhân chúng tôi, Rias, có thể nhận khá là hạn chế, nên cô ấy hiếm khi nào được triệu hồi. Tuy nói như thế, nhưng những yêu cầu của hợp đồngdành cho Rias có giá trị rất lớn và xứng đáng với Quỷ Cấp Cao. Công việc của cô ấy là giải lời nguyền cho những món đồ và diệt quái cho khách hàng.

Còn công việc của tôi là...luôn phải nhận những việc lạ thường, sau khi bị triệu hồi bởi những tên lập dị. Tôi cũng đã đầu hàng năng lực thu hút người khác của mình. Tôi luôn thu hút những kẻ thù mạnh và tôi cũng thu hút luôn những tên lập dị!

Đó là lý do tôi không thể cho Millicas-sama thấy tôi làm việc. Tôi tuyệt đối sẽ không để em ấy gặp những tên biến thái lập dị ấy được! Em ấy là con của Sirzechs-sama! Nếu tôi giới thiệu em ấy với Mil-tan đó sẽ là một sự kết thúc, tôi sẽ không biết được cái thể loại tin đồn nào sẽ được lan truyền ở Địa ngục nữa!

"Được rồi! Lần này là 10000 lần!"

"Vââââânnnnnnggggggg, huấnnnnnn luyệnnnnnnnn

viênnnnnnnn~!"

Xenovia, người đang có tinh thần tràn trề, nói một điều vô cảm với khách hàng của cô ấy. Cậu khách hàng vẫn thấy ổn dù đã bắt đầu thấm mệt vàtiếp tục trong khi vẫn nở một nụ cười? Đừng để cậu ấy tập quá sức như thế, được không?

Sẽ là một rắc rối lớn nếu cậu ấy ngủm đấy.

"Thật tuyệt vời... Em cũng muốn những thành viên trong nhóm của mình tận hưởng công việc của mình như vậy."

Millicas-sama nói điều đấy khi quan sát Xenovia làm công việc của cô ấy. Chắc chắn là Xenovia làm việc với một nụ cười.

"Millicas-sama, em đã tìm được ứng viên lý tưởng nào cho nhóm của mình chưa?"

Khi tôi hỏi, Millicas-sama lắc đầu.

"Chưa, nhưng việc đó bắt đầu từ bây giờ. Mặc dù em đã có hình mẫu tiêu biểu rồi."

Chà, vậy đã rõ rồi, Kể cả khi em ấy thông minh và định hướng được tương lai nhưng chắc chắn rất khó khăn khi nghĩ cụ thể khi làm thế nào.

"Vậy là em sẽ dùng nhóm của Rias như sự tham khảo?"

Sau cùng, em ấy đến vì em ấy thấy cuộc sống của chúng tôi rất thú vị, nên đó là những gì tôi nghĩ. Nhưng Millicas nghiên đầu. Nó như thể là em ấy đang phân vân.

"Những thành viên trong nhóm của Rias-neesama đều rất tuyệt vời. Ise-niisama cũng rất tuyệt nữa và em vô cùng ngưỡng mộ anh."

....Em ấy nói ngưỡng mộ tôi! Điều đó làm tôi sướng điên lên mất!

"Nhưng nhóm mà em hướng đến là nhóm của Tou-sama (Cha)."

-!

...Tôi hiểu, vậy là nhóm của Sirzech-sama.... cha của em ấy. Nhóm của Sirzech-sama được cho là nhóm mạnh nhất ở Quỷ Giới. Trong cuộc tấn công của đám quái vật, tôi đã được chứng kiến thực lực của họ từ xa một lần quả thực đó đều là những người mạnh mẽ với một lượng khí lực vượt trội. Tôi đã cảm nhận ngay rằng họ vượt xa đội

của mình, dù vậy một nhóm có nhiều điểm mạnh đồng thời cũng có nhiều điểm yếu. Tôi nghe nói rằng họ chỉ tập hợp khi có biến cố hoặc lý do chính trị. Mặc dù vậy, tôi muốn gặp họ một lần. Những người mà tôi được gặp là [Hậu] Grayfia và [Tốt] Kirin, Enku-san.

Trong khi thảo luận với Millicas-sama, một cô gái mặc trang phục Gothic lolita xuất hiện trước mắt tôi. Đó là Ophis.

Phải rồi, cô ấy nói rằng mình không có việc gì để làm, nên cô ấy bám theo chúng tôi để quan sát công việc của Xenovia.

Vì Ophis bắt đầu sống ở dinh thự Hyoudou, cô ấy đi theo sau tôi và mọi người thể hiện sự hứng thú trước những việc mà chúng tôi làm.

Khi tôi chơi game cô ấy nói là mình cũng muốn chơi, khi Asia tưới hoa cô ấy cũng giúp một tay và khi Rias nấu ăn , Ophis cũng đứng bên cạnh và xem. Dù có làm bất kỳ việc gì thì cô ấy cũng thấy thú vị trước những việc chúng tôi làm.

Ngay bây giờ, Ophis đang chơi trò ném bóng với người hầu của Asia, Rassei. Ophis ném quả bóng và Rassei bắt lấy nó bằng miệng một cách tuyệt diệu và đem nó về cho Ophis. Có lẽ họ hợp với nhau vì họ cùng là Rồng nên họ thường xuyên chơi với nhau.

"Ta sẽ huấn luyện cho Rassei."

"Gaa~!"

Chú Rồng nhỏ trả lời Ophis....Huấn luyện cho Rassei á!? Đích thân Uroboros-sama tự mình huấn luyện cho nó ấy à!? Này này này, cái quan hệ thầy trò gì vậy! Nếu Ophis là sư phụ thì không phải chú Rồng nhỏ này sẽ trở thành một Rồng Sprite hùng mạnh sao trong tương lai sao!?

Đó có lẽ là cách đùa của Ophis nhưng tôi bắt đầu nghĩ là người hầu của Asia sẽ là một Long Vương tương lai.

"Có thể Rassei sẽ trở thành một chú Rồng tuyệt vời. Được Ophis làm bạn là một việc lớn rồi đấy, em biết không?"

Tôi nói với Asia, người đang đứng bên cạnh tôi cổ vũ cho khách hàng của Xenovia.

"Nếu Ophis-san dạy cậu ấy, vậy thì chắc chắn Rassei sẽ trở thành một chú Rồng vĩ đại!"

Thật là một cô gái ngây thơ! Nếu Asia nói thế thì cả tôi cũng nghĩ là điều đó sẽ thành sự thật thôi!

"Asia, em có mối liên kết tốt với Rồng đấy. Không chỉ Rassei thôi đâu, người đầu tiên hòa hợp với Ophis cũng là em đấy, Asia."

Khi tôi nói thế, Asia bắt đầu run rẩy và đỏ mặt.

"...Có lẽ đúng là như thế. Em cũng gặp được Ise-san, người là Xích Long Đế và em cũng hòa hợp với cậu nữa. Nếu em thật sự có một sự liên kết như thế, vây em chỉ có thể gửi lời cảm ta này cho Chúa."

Tôi nhận lại những lời ngượng ngùng từ em ấy!

"Anh cũng thật may mắn khi gặp được Asia! Từ bây giờ, chúng ta sẽ luôn bên nhau!"

"Vâng! Kể cả là một hay mười ngàn năm, em vẫn sẽ luôn bên cạnh anh, Ise-san!"

"Đúng rồi! Hãy cũng lên kế hoạch cho một ngàn năm sống bên nhau!"

"Mình thích Nhật Bản, nhưng cũng muốn sống ở Địa ngực một lần!"

"Được thôi! Một khi anh tự lập rồi, anh sẽ đi với em đến bất cứ nơi nào!"

Chúng tôi ôm lấy nhau một cách ấm áp! Sau đó chúng tôi bắt đầu nhảy múa xung quanh! Đó là bởi vì Asia-chan vô cùng dễ thương!

Khi tôi đang còn đang "âu yếm" với Asia, Millicas-sama nhìn Ophis một cách tò mò.

"Cô gái mặc đồ đen là ai vậy?"

Millicas-sama hỏi! Sau cùng em ấy cũng theo dõi Ophis với ánh mắt kỳ lạ nhưng chúng tôi không thể nói đó là Ophis.

"Hmm, cô ấy là một người họ hàng cũ của lão già Tannin hay đại loại thế. Cô ấy dùng phép để chuyển sang dạng người và học lối sống ở thế giới con người."

Tôi bịa ra một câu chuyện ngay lập tức để trả lời câu hỏi của em ấy. Tôi cảm thấy có lỗi khi lôi lão già Tannin vào nhưng làm ơn vì chuyện đại sự này đi!

"Là vậy à. Cô ấy cũng giống như em!"

Millicas-sama tin tưởng tôi! Tôi bắt đầu cảm thấy tội lỗi vì ánh mắt và nụ cười thuần khiết ấy nhưng vì thế giới này! Làm ơn hãy tin vào lời nói dối của anh!

Sau đó Millicas-sama kéo tay áo tôi.

"Ise-niisama, làm ơn hãy gọi em là Millicas."

"-! Kể cả em nói như thế, anh cũng thấy khá vô lễ..."

Tôi bắt đầu cảm thấy bối rối trước nguyện vọng của Millicas-sama. Tôi cũng cảm thấy tự hào, vì em ấy gọi tôi là Ise-niisama, nhưng cho tôi gọi tên em ấy mà không có "-sama" thật là... Tôi gọi tên em ấy với "-sama" khi lần đầu gặp, nên đó là lý do chính để tôi tiếp tục gọi như vậy.

"Em cảm thấy có chút cô đơn khi một người nào đó có thể gọi Riasneesama là Rias nhưng lại gọi em với hậu tố "-sama"..."

Millicas-sama bắt đầu buồn bã.

....Tôi hiểu, vậy là em ấy cũng muốn tôi, người gọi người cô mà em ấy yêu quý bằng tên cũng phải gọi em ấy bằng tên. Tôi yêu Rias và chúng tôi cũng có mối quan hệ sâu sắc để có thể bày tỏ cảm xúc với nhau. Em ấy cũng chấp nhận cảm xúc của tôi. Chúng tôi yêu nhau. Người yêu là một cách nói ngượng ngùng và nó sẽ rấtđáng ngờ nếu chúng tôi không nhìn nhận như thế.

Những cảm xúc chúng tôi cũng tương đồng với nhau. Với tôi, Rias là một người phụ nữ quan trọng và ngược lại, tôi cũng là người quan trọng với em ấy.

Cậu bé này biết điều đó. Có lẽ đó là tại sao em ấy muốn tôi gọi tên một cách bình thường, giống như tôi gọi tên Rias.

Nếu tôi nghĩ về nó, Rias đã một lần nói với tôi.

"Có rất nhiều kỳ vọng đặt lên Millicas. Vì xuất thân em ấy vô cùng đặc biệt."

Đúng vậy, Millicas-sama là con ruột của Quỷ Vương mạnh nhất, Sirzech Lucifer và [Hậu] mạnh nhất, Grayfia Lucifugus.

Thêm vào đó là tài năng tuyệt vời của em ấy, có vẻ là những người lớn luôn dõi theo em ấy như là một ứng cử viên cho vị trí Quỷ vương trong tương lai.

Thậm chí trong giới chính trị cũng có "phe Millicas", những người ủng hộ Sirzechs-sama cùng với nhiều ác quỷ cũng đang dõi theo em ấy.

Mặc dù cậu bé cũng đã nghĩ đến tương lai ở tuổi này rồi và những tên chính trị gia cũng biết điều này...

Rias cũng cảm thấy tự hào về xuất thân của bản thân nhưng cô ấy không vứt bỏ ước mơ của mình. Ước mơ cưới được người đàn ông mà cô ấy yêu nhưng cô ấy lại có hôn phu... Điều đó gây rắc rối cho cô ấy.

Và những gì mà người lớn đang cố đặt lên vai cậu bé này sẽ là một gánh nặng lớn hơn thế.

....Một ngày nào đó em ấy sẽ hiểu được chỗ đứng của mình. Tôi nghĩ em ấy sẽ tự hào và cũng sẽ đấu tranh để tiến về phía trước.

Đó mới chính là ác quỷ Cấp Cao... vận mệnh của họ được sắp đặt bởi những bậc cha mẹ quyền lực.

"Anh hiểu rồi, Millica-"

Tôi ngừng lời tại đó.

....Đó là bởi vì tôi cảm thấy ớn lạnh. Ai đó đang nhìn tôi, tôi có thể "cảm nhận" được ánh nhìn ấyvà cảm thấy một cảm xúc mạnh mẽ truyền trực tiếp vào tôi.

Thậm chí là không có ai xung quanh cả.

"....?"

Xenovia cũng cảm thấy thứ gì đó nên cô ấy cũng để ý xung quanh Ophis cũng vậy. Asia, Millicas-sama và khách hàng của Xenovia không nhận ra được, nhưng ít nhất là chúng tôi có thể.

....Một ai đó đang nhìn chúng tôi từ một nơi rất xa. Cảm giác là như vậy.

"Xenovia! Asia-san! Tôi mang một số nước uống thể thao từ cửa hàng tiện lợi này!"

Người vừa nói vừa mang một chiếc túi là Irina. Thỉnh thoảng Irina cũng quan sát công việc của Asia và Xenovia ở nơi mà cậu ấy không gây trở ngại, giống như tôi và Millicas-sama bây giờ. Tất nhiên cậu ấy sẽ là dị giáo khi một Thiên Thần trực tiếp giúp đỡ ác quỷ. Đó là lý

do mà cậu ấy chỉ đứng quan sát mà thôi. Tuy nhiên, có đôi lúc cậu ấy mang đồ ăn, thức uống đến như việc cậu ấy đang làm bây giờ...Đó có vẻ như là ranh giới an toàn. Một con Quỷ như tôi không thể hiểu nhưng ranh giới mà họ có được.

"Oh, đồ uống từ "Thiên Thần tự phong" đã đến."

"Tôi không tự phong! Tôi là Thiên Thần thật!"

Irina phùng má trước những lời trêu chọc của Xenovia. Hahaha, một cách nghiêm túc thì sự kết hợp giữa Xenovia và Irina làm bầu không khí trở nên nhẹ đi và nếu Asia tham gia, hiệu quả còn hơn thế nữa.

Trong khi cảm thấy một sự hiện diện khó chịu, buổi quan sát công việc ác quỷ của Millicas-sama hôm nay kết thúc.

Phần 3

Ngày hôm sau, chúng tôi tụ tập tại phòng luyện tập nằm dưới tầng hầm dinh thự Hyoudou.

Tôi mặc bộ Boosted Gear Scale Mail, Kiba cầm một thanh kiếm và Gasper đang chuẩn bị sau chúng tôi. Người mà chúng tôi, những chàng trai nhà Gremory, sẽ đối đầu là.....Milicas-sama!

Milicas-sama mặc một chiếc áo jersey đang đứng đối diện với chúng tôi với vẻ anh dũng, dù chỉ mới là một đứa trẻ. Phải, ngày hôm nay, cách khiến chúng tôi gần gũi hơn với Milicas-sama là...một trận đấu tập. Đây là ý tưởng của Rias.

"Milicas, em có muốn nhân cơ hội này để đấu thử với các anh không?"

Nghe vậy, Milicas-sama trả lời hào hứng "Có! Xin cứ để em!". Dường như Milicas-sama có hứng thú về "khí phách" của các chàng trai nhà Gremory, và cậu ấy ấn tượng với khẩu hiệu của Sairaorg-san "Quỷ Cao cấp Rèn Luyện".

Rias đang ở góc phòng tập, cùng với những cô gái còn lại của Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí và Ophis. Họ sẽ quan sát trận đấu tập của chúng tôi.

Thanh quỷ kiếm Kiba đang cầm là một thanh kiếm sao chép không có lưỡi. Cậu ta chắc hẳn nghĩ rằng sẽ nguy hiểm nếu dùng các loại kiếm như thánh kiếm, hay thánh quỷ kiếm, với lưỡi kiếm thật.

Tôi cũng đang mặc giáp. Tôi định chỉ chiến đấu với cậu bé chỉ bằng giáp tay, nhưng sau khi Rias bảo tôi "em nên mặc giáp vào", tôi đành phải ở dạng này.Em ấy đang cố làm Milicas-sama vui bằng cách để cậu ấy đấu với Thiên long huyền thoại, hay Sekiryuutei sao?

Gasper đứng sau chúng tôi để hỗ trợ trong khi không run rẩy, dù vẫn đang lo lắng.

"Em...Em sẽ cố hết sức ~!"

Oh, cố hết sức nhé, Gasper! Vì đối thủ của ta là một cậu nhóc, đừng để nó thấy mặt yếu của em, được chứ?

"Vậy hãy để trận đấu tập bắt đầu!"

Với hiệu lệnh của Akeno-san, trận đấu tập bắt đầu!

Cả Kiba và tôi đều không di chuyển, chúng tôi đều đang chờ Milicassama hành động.

Không đời nào tôi có thể đánh nghiêm túc được. Dù sao thì chúng tôi cũng mạnh hơn cậu ấy khá nhiều. Chuyện này có vẻ không giống bữa tiệc chào mừng cậu ấy nhưng đấu với Milicas-sama mà nhẹ tay, cho tới khi cậu ấy thỏa mãn, có lễ là điều tôi nên làm.

Milicas-sama hành động trong khi tôi còn đang suy nghĩ.

"Em đến đây! Xin hãy chỉ bảo em!"

Cậu ấy rút ngắn khoảng cách từ vị trí đó!

Tôi không nói nên lời sau khi Milicas-sama hành động.

-Cậu ta nhanh quá!

Cậu ấy lao tới với một tốc độ mà một đứa nhóc bình thường không thể đạt tới! Sau khi bao phủ bàn tay bằng khí đỏ, cậu ta bắn sức mạnh quỷ về phía tôi sau khi tung vài đòn nhử.

Đòn tấn công của cậu bé, giống y hệt sức mạnh hủy diệt mà cha và cô của nhóc ấy sở hữu!

.......Tôi không thể tin được. Sức mạnh quỷ lực của cậu ấy mạnh hơn tôi tưởng! Tôi tránh sức mạnh quỷ đang lao về phía mình, để lại Kiba trên đường bay.

Kiba vừa kịp né và chặn nó bằng thanh quỷ kiếm.....

BASHU!

Cùng với tiếng cọ xát, phần lưỡi quỷ kiếm của Kiba......đã bị phá hủy!

"_!"

Thấy vậy, Kiba sững người! tôi cũng sững sờ từ sâu trong tim! Đòn tấn công đó có một lượng lớn khí lực! Thanh quỷ kiếm của Kiba không cứng đến vậy vì nó dùng để đấu tập......Nhưng cậu nhóc lại có thể phá hủy được nó!

"Xem ra, cậu ta khá mạnh đấy."

"P..Phải! Tớ cũng ngạc nhiên!"

".....Nó giống y hệt sức mạnh quỷ lực của Onee-sama!"

Xenovia, Irina, và Asia đều ngạc nhiên trước sức mạnh quỷ của cậu nhóc.

"Dòng chảy khí lực của cậu ta thật dồi dào."

"Đó chắc chắn không phải thứ cậu ta có thể làm được ở tuổi đó."

"......Phá hủy thanh kiếm của Yuuto-senpai không một dấu vết."

"Mình đã nghe về nó nhưng giờ mới được chứng kiến tận mắt. Mình có thể cảm nhận được rằng cậu ta là con của Sirzechs-sama và Grayfia-sama."

Roseweisse-san, Koneko-chan, và Ravel cũng thay đổi quan niệm của họ. Mọi thành viên nữ của Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí ngoại trừ Rias vs Akeno-san đều sững người trước cảnh đó.

"Cái lề gì thốn!"

Milicas-sama rút ngắn khoảng cách trong khi chúng tôi còn đang sững sỡ và bắn sức mạnh quỷ lực! Lần này cậu ấy bắn quỷ năng như súng máy! Hàng ngàn viên đạn hủy diệt bay về phía chúng tôi!

Bạn sẽ bị xóa sổ bởi sức mạnh hủy diệt nếu chạm phải nó. Nó có một đặc điểm khó tin khiến nó khó mà bị chặn lại. Sức mạnh quỷ lực của Rias cũng gây chết người nếu nó trúng mục tiêu. Dù vậy cô ấy cuối cùng lại đối đầu với những kẻ mà cô ấy không thể đánh trúng trực diện.....

Cách tốt nhất để đối phó với sức mạnh hủy diệt là không trực tiếp chặn nó, mà triệt tiêu nó bằng đòn tấn công của mình! Tôi tạo một đòn dragon-shot dạng phân tán và bắn nó về phía trước.

Khi hai phát bắn chuẩn bị va chạm và triệt tiêu nhau, những phát bắn khác của Milicas-sama đổi hướng!

-Nó hệt như sức mạnh quỷ lực của Sirzechs-sama!-

Nén sức mạnh hủy diệt thành một khối và điều khiển nó một cách điều luyện là kỹ năng đặc biệt của Sirzechs-sama. Khả năng điều khiển sức mạnh quỷ lực của Milicas-sama nhắc tôi nhớ về nó. Tôi né những phát sức mạnh quỷ đó, từ cậu bé tóc đỏ thẫm, thứ vượt qua đòn phản công của tôi, nhưng một trong số chúng sượt qua bộ giáp.

BASHUN!

Cùng với tiếng nổ, phần giáp vai của tôi đã tan biến đi một chút! Nếu tôi không mặc giáp, vai của tôi chắc chắn sẽ biến mất!

Tôi cuối cùng cũng hiểu lí do, vì sao Rias bảo tôi mặc giáp. Đó là bởi tôi có thể sẽ không thể đánh với Milicas-sama nếu tôi không mặc gì lên người.

-Cậu bé ở một trình độ hoàn toàn khác-.

Không ngạc nhiên, cậu ấy là con trai Sirzechs-sama và Grayfia-san. Cậu ấy đã mạnh cỡ này từ khi còn nhỏ. Bây giờ chúng tôi vẫn còn đang trong giai đoạn trở nên mạnh hơn. Đến khi cậu nhóc bằng tuổi chúng tôi, tôi tự hỏi cậu ấy sẽ mạnh cỡ nào? Tôi không thể tưởng tượng nổi. Tôi có thể cảm nhận được tiềm năng vô hạn từ cậu nhóc này.

.....Lần cuối tôi bị lấn át bởi một nhân tài như thế này là với Vali. Tôi có thể hiểu vì sao các phe phái được thành lập trong những chính trị gia ủng hộ Milicas-sama.

Khi tôi nhìn về phía Rias, em ấy gật đầu, trong khi cười thấu hiểu.

Em ấy chắc hẳn biết tôi đang nghĩ gì. Thật sự, anh xin lỗi vì đã coi thường cậu ấy. Đối thủ của tôi hóa ra là một cậu bé quái vật!

Nhưng nhờ vậy, tôi đã thức tỉnh. Tôi sẽ tiếp tục trận đấu tập này trong khi biết đối thủ của mình là một cậu bé đáng gờm!

"Cái 'Khí phách' của các chàng trai nhà Gremory! Anh sẽ cho em

thấy!"

Tôi nói vậy trong khi đấm tay về trước và Milicas-sama nở một nụ cười lớn.

"Vâng! Xin hãy làm đi ạ!"

Tôi bắt đầu cảm thấy hứng thú trong trận đấu tập với cậu nhóc này. Cậu nhóc gọi tôi là 'Nii-sama' lao tới với toàn bộ sức mạnh của mình.

-Đây có phải cảm giác khi đối đầu với em trai không?-

Tôi chưa bao giờ có cảm giác đó, vì tôi không có anh em họ, nhưng tôi cảm thấy mối liên kết với Milicas-sama, có lẽ là một thứ gì đó tương tự.

"Haa-haa-haa....."

Milicas-sama đang ngồi trên nền nhà, thở dốc. Cậu ấy đã kiệt sức rồi.

Trận đấu tập đã diễn ra trong ba mươi phút. Ngay cả khi ba người chúng tôi, những chàng trai nhẹ tay với cậu ấy, tôi chỉ có thể nói 'đúng như mong đợi từ con trai Ma vương' vì cậu ấy có thể theo kịp chúng tôi trong ba mươi phút.

Milicas-sama tiếp tục tấn công chúng tôi cho tới khi cạn sạch năng lượng quỷ lực. Dù cậu ấy có bị đẩy lui bởi Kiba và tôi, cậu ấy vẫn không khóc mà đứng dậy. Tôi chỉ có thể khen 'tuyệt vời', từ những gì cậu ấy thể hiện trong trận đấu tập. Nếu tôi bằng tuổi Milicas-sama, tôi sẽ khóc và bỏ cuộc trong một trận đấu một chiều đối đầu với ba chàng trai lớn tuổi hơn hay sẽ phàn nàn về việc đó. Nếu nghĩ như vậy, thì 'khí phách' của cậu nhóc này khá lớn đấy.

Tôi chặn đòn tấn công của cậu ấy trong khi cho lời khuyên, cậu ấy phản hồi ngay lập tức và tôi nhận ra tài năng của cậu nhóc khi cậu thủ thế.Không còn gì để nói. Đáng sợ quá.

Rias đưa cho Milicas-sama đang ngồi trên sàn nhà một chiếc khăn.

"Em đã làm tốt khi không đầu hàng trong khi đối đầu với Ise và những người khác."

Rias khen em ấy. Tất nhiên. Chúng tôi đấu với cậu nhóc, có thể em ấy sẽ khóc một chút. Tôi nghĩ rằng sẽ là thô lỗ nếu chúng tôi quá nhẹ tay với cậu ấy. Dường như trẻ con khá nhạy cảm với mấy thứ kiểu này.

Sau khi tôi giải trừ bộ giáp và nhận khăn lau người từ Rias, tôi rời phòng tập sau khi nói "anh đi rửa mặt một lát."

Tôi rửa mặt trong bồn rửa tại phòng tắm lớn.

-Khá là vui.

Chắc hẳn ai cũng sẽ như vậy nếu được chơi đùa với em trai dễ thương của mình. Khi cậu nhóc đến chỗ tôi, cậu ấy trông khá anh dũng và tim tôi đập "Kyuun" một nhịp. Dường như tình yêu mà một người cha dành cho con mình đang dần xuất hiện trong tôi.

Một người em trai.....hoặc một đứa con trai cũng ổn? Tôi vẫn chưa muốn có con, tôi vẫn còn là học sinh cao trung và tôi không thể tưởng tượng được điều đó. Nhưng gần đây có thứ gì đó dần xuất hiện trong tôi sau khi nhìn thấy Ophis (nhìn trông như một đứa trẻ) và Milicas-sama.

"......Dành thời gian với lũ trẻ có lẽ cũng không tệ."

Tôi lẩm bẩm.....

"Ufufu, em nói phải."

Akeno-san đột nhiên xuất hiện bên cạnh tôi! Akeno-san hình như dạo gần đây chị ấy khá giỏi trong việc đứng sau lưng người khác mà không để lô sư hiện diên của mình!?

Akeno-san liền nói, trong khi đưa cho tôi một chai nước tăng lực.

"Gần đây, chị đã ấp ủ một suy nghĩ."

"Suy nghĩ?"

"Phải, một đứa con trai hoặc con gái, cả hai đều ổn. Cảm xúc của chị càng mạnh mẽ hơn khi nhìn Ophis-chan và Milicas-kun."

"Đúng thế. Milicas-sama là một cậu bé ngoan và em cũng không chán nhìn Ophis vì cô ấy dễ thương như mấy con thú non vậy."

Đó là cảm xúc thật của tôi. Sự hiện diện của họ là liều kích thích tốt cho tôi.

Ophis còn không có giới tính. Trước đây cô ấy còn được biết một lão già và trước đó nữa cô ấy lại là một thứ khác. Có vẻ diện mạo của cô ấy luôn thay đổi. Nhưng bây giờ, cô ấy là một cô gái. Chúng tôi cũng coi Ophis là một cô gái.

"Ise-kun, sau này em lấy vợ, em thích có con trai hơn hay con gái hơn?"

"Đó là một câu hỏi khó đấy.... Em mong là sẽ có một trai và một gái sinh đôi nhưng có lẽ việc chăm sóc chúng cũng sẽ khó gấp đôi."

Có con trai trước, rồi có con gái dường như là tốt nhất. Khi tôi nghĩ vậy, Akeno-san bắt đầu cười trong khi vuốt ve bụng của mình.

"Nếu đó là con của em, thì chị có thể sinh bao nhiêu đứa cũng được."

.....Bởi...Bởi vì những lời khiêu khích của cô ấy, tôi bắt đầu chảy máu mũi và sặc nước tăng lực.

"Cough!"

Tôi ho sạch chỗ nước trước lời thú nhận bất ngờ và không thể trả lời cô ấy! Tôi thật là yếu đuối mà!

"Ara ara."

Cuối cùng Akeno-san phải vuốt lưng tôi! Uggh, tôi thật thảm hại! Lí do khuôn mặt tôi đỏ không chỉ vì tôi thấy khó chịu sau khi ho!

Vì ngay lúc đó, tôi cảm nhận được một luồng khí lớn mạnh mẽ sau lưng!

Khi quay lưng lại, một người đàn ông cao hơn hai mét, đang đứng ở cửa phòng tắm. Mái tóc cam của người đó dựng đứng lên và chiếc áo khoác dày trông khá nổi bật.

Chờ đã, người này là ai!? Sao anh ta lại đang ở trong dinh thự Hyoudou!?

Gã khổng lồ cười tôi và Akeno-san.

"Oh oh, Xích Long Đế đang ho trong phòng tắm. Tình huống kỳ cục gì đây?"

Không, đúng ra thì ông là ai!?

"Đệ nhị, anh biết là vào phòng tắm mà không xin phép là thô lỗ lắm không?"

Tôi không thể đáp lại vì cơn ho. Cùng với gã khổng lồ, hai người đàn

ông mà tôi không quen, cũng xuất hiện. Một trong số họ mặc chiếc áo choàng đỏ thẫm, với thiết kế lạ mắt và người còn lại dường như là người Nhật, mặc một chiếc haori.

Người vừa khiển trách gã khổng lồ vừa rồi, chính là người đàn ông mặc haori.

Hơn nữa, tôi nhận ra người này! Tôi đã thoáng thấy bóng dáng anh ta trong trận chiến với lũ quái vật dưới Âm phủ khi trước......

Akeno-san ngạc nhiên trước sự xuất hiện của những người đó. Cô ấy ngạc nhiên không phải vì không quen biết họ, mà là, sao những người cô ấy biết, lại ở đây? Khuôn mặt của cô ấy nói lên điều đó.

Akeno-san liền lặng lẽ nói.

"..... Họ là thành viên nhóm Lucifer."

Phải, đó là một cuộc viếng thăm từ những người tuyệt vời!

Akeno-san và tôi trở lại phòng luyện tập, dẫn theo ba người xuất hiện ở phòng tắm theo chúng tôi. Người ngạc nhiên nhất khi thấy điều này, chính là Rias và em ấy luống cuống kêu lên.

"Souji! Vậy là mọi người cũng đến đây sao?"

Người đàn ông mặc haori tên Souji cười nhẹ.

"Công chúa. Đã được một thời gian rồi. Phải, tôi nghĩ rằng mình nên hộ tống Milicas-sama."

Người đàn ông tên Souji liền đưa mắt nhìn về phía Kiba.

"Ta mừng là trò vẫn khỏe, Yuuto."

Kiba cúi mình và chỉnh lại tư thế.

"Đã được một thời gian kể từ hồi hè, Sư phụ."

Đúng rồi, người đàn ông mặc haori chính là hầu cận của Sirzechssama, quân [Mã] Okita Souji-san! Anh ta chính là chỉ huy thực sự của sư đoàn Shinsengumi đệ nhất! A...anh ta là một nhân vật lịch sử! Ngay cả một tên đần độn như tôi cũng biết về Shinsengumi!

Một người cực kì nổi tiếng lại nằm trong số hầu cận của Sirzechssama! Và anh ta còn là thầy dạy kiếm thuật của Kiba nữa! Nên nói thế nào đây.......Tôi chỉ có thể nói một từ: "tuyệt vời!". Anh ta đang buộc tóc sau gáy lại như một samurai......chà, anh ta là samurai mà! Anh ấy có diện mạo củamột thanh niên, Mặc dù anh ta đã già hơn trăm tuổi rồi......!

Tôi hỏi Kiba về người này sau cuộc tấn công của quái vật. Rồi cậu ấy nói cho tôi thông tin về sư phụ mình. Đến giờ tôi vẫn còn ngạc nhiên về nó.

Dường như có những trường hợp mà Quỷ thượng lưu nhận các nhân vật lịch sử làm hầu cận. Những con quỷ tái sinh là những người sinh ra từ sau khi cờ vua được sáng tạo ra.....hầu hết những nhân vật lịch sử đều sống từ cái thời mà cờ vua ra đời. Cờ vua xuất hiện trong lịch sử loài người, rồi các Quân cờ tội lỗi được tạo ra, nên những người được tái sinh thường là những người từ thời đó, đến nay.

......Vậy có thể còn những nhân nổi tiếng khác cũng đã trở thành quỷ? Tôi còn không thể tưởng tượng được.

"Hahahaha! Cũng đã lâu rồi thưa Công chúa!"

Người đang cười lớn chính là gã cao to. Luồng khí điên cuồngbao bọc anh ta có lẽ còn vượt qua cả Sairaorg-san. Cơ thể anh ta cũng phải to hơn Sairaorg-san một phần.Đôi tay anh ta to khủng khiếp! Chúng to đến mức anh ta có thể nắm cả đầu tôi, trong một bàn tay.

"Anh đang thô lỗ với Công chúa đó nhưng Công chúa Rias, quả thật là đã lâu quá rồi. Cô thậm chí còn xinh đẹp hơn xưa."

Người đang cúi mình, trong khi trách móc tên cao to, mặc một chiếc áo choàng màu đỏ chót. Anh ta hơi gầy và có đôi mắt sắc sảo. Khác với luồng khí điên cuồng quanh gã cao to, một luồng khí đáng sợ không ngừng tỏa ra từ người anh ta.

......Chắc chắn rằng họ rất mạnh, họ có sức mạnh mà tôi không thể tính toán được.

"Vậy là Đệ nhị và MacGregor cũng tới.Tôi tự hỏi, lí do để hầu cận của Onii-sama đến đây là gì? Các anh chẳng bao giờ tụ tập trừ tình huống khẩn cấp......Ngay cả khi các anh ở đây làm bảo hộ cho Milicas như vậy cũng là quá nhiều."

Ý kiến của Rias có vẻ chính xác. Sao họ lại tụ tập ở nhà tôi? Tôi hiểu vì sao họ tập trung trong cuộc tấn công của quái vật, đó một tình huống khẩn cấp dưới Địa ngục, nhưng tại sao nhóm mạnh nhất, nhóm Lucifer, lại đột ngột đến nhà tôi như vậy!?

- Người đàn ông to cao nốc sạch chai rượu trên tay chỉ với một ngụm. Chai rượu trông giống một món đồ chơi nhỏ.
- Anh ta thở ra lửa cùng với hơi thở của mình từ mũi ngay khi vừa uống xong!
- "Cũng chẳng có gì nhiều. Chúng tôi chỉ nghĩ rằng 'chúng ta nên đi đầu đó cùng với nhau'. Nên chúng tôi đến để hỏi thăm tình hình của Công chúa trong khi bảo vệ cậu chủ. Dù vậy nhưng chúng tôi vẫn không thể mang tên khốn Enku và Bahamut theo."
- Họ tụ tập tại đây chỉ vì thế thôi sao!? Họ tới thăm dinh thự Hyoudou để thăm Rias trong khi bảo vệ Milicas-sama!? H...Hmm, tôi chẳng thể hiểu nổi lý do vì sao nhóm mạnh nhất lại thăm nhà mình chút nào! lý do mà họ tụ tập ở nhà tôi là vì liên quan đến chính trị sao!?
- "Ngay cả vậy, em cũng rất ngạc nhiên. em đã không thấy ba người họ ở cùng nhau kể từ khi còn nhỏ."
- Rias nói. Thật vậy sao? Vậy là chúng ta đang trải qua một tình huống hiếm hoi!
- "Chị cũng ngạc nhiên vì đây là lần đầu chị gặp mọi người cùng nhau."
- Cả chị nữa sao, Akeno-san!? Uwwaah, hôm nay đúng là một ngày tuyệt vời......
- Trong khi thắc mắc, chúng tôi choáng váng đứng đó. Mọi thành viên Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí, ngoại trừ Rias và Akenosan đều không biết phải làm gì.
- "Chị sẽ giới thiệu họ với tất cả mọi người."
- Rias nhận ra rằng chúng tôi ngạc nhiên bởi những vị khách bí ẩn tới một cách đường đột, nên màn tự giới thiệu của họ bắt đầu. Đầu tiên, là người đàn ông mặc haori.....Okita-san.
- "Người này là quân [Mã] duy nhất của anh trai chị, Okita Souji. Anh ấy đồng thời cũng là thầy dạy kiếm thuật của Yuuto. Mọi người cũng biết anh ấy từng thuộc Shinsengumi, đúng không?"
- Irina ngạc nhiên trước lời giới thiệu của Rias về anh ta.
- "P..Phải! Vậy ra anh cũng là một nhân vật lịch sử.....nhí?"
- Okita-san cười trước vẻ bất ngờ của Irina.

"Ù, đúng vậy đó. Lúc ấy ta rời chiến trường do căn bệnh và để tránh cái chết vì bệnh lao ta đã thực hiện khá nhiều nghi lễ. Tình cờ, hay đúng hơn là kì diệu thay, ta lại triệu hồi được người đó, Sirzechssama. Hồi đó anh ấy ở trong dạng một con mèo đen."

Vật là có một giao kèo như thế ẩn trong lịch sử mà ta vẫn biết..... Tình tiết giữa Okita-san và con mèo đen khá nổi tiếng. Điều này là thật sao, Sirzechs-sama!?

"Trong khi liên tục lặp lại những nghi lễ của mình, cơ thể Souji-san dần trở thành nơi trú ngụ của quái vật."

Người đàn ông mặc áo choàng cho tôi thêm thông tin.

Rồi từ sau Okita-san....một con quái vật mặt khỉ, chân hổ và đuôi rắn xuất hiện! Một con quái vật hỗn hợp! Một con Chimera!

Okita-san xoa đầu con quái vật.

"Đây là một con Youkai tên Nue..... Sẽ dễ hiểu hơn nếu ta gọi nó là một con chimera phiên bản Nhật. Bởi những nghi lễ, nhiều con youkai bắt đầu sống trong người ta......Nên ta có thể thực hiện 'Hitori Hyakki Yakkou'."

Có những con youkai như vậy đang sống trong nhà Okita-san! Hyakki Yakkou, tình trạng vô lý gì vậy!

"Có lẽ đó là lí do cậu ta cần đến hai quân [Mã]. Những người đã chiến đấu với lũ phản quái vật, tạo ra từ Jabberwocky là các youkai của Souii-san."

Người đàn ông mặc áo choàng giải thích.

......Vì anh ta là một "Hitori Hyakki Yakkou" nên anh ta cần đến hai quân [Mã] của Sirzechs-sama. Vấn đề là anh ta có thể tạo ra bao nhiêu youkai. Chỉ riêng việc anh ta có thể cân hết toàn bộ lũ phản quái vật tạo ra từ Jabberwocky đã khá là điên rồ theo nhiều nghĩa rồi!

Kiếm thuật của anh ta tuyệt vời đến mức có thể gọi là đã đạt đến mức thượng thừa rồi. Vậy điều đó cho thấy sư phụ của Kiba ở một đẳng cấp hoàn toàn khác.

"Những thứ tớ học từ sư phụ là cách dùng kiếm và tư thế chiến đấu, hơn là kiếm thuật của thầy ấy. Vì vậy nên kiếm thuật của tớ không hoàn toàn giống như 'Tennen Rishin-ryu'." Kiba giải thích. Đúng là kiếm thuật của Kiba không giống như của một samurai.

Rias liền tiếp tục giới thiệu

"Tiếp theo, chị sẽ giới thiệu quân [Tượng] của Onii-sama."

Sau khi màn giới thiệu của Okita-san kết thúc, người đàn ông mặc áo choàng, người đã giải thích mọi thứ cho chúng tôi, gật đầu. Cử chỉ của anh ta tràn đầy sự thanh lịch.

Anh ấy cũng là một người đang trong độ tuổi ba mươi giống như Okita-san. Đôi mắt sâu thẩm và nụ cười nhạt của anh làm anh trông thật quyến rũ. Mái tóc anh, có cả màu đen và vàng, khá dài và hơi xoăn.

"Tên đầy đủ của MacGregor là MacGregor Mathers. Anh ấy có thể sử dụng ma thuật phương tây và là một trong những nhà sáng lập "Hội kín Bình Minh Vàng". Chị nghĩ rằng anh ấy cũng nổi tiếng nhờ được ghi chép lại trong cuốn sách về 72 Trụ cột."

......'Bình Minh Vàng'? Tôi nghiêng đầu trước những từ tôi chưa hề biết trước đó, nhưng Xenovia, Irina, và Asia đều có vẻ khá ngạc nhiên.

"Anh ấy là chuyên gia về những thứ liên quan đến ma thuật!"

"T-Tuyệt vời! Tớ được dạy về anh ấy từ khi còn ở nhà thờ!"

"Phải, với những người dùng phép thuật thì anh ấy rất nổi tiếng!"

Sự ngạc nhiên của ba người họ, không giống như khi chúng tôi được giới thiệu về Okita-san.

Người đàn ông mặc áo choàng, MacGregor-san, cười trước phản ứng của tôi.

"Fufu, Công chúa, có vẻ Thiếu gia không biết về tôi. Tôi không bận tâm đâu. Cậu có thể chỉ coi tôi là một Ma thuật sư tuyệt vời là được."

V...Vậy sao.....? Nhưng tôi không nghĩ anh chỉ là một Ma thuật sư tuyệt vời!?

"Khi anh ta trở thành quân [Tượng] của Sirzechs-sama, anh ta đã hấp thụ đến hai quân, cho nên anh không chỉ là một Ma thuật sư bình thường."

- Đúng vậy, Akeno-san! Vì anh ấy đã chiến đấu với con Jabberwocky đó bằng phép thuật, anh ấy chắc hẳn phải ở một cấp độ khác."
- "Một ngày nào đó, tôi rất muốn thảo luận với anh về phép thuật ."
- Có vẻ Roseweisse-san khá hứng thú với MacGregor-san. Cô ấy chắc hẳn muốn học phép thuật từ anh ấy, như một ma pháp sư.
- Và người cuối cùng được giới thiệu là....gã to xác.
- Anh ta bước lên một bước với một nụ cười vang 'Gahaha'. Anh ta nói to, trong khi chỉ vào mình bằng ngón cái.
- "Giờ, tới lượt ta! Ta là một trong những quân [Tốt] của Ông chủ Sirzechs! Surtr Đệ nhị-sama! Giờ, đấu với ta! Quỳ trước ta! Tuỳ các người lưa chon! Gahahahaha!"
-Anh ta thật sự hành động, đúng như bề ngoài! Như vẻ ngoài, anh ta khiến tôi cảm nhận được khí chất từ anh! Dường như anh ta đang ở giữa những năm ba mươi tuổi với một thân hình rắn chắc.
- Rias cũng giới thiệu anh ta trong khi cười.
- "Anh ta là bản sao của gã khổng lồ Surtr từ thần thoại Bắc Âu. Surtr, kẻ được cho là đã đốt Cây Thế Giới Yggdrasil, trong khi mang theo một đội quân người khổng lồ bên mình.
- Surtr, huh? Tôi chỉ biết tên anh ta sau trận chiến với Loki, tôi đọc qua một chút cuốn sách về thần thoại Bắc Âu, sau khi thấy hứng thú đôi phần về họ.....và tôi nghĩ mình đã thấy cái tên đó xuất hiện.
- Người khổng lồ lửa-. Vậy ra đó là lí do anh ta có thân hình đồ sộ và thở ra lửa lúc trước, huh?
- Anh ta là bản sao của sinh vật huyền thoại đó à.....? Nếu là bản sao, vậy ra anh ta là người vô tính? Nó là một trong những thứ có trong tế bào và mấy thứ khác, phải không? Có ổn không khi xem anh ta như vậy?
- "Một vị thần Bắc Âu bằng cách nào đó đã tạo thành công bản sao Surtr, nhưng nó bắt đầu cuồng nộ."
- Quân [Tượng], MacGregor-san, giải thích. Người này thích lí giải mọi chuyện, có lẽ anh ấy chỉ đơn giản là thích nói chuyện. MacGregor-san tiếp tục.
- "Họ vứt bỏ anh ấy vì họ không thể kiểm soát anh ta. Sirzechs-sama

xuất hiện và biến anh ấy thành hầu cận, bằng một quân [Xe Đột biến]. Vì anh ấy là bản sao, nên được đặt tên là 'Đệ nhị'."

_!

[Quân cờ Đột biến]!? Hơn nữa anh ta còn là quân [Xe] của Sirzechs-sama và còn nắm giữ [Quân cờ Đột biến] nữa!?

Tôi không thể định hình được Surtr có giá trị thế nào nhưng anh ta là quân [Xe] của Sirzechs-sama (giá trị ngang với 5 quân [Tốt]!) và thậm chí, một [Quân cờ Đột biến] đã được dùng!?

Thực sự tiềm năng của anh ta ghê gớm đến vậy sao!? Nếu tính theo cách của Rating Game thì anh ta phải có giá trị bằng bao nhiêu quân [Tốt] nhỉ!?

Tôi hoàn toàn ngạc nhiên về điều đó nhưng tên khổng lồ, Surtr Đệ nhị-san, nói sau khi thở dài và khè ra lửa.

"Phải, ta đã bị lũ khốn Bắc Âu bỏ mặc và ngài Sirzechs đã cứu ta, khi ta đang bị thiêu đốt bởi ngọn lửa của chính mình. Nhờ vậy ta đã học được cách khống chế hoàn toàn ngọn lửa của mình và có thể theo sau Ông chủ với tư cách là quân [Xe] mạnh nhất Quỷ Giới!"

Sirzechs-sama thật sự đã chọn được một người vô cùng chung thành. Ngài ấy đã cứa rỗi một bản sao tuyệt vời đã bị nhưng vị thần Bắc Âu bỏ rơi.

Cảm xúc và lời nói của Surtr Đệ nhị-sama mang đầy sự kính trọng hướng về chủ nhân của mình, Sirzechs-sama, người đã cứu mạng anh.

Vậy Grayfia-san là quân [Hậu] mạnh nhất và gã khổng lồ này là quân [Xe] mạnh nhất! Nhóm này nguy hiểm đến mức đầu tôi chuẩn bị bùng nổ.

Nhưng rồi quân [Tượng] MacGregor cười cay đắng.

"Kẻ tự xưng là quân Xe-sama mạnh nhất này đã biến thành một gã khổng lồ và mở đầu giao tranh chống lại Jabberwocky, dùng ngọn lửa thực sự của mình một cách lãng phí nó rồi mất hết năng lượng và không thể tham gia vào trận chiến cuối cùng. Geez, con Jabberwocky đó là một con phản quái vật ở một cấp độ hoàn toàn khác so với ác quỷ, điều đó đã chứng minh bởi khả năng hồi phục khủng khiếp ngay lập tức..... Chúng đa đáng nhẽ sẽ không phải lãng phí quá nhiều thời gian để đánh bại nó, nếu chúng ta tấn công nó

bằng đòn phản ma pháp của Ajuka-sama. Ngọn lửa của anh có khả năng thiêu cháy mọi thứ nếu anh dùng nó một cách toàn diện, biết không. Chà, điều đó sẽ đơn giản hơn, nếu anh không thất bại."

Anh ta bắt đầu tuôn một tràng dài bình luận mia mai. Nghe vậy, Surtr Đệ nhị-san tiến lại gần MacGregor-san.

"Im dùm cái đi! Anh luôn luôn lắm chuyện, MacGregor! Tôi chỉ làm những việc xứng danh với quân [Xe] của Ông chủ Sirzechs!"

"Bahamut cũng là quân [Xe] còn hữu dụng ở cả nửa đầu và nửa sau của trận chiến. Đó là việc anh ta đã quét sạch lũ phản quái vật nhỏ cùng với lũ youkai của Souji-san."

Cái tên Bahamut xuất hiện trong câu của MacGregor-san. Tôi đã nghe về tên đó trước đây. Nó là một con quái vật huyền thoại phát sáng trong nước, nhỉ? Không những nó có thể bơi dưới nước, tôi còn nghe rằng nó cũng có thể bơi trên trời nữa. Vậy là con cá quái vật đó cũng là một phần trong nhóm của Sirzechs-sama và là quân [Xe] huh.....

"Tôi đã nói với anh bao nhiều lần là đừng có xếp tôi ngang hàng với con cá đó rồi mà!"

Surtr Đệ nhị-san nắm lấy cổ áo MacGregor-san, trong khi nổi cơn thịnh nộ! MacGregor-san chẳng hề quan tâm và mỉm cười trong khi kết thúc lời giải thích.

"— Và, đây là toàn bộ thành viên, đúng thế nhỉ."

....Ph..phải, tôi hiểu, các thành vên của nhóm Lucifer sẽ có mặt đông đủ khi Grayfia-san và Enku-san cũng đến đây huh.

Tôi nghĩ vậy, nhưng Rias nhìn quanh như thể đang tìm kiếm ai đó.

"Nhân tiện, Beowulf đâu rồi? Chỉ có ba người các anh đến đây hôm nay thôi sao?"

Nghe thấy cái tên đó, Okita-san, Surtr Seconds-san, và MacGregor-san đứng tại chỗ, chết lặn. Và rồi họ đồng thanh nói "À, đúng rồi" như thể vừa mới nhớ ra chuyện gì đó.

"Ah, gã đó thì-"

Trước khi Surtr Đệ Nhị-san nói hết câu, cánh cửa phòng tập mở rộng và vang tiếng khắp tầng hầm.

Người vừa xuất hiện, trong khi mọi người nhìn anh ta là.....một

- người đàn ông tóc nâu đang thở hồng hộc. Anh ta trông như đang ở tuổi hai mươi lăm và đang mặc một bộ vest.
- "Tôi..cuối cùng cũng đã bắt kịp....."
- Người đàn ông đó lấy hơi trong khi lấy tay tựa vào tường. Thấy vậy Surtr Đệ nhị-san lẩm bẩm.
- "Anh tới muộn đấy, Beo."
- ".....Anh nói cái gì vậy. Đệ nhị-san, chính anh là người bắt tôi mang thứ này thứ nọ. Người phải vận chuyển tất cả món đồ lưu niệm, mua ở Nhật, về Địa ngục là tôi đó!"
- Người đàn ông tên Beo, trông khá khó chịu, rồi MacGregor-san chỉ vào anh ta trong khi bắt đầu giải thích.
- "Anh ta là quân [Tốt] còn lại của Sirzechs-sama. –Beowulf. Anh ta là hậu duệ của người anh hùng Beowulf và thua hoàn toàn Sirzechs-sama sau khi thách đấu, rồi anh ta ngỏ ý muốn làm hầu cận của ngài.
- -! Hậu duệ của một anh hùng! Vậy là Sirzechs-sama cũng biến một người như vậy thành hầu cận! Ngươi đàn ông mặc vest, vừa mới được giới thiệu, tên Beowulf nghiêng đầu trước bầu không khí trong phòng rồi nói.
- "Huh? Màn giới thiệu của tôi....chờ đã, mọi người đã tự giới thiệu mình với Thiếu chủ rồi sao?"
- "Tại anh đến muộn, chúng tôi vừa mới giới thiệu xong thôi. Lại còn mặc vest nữa, trời ạ nhìn anh trông thật khó chịu mà."
- Beowulf-san phản đối Surtr Đệ nhị-san với đôi mắt đẫm lệ.
- "Cái gì! Tôi dặn các anh là đợi tới màn giới thiệu của tôi mà! Tôi đã cố nghĩ ra một thứ gì đó ngầu ngầu, để nói với Thiếu gia vì tôi là quân [Tốt] tiền nhiệm! Các người biết không! Tôi còn chuẩn bị một bộ vest mới, vì ấn tượng đầu tiên là rất quan trọng!"
- Surtr Đệ nhị-san phớt lờ Beowulf-san. Rồi anh ta tới gần tôi, trông anh ta thật giống một tên khổng lồ. Thật mãnh liệt! Rồi anh ta nói với tôi.
- "Oh, Thiếu chủ. Hắn là người hầu của bọn tôi đấy. Thiếu gia, cậu biết là cậu cũng có thể tận dụng hắn mà đúng không?"
- Thiếu gia.....anh ta đang nói đến tôi à? Những người liên quan

đến nhà Gremory đều gọi tôi là "Thiếu chủ".

Chờ đã, một người hầu!? C..có ổn không khi coi anh ấy như vậy......?

Nghe vậy, Beowulf-san sửng sốt.

"Anh thật là tệ! Anh đã không nói gì về Enku, người cũng là quân [Tốt] của Sirzechs-sama, anh còn bắt tôi làm một việc bất khả thi nữa!"

Quân [Tốt]-sama, người có rất nhiều điều bất mãn.

Rias cười nhẹ rồi nói với tôi.

"Beowulf nhìn trông dễ tính thôi, nhưng anh ta nổi tiếng là một trong năm quân [Tốt] đứng đầu ở Địa ngục đấy. Anh ấy là quân [Tốt] của onii-sama mà. Anh là một đối thủ cực mạnh mà anh không thể phán xét qua vẻ ngoài. Dù sao thì, trước khi tái sinh, anh ấy đã làm Onii-sama bị thương trong một trận đấu một-chọi-một."

Anh ta nằm trong số năm quân [Tốt] đứng đầu! Vậy ra anh cũng là một người có kĩ năng. Hơn nữa lại còn là hậu duệ của một anh hùng.....Liệu có chuyện một người với bộ mặt đáng thương như anh ta có thể đấu ngang sức với Tào Tháo không? Khiến Sirzechs-sama đó bị thương là một việc lớn đấy....!

"Anh ta chỉ có thể làm tay ngài bị xước một chút. Sau đó, anh bị đánh bầm dập. Nhỉ?"

Bởi những lời thừa thãi của MacGregor-san, đôi mắt Beowulf-san lại đẫm lệ.

"Này! Công chúa đang nói tốt về tôi! Nếu anh nói thế với những người mới gặp tôi lần đầu, hình tượng của họ về tôi sẽ vô cùng tồi tệ đấy!"

Anh ta có vẻ là một quân [Tốt]-san thú vị. Vậy ra trong nhóm của Sirzechs-sama cũng có người như anh ta, dễ căng thẳng và bị bắt nạt huh.

"Vậy ra các quân [Tốt] của Sirzechs-sama chỉ có Enku-san và Beowulf-san?"

Rias gật đầu trước câu hỏi của tôi. Hmm, chỉ có hai quân [Tốt].

"Quân [Hậu] Grayfia-oneesama, quân [Xe] Surtr Đệ nhị và Bahamut,

quân [Tượng] MacGregor, quân [Mã] Souji, quân [Tốt] Enku và Beowulf; họ đều là hầu cận của Onii-sama."

Tôi hiểu rồi, vậy ra đây là hầu hết các thành viên, của nhóm Lucifer.....

"À đúng rồi, nếu là về quân [Tốt] thì cứ hỏi anh! Anh sẽ trả lời mọi thứ cậu muốn \sim , Hoàng tử."

Beowulf-san sau khi lấy lại tinh thần liền nói đầy tự tin.

"À, được thôi. Em sẽ hỏi khi cần."

Tôi đáp lại. Nghe vậy, Surtr Đệ nhị-san và MacGregor-san cười.

"Cậu bị ăn bơ một cách thật bẽ bạc và phũ phàng! Đúng như chúng tôi nghĩ, Beo sẽ không làm được! Gahahahaha!"

Surtr Đệ Nhị-san bắt đầu cười lớn, và Beowulf-san run lên vì chịu đựng sự xấu hổ.

Huh!? Tôi đáng nhẽ phải đáp lại tốt hơn chăng!? Với tôi, đó là cách đáp lại hay nhất.... Kể cả khi họ không lôi tôi vào vụ này, tôi vẫn sẽ gặp rắc rối!

"Xin hãy chỉ bảo em! Beowulf-san! Osu!". Tôi có nên đáp lại như vậy không.....?

Okita-san ho nhẹ để thay đổi bầu không khí và rồi hỏi Rias.

"Nhân tiện, Sirzechs-sama đã đến đây chưa?"

"Chưa, anh ấy vẫn chưa tới.....Có chuyện gì sao?"

Nghe vậy, bốn thanh niên thuộc nhóm Lucifer nhìn nhau, như thể có chuyện gì đó đang diễn ra. Okita-san tiếp tục.

"Thực ra là—"

Souji-san thuật lại cảnh của một quá khứ không xa.

Vào một ngày đẹp trời, Sirzechs-sama đang tận hưởng thời gian cùng với con trai của mình Milicas-sama, đôt nhiên ngài hỏi con trai mình.

[Ta có thể dành ra một ngày nghỉ. Milicas, con có muốn chơi với ta Satan Đỏ không?]

Satan Đỏ của "Maou sentai Satanranger" là Sirzechs-sama, thích chơi với con trai hơn bất cứ thứ gì.

Con trai ngài, Milicas trả lời.

[Không ạ, Tou-sama. Vào ngày nghỉ kế tiếp, con sẽ đến nhà Riasneesama! Bằng việc quan sát Ise-niisama và mọi người, con sẽ xem phong cách sống của loài quỷ ở Nhật Bản!]

Sirzechs-sama tổ vẻ vừa lòng về điều đó. Ngài tôn trọng sở thích của con trai.

Nhưng với câu trả lời cho câu hỏi tiếp theo, thì Sirzechs-sama.....

[Được thôi, chuyện đó khá là có ý nghĩa. Nhân tiện Milicas. Satan Đỏ và Vếu Long. Con thích ai hơn?] [Con sẽ chọn Vếu Long! Bộ giáp với nhiều dạng khác nhau trông rất tuyệt vời! Con cũng thích những món đồ chơi nữa!] [......]

Tôi dễ dàng tưởng tượng ra cảnh Milicas-sama trả lời đầy hứng khởi và Sirzechs-sama đông cứng thể hiện một nụ cười gượng với cõi lòng tan nát.

Vì Milicas-sama bắt đầu ở lại đây nên Sirzechs-sama ra ngoài mỗi khi ngài rảnh.

Dương như hôm nay, ngài cũng dành thời gian rảnh để ra ngoài....

Các thành viên của nhóm Sirzechs nghĩ "Có lễ Sirzechs-sama sẽ tới đây?". Nhưng chính Ma vương-sama lại lặn mất tiêu.

Ón lạnh.....

Tôi lại cảm thấy ớn lạnh. Cái cảm giác bị theo dõi và cảm thấy những cảm xúc dữ dội nhắm thẳng vào mình! Khi tôi nhìn quanh...... Tôi bắt gặp một cảnh tượng bất thường!

.....Từ sau cánh cửa phòng tập vẫn đang hé mở, một ai đó mặc bộ Anh hùng Tokusatsu nhìn chằm chằm vào mình!

Và tôi thấy khá quen thuộc với diện mạo đó! Tất nhiên! Người đang nhìn tôi chằm chằm từ cửa chính là..... Satan Đỏ.

Là Sirzechs-samaaaaaa! Và cái cảm giác ớn lạnh này! Hệt như khi tôi cảm thấy ở sân bóng chày cạnh bờ sông! Đừng nói rằng tôi đã bị Satan Đỏ theo dõi từ khi đó nhé!?

"......Milicas......vậy ra con thích Vếu Long hơn Satan Đỏ......"

Giọng nói và sự hiện diện của ngài tràn đầy buồn bã! Ooooooi! Ma vương-sama đang buồn trong khi đứng trong bóng tối và mặc trang phục Anh hùng Tokusatsu!

Rias, người đã nhận ra thân phận thật sự của Satan Đỏ thì thầm vào tai tôi.

".....Anh ấy chắc đã nghĩ rằng Milicas đã bị anh tước khỏi tay mình, Ise. Mồ thiệt tình...."

Rias cũng khó xử bởi tình trạng của anh trai mình.

Tôi hiểu. Vậy ra cảm giác bị theo dõi đó không phải do thù hận mà là của một ông bố ghen tị dõi theo do tôi đang chơi đùa với Milicassama! Và ngài ấy làm vậy trong khi mặc bộ đồ Satan Đỏ! Như vậy là ngài đã luôn dõi theo đứa con trai đáng yêu của mình nói chuyện với Vếu Long bằng đôi mắt buồn bã từ xa trong suốt thời gian nghỉ sao?

Surtr Đệ nhị-san tiến lại gần Sirzechs-sama và nói.

"Ông chủ, chỉ có một cơ hội để quyết định xem ai là người mạnh hơn với Vếu Long thôi đó ngài biết chứ? Cứ như thế này, thì Vếu Long Đế sẽ tước cậu chủ khỏi tay ngài mất."

Đừng nói với ngài ấy những thứ vớ vẩn như vậy!

Làm ơn đừng thêm dầu vào lửa nữa!

"Chủ nhân Sirzechs, đây có lễ là lúc ngài cần quyết định chuyện này. Trước mặt Milicas-sama, tôi nghĩ ngài cần cho thấy sự vĩ đại của một người cha mạnh mẽ hơn nhiều sự vĩ đại của loài thú dữ!"

Ngay cả MacGregor-san cũng nói những thứ kỳ lạ với chủ nhân! Và cái vụ sự vĩ đại của một người cha mạnh mẽ hơn loài thú dữ là sao chứ!

"Tha cho tôi đi! Tôi không muốn phải đấu với Satan Đỏ một lần nữa đâu!"

"Ise-niisama! Bố em sẽ là đối thủ của anh, nhưng hãy đánh hết sức nhé!"

Vậy là trận chiến giữa tôi và Satan Đỏ lại diễn ra, ở đây!? Trong khi tôi còn đang sợ hãi trước cảnh tượng đó.....một ánh sáng chiếu xuống giữa phòng và tạo ra một vòng tròn. Nó là một còng tròn ma

thuật và tôi biết nó. Đây là.....biểu tượng của nhà Gremory!

Vào thời điểm này và vòng tròn ma thuật này! Nếu điều này xảy ra, thì chỉ có thể là người đó!

Ánh sáng lóe lên và người hiện ra giữa vòng tròn ma thuật chính là cô hầu gái tóc bạc! Là Grayfia-saaaaaaan! Tôi bắt đầu nhỏ những giọt lệ sung sướng trước sự xuất hiện của cứu tinh của tôi có thể coi chị như một Nữ thần vậy!

Trước sự hiện diện của Grayfia-san, mọi thành viên trong nhóm Lucifer đông cứng và mặt tái xanh. Người duy nhất không thay đổi nhiều là Okita-san vẫn mỉm cười. Ngay cả Satan Đỏ cũng run rẩy trước sự hiện diện của Nữ hoàng mạnh nhất!

Grayfia-san nhìn quanh phòng. Cô ấy nhìn chúng tôi, nhóm Gremory, rồi nhìn nhóm Lucifer với ánh mắt lạnh lùng và rồi cô ấy thấy Ma vương.

Cô bước một bước lên phía trước. Cơ thể khổng lồ của Surtr Đệ nhịsan giật bắn.

"......Nhóm Lucifer đầy tự hào đang làm gì ở một nơi như thế này vậy.....?"

Lời nói của cô ấy tràn đầy sự dữ dội! Ngay cả khi nó không hướng về phía chúng tôi, vẫn đáng sợ! Thật sợ quá đi! Mắt Asia ngấn nước và cả Xenovia cũng cứng đơ lại.

Beowulf tiến lại gần Grayfia-san và bắt đầu biện hộ.

"C-chuyện này.....! Ane-san! Bọn em nghĩ rằng mình nên tập trung như một nhóm và vui vẻ một chút!"

Grayfia-san hướng ánh mắt dữ dằn của mình về phía anh ta!

"Vâng, em rất xin lỗi. Xin hãy trừng phạt em như thế nào chị thích cũng được."

Beowuls-san quỳ xuống và xin lỗi! Chà anh ta thay đổi nhanh quá!

"Chết tiệt, Beo! Cậu đầu hàng sớm quá! Bà chủ nuốn đến chỗ Công chúa để chơi là chuyện bình thường mà! Hơn nữa còn bảo vệ cậu chủ nữa!"

Gã khổng lồ Surtr Đệ nhị-san bắt đầu biện minh. Nhưng—

"Nếu các anh muốn đi thì hãy báo với tôi trước. Đến nhà người khác chơi mà không báo trước với họ là thô lỗ. Đây là Dinh thự Hyoudou, không phải nhà Gremory. Hơn nữa có Rias-ojousama và Ise-san làm vệ sĩ cho Milicas-sama là đủ rồi."

Trước lời của cô ấy, anh ta không thể cãi lại, Surtr Đệ nhị-san chỉ còn có thể im lặng.

Cuối cùng, Grayfia-san nhìn Sirzechs-sama.

"Sirzechs-sama, để một người như ngài đến thành phố mà ăn mặc như vậy trong thời gian nghỉ.....Xin hãy cho em một lời giải thích thỏa đáng."

Giọng Grayfia-san giờ có pha lẫn chút giận dữ!

Satan Đỏ tiến về trước, như thể đã suy nghĩ kĩ và đứng trước mặt Grayfia-san.....rồi ngài quỳ xuống.

"Ta xin lỗi, là lỗi của ta."

-Ngài đã thua!

Sirzechs-sama.....đã thua vợ mình! Ma vương mạnh nhất đang sợ vợ à! Dù tôi đã thừa biết về chuyện này, nhưng như thế vẫn hơi....

"Mọi người không biết rằng Kaa-sama là vô đối sao?"

Milicas-sama nở một nụ cười tươi.

Quả thật là thế, mọi người đêu gật đầu trước lời cậu.

Chúng tôi tới tiễn Grayfia-san, người đang lôi Sirzechs-sama theo.

"Giờ thì mọi người, tôi sẽ tiếp tục để mọi người trông nom Milicassama. Milicas-sama, nhớ đừng làm phiền mọi người, cho đến khi cậu trở về vào ngày kia. Được chứ?"

"Được thôi!"

Grayfia-san cuối cùng cũng cười sau khi thấy lời đáp đầy hứng khởi của con trai. Đó là gương mặt của... một người mẹ.

Sau khi thấy Grayfia-san biến mất sau ánh sáng của vòng tròn ma thuật, những người duy nhất còn lại là nhóm Lucifer.

Với những người này Grayfia-san đã nói "Tất cả các anh đều là

những người quan trọng dưới Địa ngục, nên hãy trở về cũng Milicassama", nên họ được ở lại thêm một thời gian.

Sau đó, thành viên nhóm Lucifer quyết định tận hưởng Nhật Bản trong khi ở lại một khách sạn trong thành phố.

Chúng tôi đã chơi đùa cùng Milicas-sama cho đến giây phút cuối cùng.

Chúng tôi đi ăn đồ Nhật và đi shopping ở khu mua sắm cùng nhau. Tôi cảm thấy em ấy hệt như những đứa trẻ cùng tuổi đó là cũng hứng thú với những món đồ chơi. Cậu đã được Roseweisse-san dạy cho một bài học đặc biệt về những cửa hàng 100 yên và có vẻ khá thích thú.

Trong khi cậu ở lại chơi, chúng tôi đã tắm cùng nhau. Đó là thứ mà ta gọi là mối quan hệ trần trụi giữa những người đàn ông.

Và rồi, vào ngày chia tay.....

Các thành viên nhóm Lucifer đến đón cậu ấy. Trước khi nói lời từ biệt, gã khổng lồ Surtr Đệ nhị-san ra hiệu cho tôi lại gần bằng tay. Cạnh đó, Kiba đang nói chuyện với Okita-san......

"Này, Xích Long Đế."

"V-vâng, có chuyện gì vậy?"

Khi tôi rụt rè lại gần anh ta, Surtr Đệ nhị-san kích hoạt một vòng tròn ma thuật nhỏ trên lòng bàn tay và lấy ra một thứ từ trong đó.

"Ta muốn cho cậu một thứ khá hay ho."

Thứ mà Surtr Đệ nhị-san lấy ra trong lòng bàn tay là..... một thứ trông giống cái thuyền đồ chơi. Nó có hình thù và thiết kế khác tàu bay và máy bay, nhưng lại trông giống một chiếc thuyền ở trong mấy game RPG giả tưởng.

".....C..Cái thứ giống đồ chơi điều khiển từ xa này là sao?"

Phải, nó giống như một thứ điều khiển từ xa và có khá nhiều chi tiết, nhưng tôi chỉ có thể nghĩ nó là một món đồ chơi. Nhưng rồi con thuyền buồm ấy bắt đầu tự di chuyển trên không!

Dường như không phải do Surtr Đệ nhị-san dùng ma lực của mình để di chuyển nó. Đúng ra, tôi nên nói là nó tự chuyển động.....

Như thể đọc được ý nghĩ của tôi, Surtr Đệ nhị-san mim cười.

"Đây là con thuyền ma thuật biết bay nổi tiếng trong thần thoạt Bắc Âu có tên là Skithblathnir còn được gọi là một con thuyền buồm sống. Đây là một tuyệt tác tạo ra bởi bộ lạc đã tạo ra cây búa Mjolnir của Thor, Ívaldi, thứ này là một trong số phát minh đó. Ta đã có được với một số điều kiện. Cậu biết là nó khá hiếm chứ? Dù so thì cũng chỉ có một số ít những con thuyền như thế này trên đời thôi."

Một con thuyền bay sống! Tuyệt! Còn có những thứ như thế này sao! Con thuyền buồm ma thuật đến từ thần thoại Bắc Âu!

"Nó vẫn là một con thuyền buồm nhỏ và trông giống đồ chơi. Nó còn nổi tiếng vì có thể biến thành những thứ khác nhau bằng cách dùng aura của chủ nhân làm năng lượng. Thế nào? Cậu có muốn nhận nó làm hầu cân (sử ma) không?"

_!

Tôi ngạc nhiên trước lời đề nghị bất ngờ này. Tôi lấy nó làm hầu cận sao?

"H ...hầu cận..... thật không?

Con.....thuyền buồm này sao?"

"Phải, nếu cậu thấy ổn, ta sẽ tặng cậu có nó. Đây là món quà từ ta.Dù sao thì, cậu đã dùng chính cơ thể mình để chiến đấu cho Quỷ Giới và Ông chủ Sirzechs. Chuyện cậu nhận được thứ này là lẽ thường thôi."

"N....Nếu tôi được phép nhận nó thì tốt thôi! Dù sao thì tôi cũng chưa có hầu cân cho riêng mình......"

Phải, tôi vẫn chưa có hầu cận. Lí do là bởi tôi không có thời gian và hơn nữa, tôi vẫn đang day dứt về chuyện của Sura-taro và Shokushumaru. (Editor: ai không biết mời xem lại Vol 8 life 2 để biết 2 thứ này là gì)

Đúng vậy, việc có một hầu cận là cần thiết, Rias bảo tôi như thế.

"Vậy là nó sẽ biến thành một con thuyền bay khổng lồ khi nó lớn lên?"

Khi tôi hỏi, quân [Tượng] MacGregor-san trả lời từ bên cạnh.

"Phải, đúng vậy. Đồng thời hình dạng của nó khi lớn lên sẽ phụ thuộc vào hào quang của chủ nhân và trí tưởng tượng của họ. Với

một Xích Long Đế có sự trưởng thành và trí tưởng tượng bất thường như cậu, nó có thể biến thành một thứ chưa từng tồn tại cho tới nay."

Surtr Đệ nhị-san nói trong khi cười lớn.

"Đúng rồi, cậu có thể dùng nó như thế này, hãy biến nó thành một cung điện biết bay. Cậu muốn lập một harem, đúng không? Vậy thì cậu sẽ cần một cung điện harem. Đó là lúc thứ này sẽ phát huy tác dụng. Với cách của mình, cậu có thể biến nó thành một thứ như thế. Sao nào? Có thú vị không?"

-! Một cung điện harem bay!? Có những thứ như thế sao!? Tôi chưa bao giờ nghĩ về nó như vậy! Đúng hơn thì, tôi còn chưa dám tưởng tượng thứ đó! Đúng rồi! Nếu tôi muốn làm một vua Harem, thì tôi sẽ phải chuẩn bị một cung điện harem. Và nếu là một cung điện bay thì lại càng tuyệt!

"Fufufu, gác cái cung điện qua một bên, nó cũng sẽ giúp ích trong việc vận chuyển trong tương lai. Ngay cả khi ở dạng này, nó vẫn có thể bay trong khi chở cậu, chủ nhân của nó."

MacGregor-san nói.

Một cung điện harem cũng có thể dùng làm phương tiện di chuyển! Chà, lúc ấy nó sẽ là vô đối!

"Tôi rất vui khi được món quà này!"

Tôi khá xúc động và chấp nhận lòng tốt của anh ấy! Nó thật tốt! Nó thật tuyệt! Một cung điện harem biết bay!Guufu! Tôi sẽ biến nó thành một cung điện harem theo ý thích của tôi! Tôi chắc chắn rằng mình không thể ngừng nghĩ về nó!

Cuộc trò chuyện cứ tiếp tục như thế, nhưng thời điểm chia tay Milicas-sama đã đến.

"Cảm ơn vì đã chăm sóc em. Em rất vui đấy! Em có thể quay lại đây chơi không?"

Trước câu hỏi của Milicas-sama, mọi người đều gật đầu và đáp lại "Ừ, hãy đến nữa nhé!" với một nụ cười. Thấy vậy, cậu bé tóc đỏ thẫm nở một nụ cười đáng yêu.

"Nhớ lại tới chơi nhé. Mọi người đều coi em như em trai vậy, Milicas. Lần sau, có lẽ chúng ta sẽ đi Kyoto với mọi người."

Milicas-sama cũng gật đầu hứng khởi trước lời Rias và nói.

"Vâng!"

"Giờ thì xin chào mọi người, em mong chờ lần tiếp theo ta gặp nhau."

.....Sau khi cúi đầu, Milicas-sama rời đi cùng với nhóm Lucifer, sau khi lịch sự chào tạm biệt.

Tôi... đúng vậy. Tôi nên nói. Cậu nhóc đó......muốn tôi nói vậy. Vậy thì,

Tôi—

Tôi hít một hơi thật sâu, và nói to.

"Milicas! Lần sau lại tới nhé!"

Tôi gọi cậu bé tóc đỏ thẫm như mong muốn của cậu, trong khi giơ ngón cái lên và chào tạm biệt với một nụ cười!

"Ise-niisama! Xin hãy chơi với em nhé lần tới nhé!"

Khuôn mặt Milicas-sama sáng bừng lên.

Cậu em trai của chúng tôi.....Milicas Gremory. Những chuyện bất ngờ như chuyến thăm từ nhóm Lucifer và cuộc tập kích của Satan Đỏ xảy ra.....nhưng tôi muốn lại được vui đùa mỗi ngày cùng cậu bé đó!

Table of Contents

High School DxD
Tập 13 – Ise SOS
Illustration
Life 1 - Người anh hùng của Quỷ tộc
Life 2 - Ise SOS
Life 3 - Khi Ác Quỷ bị bệnh
Life 4 - Phượng Hoàng chưa được tái sinh
Life 5 - Trận chiến sinh tử tại Hội thao!
Extra Life - Những lo lắng của người thừa kế thứ 2